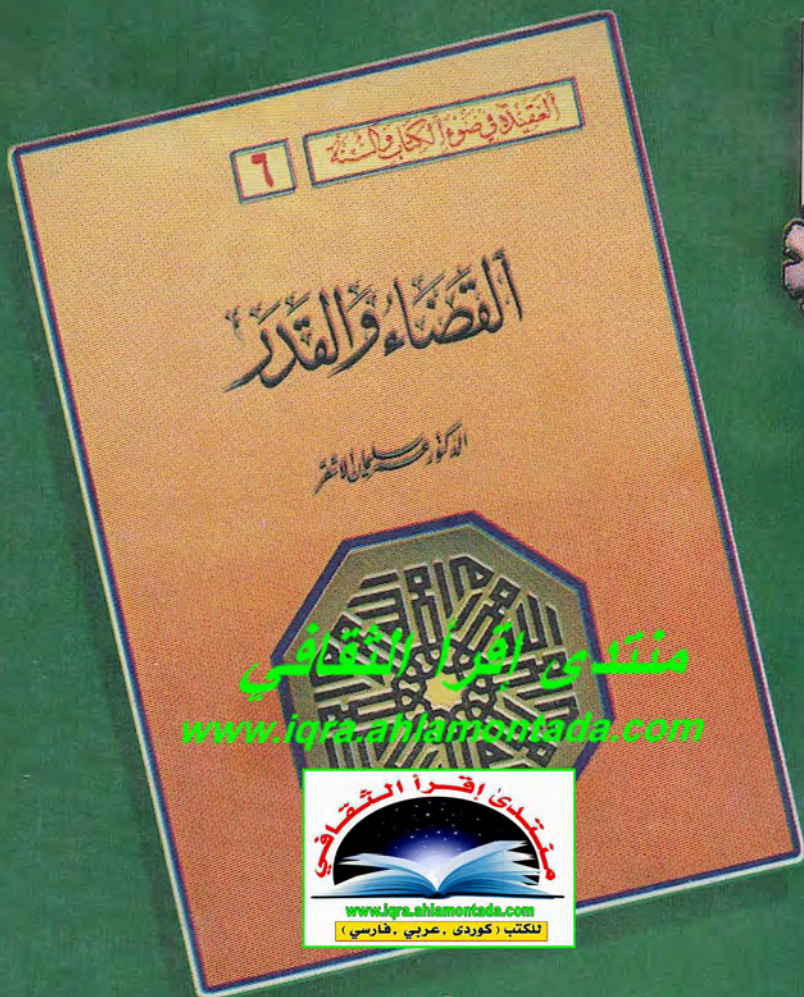

زنجیره
هزری
شاهچرخه
نیسلاهی

قضا وقدر

وهزریانی
نارامی گه لالی

بلاو کراوه کاتی نویسنده نویسنده - نههولته

بۆدابه‌زاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەڕەي دانلود کتایبەیی مەحەتەف مەراجە: (منتدى اقرا الثقافي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

قنا وقدهر

بسیرو باوہر لہ برر روشانی
قورمان و سونستدا

قزاقودەر

فؤسینی
د. عومەر سالیمان ئەسقەر

دەرگیزی
ئارامی گەلانی

پسندا چونە دەمی
نە دلا محمد کسیر

لە بلاو کراوە کاتی نووسینێکی تەفسیر / هەمۆلیتەر

- زنجىرى: بىر ياۋەپ لەبەر رۇشنايى
قوپئان و سوننەتدا
- ناۋى كىتەپ بە غارەبى: القضاء والقدر
ناۋى نوسەر: دكتور عومەر سلیمان ئەشقەر
- نۆرەي چاپ: سىيەم
سالى چاپ: ۱۴۱۱ك - ۱۹۹۱ز
- ناۋى كىتەپ بە كوردى: قەزا و قەدەر
ناۋى وەرگىيەر: نارامى گەللى
- پىداچونەۋەي وەرگىيەر: نەۋا محمد سعيد
ئەرەكى چاپ: پروژەي وەرگىيەر
- پىتچىن: نوسىنگەي تەفسىر بۇ كۇمپيوتەر
نۆرەي چاپ: يەكەم
- سالى چاپ: ۱۴۲۲ك - ۲۰۰۱ز
چاپكردن: ئۇفسىتى ھەولير
- تىراژ: ۱۵۰۰
ژمارەي سپاردن: ۵۴ سالى ۲۰۰۰

پێشه‌کی وه‌رگێڕان

بیروباه‌وه‌ری ئیسلامی بناغه‌ی ئایینی ئیسلامی پیروژه ، تا به‌هێزتر بی موسلمانیتی به‌ره‌مدارتر و به‌ره‌می به‌پێزتر و پیزی فره‌وانتر ده‌بی.

بیروباه‌وه‌ری ئیسلامی بو که‌گه‌وره‌ترین وه‌رچه‌رخانی بی‌وینه‌ی خسته میژوی مرو‌قاییه‌تی، مرو‌قاییه‌تی له‌ نشیوی و داروخان و وێرانی رزگار کرد، ره‌وشی سته‌منا میزی تارومار کرد، ده‌ستی ره‌شی زۆردارانی ب‌ری، کۆیله‌ و چه‌وساوانی ره‌ها کرد، ب‌الی به‌زه‌یی و دادگه‌ری به‌سه‌ر جیهاندا راهیلاو سه‌رحه‌م گه‌ل و تووێژی خه‌لکی له‌به‌ر سیبه‌ره‌ فی‌نک و ئارامه‌که‌ی هه‌سایه‌وه‌، ئاگری خراپه‌کاری و گوشت و ب‌رو تالان و ب‌رو و به‌ره‌مه‌لدایی و بی‌ئاب‌رویی کوزاییه‌وه‌، روحی مرو‌قیه‌روه‌ری و ریزی مرو‌ق ژیا یه‌وه‌.

گه‌شانه‌وه‌ی گولی چاکه‌کاری و خوشی و داد و ریزو هیمنی و خوشگوزهرانی و ئازادی و سه‌ره‌به‌ستی به‌ه‌وی بیروباه‌وه‌ری ئیسلامیه‌وه‌ دیته‌دی، به‌لام ته‌قینه‌وه‌ی بورکانی وێرانی و خراپه‌کاری و ناخوشی، سته‌م و بی‌هوده‌یی و نیگه‌رانی و تالگه‌ردی و ژێر ده‌سته‌یی و کۆیلا یه‌تیش، به‌ه‌وی بیروباه‌وه‌ری ئایسلامیه‌وه‌ به‌رپاده‌بی، چونکه‌ هه‌مویان له‌سه‌رحاوه‌ی هه‌وا و هه‌وه‌ست و ئاوه‌زی به‌رژه‌وه‌ندی ناس و ه‌زری کاریگه‌ر به‌ده‌وره‌یه‌ریکی دیاریکرا و دینه‌کایه‌وه‌.

بیروباه‌وه‌ری ئه‌گه‌ر ئیسلامی نه‌بی وێرانه‌ و وێرانی ده‌نیته‌وه‌ ئه‌گه‌رچی بانگه‌شه‌ی بنیاتنان و چاکسازیش بکات. ب‌رو له‌م وێرانکاریانه‌ سیخناخ بوه که‌ هه‌رحاره‌ی بیروباه‌وه‌ری قریوک په‌یدا ب‌وه‌ مرو‌قاییه‌تی کردو ته‌ قوربانی، ئه‌دی بیروباه‌وه‌ری سه‌قه‌سه‌طیه‌که‌ی نه‌سرا یه‌کان نه‌بو که‌ به‌ر له‌ئیسلام و تاكو ئیستاش کیشه‌یانه‌ ئاخو (مه‌سیح) خوا یه‌ یان مرو‌ق! هه‌زاران هه‌زار مرو‌قی کرده‌ قوربانی و سه‌دان شه‌پو گوشتاری درێژخایه‌نی نایه‌وه‌؟!، ئه‌دی بیروباه‌وه‌ری ئه‌ستیره‌ناسی گه‌نده‌لی فیرعه‌ونه‌کان نه‌بو که‌ هه‌زاران هه‌زار ره‌ش و روت و هه‌ژاری کرده‌ کۆیله‌ و به‌بیگاری گاشه‌به‌رده‌ زله‌کانی ئه‌هراماتی پ‌ی

دەگواستەنە؟، ئەدى بىروباوەپى شوفىننىزىمى ئەوروپا نەبو كە دوجەنگى گەورە جىھانى بەرپا كەرد و بەملىۋان مرقۇيان كەرد بە قوربانى ؟، ئەدى ھەر بىروباوەپە شەيتانىيەكان نىيە كە واى كەردە ھەمو رۆژى بۆمباى ئەتۆمى و ھايدىرۇجىنى و نيوترونى بۆ ويران كەردنى مرقۇايەتى و زەوى وەبەرھەم بى؟!

چاك سازانە وەى رەوشى مرقۇايەتى، رەوينە وەى ترسى ويرانى، گەپانە وەى خۇشى و ئارامى، بەرپا كەردنە وەى دادگەرى لەسەرتاسەرى جىھاندا؛ بەھوى بزاقيكە وە دەبى كە لەسەر بىروباوەپىكى پاك و بىگەرد دامەزرا بى و لەقورئان و سوننەت ھەلىنجرا بى، ئەگەر نا ھەر ويرانى لەنا و ويرانى بەرپادەبى و مرقۇايەتى ويرانتر دەبى.

بىروباوەپى ئىسلامى كارىگەرىكى قول و گەورەى لەخۇ گرتە، كارىگەرىكى ئەوتۇ كە ئەگەر مرقۇف ھەرچەندى تاوانكار و دلپەق و بىبەزەبى و ويرانكارىش بى، سەرلەبەرى كىانى ئەم مرقۇفە دەگۆپىت، گۆپانىك ھەمو لايەنەكانى بگىرتە وە، چونكە بىروباوەپى ئىسلامى چارەسەر و ئامۆزەكانى بۆرەگ و رىشالى مرقۇفە، ھىزو ئاوەزو دەرونى رىكەدەخاتە وە تەپ و تۆزى شەيتان و ھەوەست و خۇپەرسىتى لەسەر دەرونى لادەدات و پاكى دەكاتە وە، ئەمجار رىوشوئىنىكى راستالى بۆ رادەنوئىنى و پىنى دەلى فەرمو ئەمەش ژيانى خۇشەخت و بىۋىنە و نمونەى.

ھەر نوسەرىكى موسلمان لەھەر دەرگايەكە وە چوبىتە نىو ئەم بىروباوەپە وە يان لەھەر گۆشە نىگايەكە وە تىنى روانىبى و خزمەتتىكى پىشكەش كەردى و متمانەى بەسەرچا وەى بىگەرد و دور لە خورافات و شتى بىھودە كەردى ھەلبەت كارىكى گەورەى ئەنجام دا وە خزمەتەكەى بەشىكە لەم رىزگار بونە سەرتاسەرىيە كە مرقۇايەتى دەمىكە بۆى عەودالە. ديارە ئەم زنجىرىيە كە دكتور عومەر سلىمان الأشقر نوسىۋىيەتى و ناۋى ناۋە ((العقيدة في ضوء الكتاب والسنة)) بەشداربون و خزمەتتىكى گەورەى ئەم مەيدانەى، كە متمانەى كەردۆتە

سەر سەرچاوە و ژێدەرە رەسەنەکانی بیروباوەرو بیروباوەرە پوکەڵ و لاپڕی و ناتەواوەکانی ئی داوەشاندووە و پاک و پوختەکەی راگەیاندووە، کە هەلبەت ئەمە خالی هەرە سەرەکیە لەرانواندنی بیروباوەری ئیسلامیدا، ئوسلوبیکی سادە و ریکوپیکی و زانستیانی بەکارهێناوە بەتایبەتی لەپەرتووەکانی دوایدا، ناوەڕۆکی پەرتووەکەش پەتر ئایەت و فەرمودە و دەقی زانا بەرزەکانی میناوەتەووە لەبەرتیشکی ئەم دەقەنەووە بیروباوەرەکەی پۆشن کردۆتەووە.

ئەم زنجیرەیە کە بلۆبۆووە موسلمانان بەگەرمی پیشوازیان لیکردو گەڵ زاناو نوسەریش لە نوسراوەکانیاندا ئاماژەیان بۆ کردووە تا موسلمانان بەهرە یی وەرگرن، لەناو موسلمانانی کوردیش سەیر دەکەین چەندین نۆرە چاپی یی دەردەکرایەو، کە ئەمەش بەلگەیە بۆ چاکی و سودی ئەم زنجیرەیە، بەم پیۆدانگە پیمان وایە وەرگێڕانی ئەم زنجیرەیە گەلیک پیۆست بو بۆ رابونی ئیسلامی لە کوردستان، تا گەلی کوردیش لەبیروباوەرە سازگارەکەی خۆی حالی بیت و لاپڕی نەبێ، لەبەر گرنگی و لەبەر چاکی و بەهرە یی ئەم زنجیرەیە، پشت بەخوا بپارمان دا وەرگێڕینە سەر زمانی کوردی، لە وەرگێڕانەکەدا هەولمان داوە ئاستیکی زمانەوانی باشی پیی بدەین و ئیشکالات بۆ خۆینەر بەجێ نەهێلین.

وا بەرهەمەکان لەبەردیدی خۆینەرەو ئەوان دەتوانن وەرگێڕانەکە هەلسەنگینن، لەخوا داواکارین لەکارەکەماندا سەرکەوتوبین و توانیبمان خزمەتی بەم رابونە پیۆزە یی کوردستان بکەین، خوا پاداشتی بەرهەراوی خۆی بەئیمەو ئێوێش ببەخشێ.

ئارامی گەڵالی

ژیوانی گەڵالی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ نمر ۴۹
﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ الأحزاب ۳۸

پیغمبر (ﷺ) دفعه سوم

"لایؤمن عبد حتی یؤمن بالقدر خیرہ وشرہ من اللہ،
وحتى یعلم أن ما اصابه لم یکن لیخطئه، وما اخطأه لم
یکن لیصیبه"

ترمذی گنپاویہ تہ وہ

رشته‌ی بابەتان

- پیشه‌کی وه‌رگیران ۵
- پیشه‌کی ۱۳

به‌ندی یه‌که‌م

- بروابون به‌قه‌دەر بنه‌ره‌تیک‌ی بروابیه ۱۹

به‌ندی دوهم

- چاوخشان‌نیک به‌ میژوی قه‌دەر دا ۲۵

به‌ندی سییه‌م

- پیناسه‌ی قه‌زاو قه‌دەر ۳۱

جیباسی یه‌که‌م: پیناسه‌ی قه‌دەر ۳۱

جیباسی دوهم: پیناسه‌ی قه‌زا ۳۴

جیباسی سییه‌م: پایه‌کانی بروابون به‌قه‌دەر ۳۷

پایه‌ی یه‌که‌م/ بروابون به‌زانستی هه‌موگری خودا ۳۷

به‌لگه‌ عه‌قلیه‌کان دەرباره‌ی نه‌وه‌ی که‌خودا به‌رله‌وه‌ی

به‌دییه‌نراوان بی‌نیتته‌ ناراو نه‌ندازه‌یانی زانیوه ۴۱

پایه‌ی دوهم/ برواهریان به‌وه‌ی که‌خودا هه‌مو شتیکی له‌ته‌ختی

باریزراودا نویسه ۴۲

پایه‌ی سییه‌م/ بروابون به‌ وینستی هه‌موگر و توانستی کارای خودا ۴۴

پایه‌ی چواره‌م/ بروابون به‌وه‌ی که‌خودا به‌دییه‌نهری هه‌موشتیکه ۴۶

جیباسی چواره‌م: کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان به‌دی‌هینراو و خه‌ملینراوه ۴۸

نه‌و ده‌قانه‌ی وا ده‌گه‌یه‌نن خودا کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی خه‌ملاندوه

۱- نه‌و فرمودانه‌ی له‌سه‌ر نه‌وه به‌لگه‌ن که‌ کرده‌وه‌کانی به‌نده

نوسراوه‌و قه‌زاو قه‌دەر تیپه‌پریوه ۴۹

۲- زانیاری خودا به بهه شتییه کان و دۆزه خیه کان ۵۱

۳- دواى به دیهینانی ئادهم خوا نه وهکانی له پشستی ئادهم

دهرهیناوه و کردونی به دو کو مه ل؛ بهه شتی و دۆزه خی ۵۲

۴- نویسی ناوی بهه شتی و دۆزه خیه کان له لایه ن خودا وه ۵۵

۵- خه ملاندنی شه وی قه درو خه ملاندنی رۆژانه ۵۶

۶- نویسی قه زاو قه ده ری هه ر مرو فیک که هیشتا کو رپه له یه .. ۵۷

به ندی چواره م

سنوری عه قلی مرو ف له ناست قه دردا ۶۱

عه قلی مرو ف تا چ مه و دایه ک ده توانی له پاساو و جو ری کرده وه کان بگات؟! ۶۵

به ندی یه نه چه م

را ره وه کان له باره ی قه زاو قه در ۶۹

جیبا سی یه که م: را ره وی ئه وانه ی بر وایان به قه در نیه ۶۹

گفتو گو ی یارانی ری باز له گه ل قه در یه کاند ۷۷

وه لامدانه ی کا بریه کی قه ده ری له لایه ن ئه بو عوصامی قه سته لانی ۷۸

گفتو گو ی نیوان عه بدولجه باری هه مه دانی و ئه بو ئی سحاقی ئه سفه رایینی ۷۸

له نیوان عومه ری کو پی عه بدولعه زیزو غه یلانی دی مه شقی دا ۷۹

چه ند گو مانیک و وه لام:

۱- واتای ره شکر دهنه وه چه سپاندن له په راو و که م و زیاد کردنی ته مه ن ۸۳

۲- پیکه وه گونجانی بر یاری قه در و له دایکبونی خوانا سانه ۸۴

۳- واتای ئه م ئایه ته چیه: ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾؟ ۸۶

۴- چۆن خودا شه ر ده خو لقی نی و ده یخه ملی نی؟ ۸۸

جیبا سی دو م: ئه وانه ی به ته مای قه در لی دانیشتون ۸۹

وه لامدانه وه ی قه در یه جه بر یه کان ۹۶

یه که م/ له به کارهینانی وشه ی جه بر بهه له دا که وتون ۹۶

- دوهم: ئىنكارىڭنى ئازادى ھەللىڭنى مۇۋەپپەقىيەت بۇ كىرىۋاتىڭ؛
- ۹۹..... خۇبىيەتلىك كىرىڭ
- سىيەم: پىيان وايە ھەرچى خوا تەقدىرى كىرىۋاتىڭ بەدىيەتلىك
- ۱۰۰..... خۇشبوياستىۋە پىيان رازىيە
- چۈرەم: پىيان وايە (پىرواھىيان بەقەدەر) مايە دەستىبەردار بولۇپ
- ۱۰۱..... كىرىۋاتىڭ ۋە قەدەرلىك كىرىڭ ھۆكۈمران
- ۱۰۶..... پىنجەم: پاساۋ دانەۋەيان بەقەدەرلىك خوا
- ۱۱۰..... بەلگەھىيەتلىك ھەم قەدەرلىك كىرىڭ كەندەم قەدەرلىك تىڭدا كەتتە بىيانو
- ۱۱۳..... ئايا ۋاجىبە بەقەدەرلىك خوا رازىيەت؟
- شەشەم: پىيان وايە ئەر كىرىڭنى بەندەكەن بەغەيرى ئەرەم
- ۱۱۴..... كىرىۋاتىڭ لەخانە ئەر كىرىڭنى لەتوانا بەندەكەن دايە
- ۱۱۶..... ھەفتەم: قەدەرلىك ۋاي لىدىڭ دۈشتى ناكۆك ۋەكۈيەك لىكەن
- جىياسى سىيەم: راپەرەم ۋاي يارنى رىيازى كۆمەل لەبارەم قەدەرلىك كىرىڭ
- ۱۱۸..... خۈزگەم يەكەم: ئىپتىۋەتلىك راپەرەم كىرىڭ بەپۈختى كەتتە رو
- ۱۱۹..... خۈزگەم دوهم: بىروباۋەم (ئاجورى) لەبارەم قەدەرلىك كىرىڭ
- ۱۲۲..... خۈزگەم سىيەم: بىروباۋەم طەھەم ۋاي لەبارەم قەدەرلىك كىرىڭ
- بەندى شەشەم
- ۱۲۵..... ھۆيەكەن گۈمراپون لەقەدەرلىك
- بەندى ھەفتەم
- ۱۳۱..... بەروپىم بىروباۋەم بەقەدەرلىك
- ۱۳۷..... سەرچاۋەكەن
- ۱۳۹..... قەدەرلىك كۆك
- ۱۳۹..... بەرھەم چاڭپىراۋەكەن نوسەر:

پیشہ کی

سوپاس و ستایش بۆخودا کہ بۆ راستہ پر رینوینی کردوین، لہ ریزی تاعہ تکارانی داناوین و بہ دینی ئیسلام ریزی لیگرتوین و بۆ برواہینان رپرونی کردوین.

درود پیشکش بۆ بۆ دواہہ مینی پە یامبەر و پیغہ مہہ ران، ئەو پە یامبەرہی پە یامی خودای راگہ یاند و راسپاردہی بہ جی گہ یاند و ئامۆزگاری نہ تہوہی کرد و جیہادیکی پاک و پوختہی کرد و ہتا مردنی ژیانہ کەہی وا بہرہی کرد.

درود و سلاوی خودای پیشکش، ہر وہا پیشکشہشی خانہوادہی چاک و پاک، پیشکشہشی یارانی رپروناکی.

خوینہری بہرہ!

ئەم پەرتوکەہی وا لہ بہر دەستت دایہ دواہہ مین پەرتوکی ئەو زنجیرہیہ کە پتر لہ (دە) سال بہر لہ ئیستا ناوی خوا م لیھینا. زۆر سوپاسی خوا دەکەم کہ لہ تہواوکردنی ئەم کارہدا یاریدہی دام، لئی دە پارپیمہوہ لیم قبول بکات و نیازم پاک لہ پینا و خۆیدا مشتومال بکات و وەک چۆن لہ دنیا یارمہتی دام لہ رۆژی قیامہ تیشدا پاداشتم بداتہوہ.

خوا کردی ئەم زنجیرہیہ رەواجیکی زۆری پەیدا کردو خەلک بەگہرمی لہ ئامیزیان گرت، لہ خوا دەخوازم لیم قبول بکات و بہ چاکی خۆی لہ گہلما بکات و لہ کردہوہم رازی بی و لہ ہەر ہەلہو ہەتەرکی کردومہ بمبوریت و ہەر کە متەر خەمیہکم کردبی لیم خوش بی، داواشم لہ خوینہ ران تہنہا نزاو دوعای خیرہ، نزام بۆ بکەن خودا لہ ہەلہو ترازانم خوش بی و لہ گوناخەکانم ببەحسئ.. ئەوہ خواہیہ! بەلکە بہفەر و بہرہ کەتی نزا ی پیاوچاکیک لیم خوش بی.

خوینہ ران لہ میژہ چاوەنواری پشکوونی ئەم پەرتوکە دەکەن، بەلام دیارہ

له بهر چەند كاريك كه نه ده كرا ده سبه درديان به و درهنگ كهوت، تا خوا كرده
 دهره تيك به ره خساو پهرتوكه كه تهاو كرد. پيشتر ته قه لام دا بينوسم، به لام
 كه دهنوسي دلم تهنگ دهو، به راستي له نوسيني باب ته يكي ئاوه هادا دهرسام
 كه چەندان پينوسي لي خليسكاوه كه سانيكي زوري زور زيرهك و بليمه تي
 به گومرا برده.

ئەم بابەتە ئىستاشى له گەلدا بيت سهخترين هه ورازو هه له موت بهو
 كه سانيكي زوري لي هه لدير او. گومراكان به زوري له دهرگاي قهزا و قه دهره وه
 ريي گومرايان گرتو ته بهر. چەندين كهس هه بون خويان پي بليمه تي ئه و مهيدانه
 بو كه چي دهيان و سه دان جار ساتمه يان كردوه و له په ورو كه وتون، خويان
 به سه رگه رديانيكي بيچاره ي نيو گه رداويكي بي بن دوزيو ته وه.

ئىبنولقه ييمى فرەزان له پيشه كي پهرتوكه كهيدا به ناوي (شفاء العليل في
 مسائل القضاء والقدر والتعليل) دهلي: ((زيرمه ندهكان لهم باب ته دا جوره ها ري
 و كه نار و كه ند و دوليان گرتو ته بهر، خويان خستو ته نيو هه مو كه لينيك و
 سواري چه موش و ناچه موشان بونه و ويستويانه هه رچوئي بويان پره خسي
 برؤن و نه وه ستن تا به ته واوي بيناسن و له هه قيقه ته كه ي تي بگهن.

نه ته وه كاني كوڤن و تازه لهم باره وه قسه و تاوتوييه كي زوريان كردوه و بي
 وچان ريگايان بريوه تا به لكو به مه به ست و فامه كه ي بگهن، هه ر كو مه له و
 به جوريك به ناخي ئەم باب ته دا شو پر بو ته وه، نوسه رانيش چەندين پهرتوكي
 جور به جور يان له باره يه وه نوسيوه. هه مويان ويستويانه بگهنه ناواخني
 راسته قينه ي ئەم باب ته، به لام ههركاميكيان بگري ده بيني له بهر نه وه ي له خورا
 لهم باب ته دوا وه بويه له گه ل خويدا سهري له نه ري و نه ريياندا گير بو وه له گه ل
 كه ساني تريشدا توشي شه پر قسه بو وه به هيچ گه يشتوه، هه ر يه كي كيشيان
 قسه و بوچونيكي هه لبرارد وه له هي خوي بترازي هه قى له هيچ كه سيك

نەخویندۆتەو، چونکە بە هیچ کام لەوانی تر رازی نەبوو پێی وانبەو
نیشانەیان پێکابێ.

هەر هەمویان، تەنھا ئەوانە نەبن کە دەستیان بەسروشێ خواوە گرتو،
دەرگای رینۆنیان لەرو داخراو و لەراستەپێ راخزاو، خۆیان بە بیھودەیی
خەریک کردو، لەئاویکی مەنگ و گەنیویان خواردۆتەو، لەدەرگاکانی هزر و
بیریان داو، سەرەنجام بەخۆ بەکۆمەڵێک خواست و بۆچونی ببنرخ و قەپۆک
گەپاونەتەو، هەر کامیکیان بەو کەمە زانینەیی لە هەگبەیی دایە شاگەشکە بوو
پێی وایە ریسمانی بەئاسمان گەیاندو! بۆیە رای ئەو کەسانەیی گومانی باشی
پێ بردو و هەپیش دەقی دروست و سروشی پەروردگاری خستون. بەلام گومان
لەمەدا نیە کە ئەو کەسە داماویکە داماوێان زگیان پێ دەسوێ! بەدریژایی
تەمەنی تا وا بێ و هەتا ماو هەر تینو، هەر خواردنەو هەیکیش ببینی پێی
وایە ئاو. لەدورەو پرا بانگ دەکری! بۆ رینۆنی وەرچەرخێ! وەرە سەرری
رینۆنی! کەچی ئەو تا مردنی خۆی لەگێلی دەدات و بەگومراپونەکەیی دلشادە،
بەروای بەجۆرەها ئەفسانەو ئەستەم هیئەو، ئەو بیروایییە کە وا دەزانێ
رینۆنییە بۆتە لەمپەری رینۆنیبونی، بۆیە قەت ناگاتە هەواری رینۆنی،
قەسەکانی یان زمانحالی دەلی: چۆن خودا لەناوماندا هەر ئەمانەیی وەبەر
چاکەیی خۆی خستو؟ ئاخۆ خوا لەوان باشتەر شوکرانە بژێران ناناسی؟^(۱)

بەرستی کە گوێو باسوخواسی ئەوانەم دەخویندەو کە لەکۆن و نوێ
بەیری قەزاوقەدەردا شوپربوینەو، قەسەکەیی ئیبنولقەیم وەک مانگی چواردە بۆ
رون بوو. پیاو هەق بلێ هیندەیی دەمکرد نەمدەو پرا بچمە ناو ئەو مەیدانە، ئێ
لەلایەکی دیش حەزم دەکرد زنجیرە کە تەواو بکەم و فیڕخوازیکی زۆریش
پیشیان لی دەگرتەم و دەیانگوت: کەیی دەردەچی؟ کەیی پێی شاد دەبین؟

ئەو ھېو لەئەنجامدا بەناوی خودا و بەتەمای خودا، خۆم لێدا، بەلام بەشێنەیی و بەوریایی. ئەو زانایانەم کردە سەرمەشق و پێشەنگ کە گەواھی راستەرییی و پێشەواوەتی دین و زانستیەن بۆ دراوە، بۆیە گەلیک گوتە و قسەیی زاناگەلیکم راگواستۆتەو، بەرادەییەکی زۆر قسەگەلیکی خاوەن تەقوا و پیاوچاکانم ھێناوەتەو بەو نیازەیی لاپی نەبم و لەناو پێچاوپێچی رێگەدا بزر نەبم. ھەلبەت ئایەت و فەرمودەکان مەشخەلی رێگاگەم بون و لەبەر رۆشناییاندا ھەنگاوم ھەلگرتووە بەزانستی ئەوانەو بەھەرمەند بوم، خوداش کۆمەکدەری برۆدارانەو بەبێ خودا ھیچ ناکرێ. تکاشم لەزانایان ئەو ھەبە، خلیسکانی قەلەم راست بکەنەو و ساتمەکانی ھزر و بیر تەخت بکەن و گرفتیی پەرتەوازەیی بۆچونان دەرمان بکەن.

ئەم پەرتوکە لەدوای ئەم دەسپێکەدا لەحەفت بەند پیکھاتو:

لەبەندی یەکەمدا واجبیتێ برۆابون بەقەدەرم رۆن کردۆتەو، رۆنم کردۆتەو برۆابون بەقەزاو قەدەری خودا بنەرەتیکی برۆابون.

لەبەندی دووەمدا چاویکی خیرام بە دیرۆک و میژوی باسوخواسی قەدەر راداشتو.

بەندی سێیەم: بەپێناسەکردنی قەدەر و رۆنکردنەو ھێ پایەکانی تەرخانە.

چوارجێباسیشم بۆ ھەلناو:

جێباسی یەکەم: بە پێناسەکردنی قەدەر تاییبەتە.

جێباسی دووەم: قەزام تێدا پێناسە کردووە پەییو ھەندی نیوان قەزاو قەدەریشم رۆن کردۆتەو.

لەجێباسی سێیەمدا باسی پایەکانی برۆابون بەقەدەرم کردووە کە بەبێ ئەم پایە(ارکان)انە برۆای کەس تەواو نابێ.

جێباسی چوارەم: باسی ئەو دەکات کە کردووەکانی مەزۆف لەلایەن خوداوە

قەزاو قەدەرى بۆ بېرىار دراوۋە بەدییەنراوۋە، لەقورئان و سوننەتیشدا بەنگەگەلەیکم لەو بارەوۋە ھیناوتەوۋە.

ئەمە لەبەندى سىيەمدا، لەبەندى چوارەمیشدا رونم کردۆتەوۋە عەقلى مەوۇف تا چ مەوداۋ ئەندازەيەك بەقەدەرى خوادا دەشكى و پەي بەچ دەبات و پەي بەچ نابات.

بەندى پىنجەم: تايبەتە بەخستەنە روى (راپەرەكان (المذاهب) دەربارەى قەدەر)، ئەمىش برىتتە لەسى جىباس:

لەيەكەم جىباسدا بۆچونى بىباوۋەپانم خستۆتە رو كە بپروايان بەقەدەر نىە و بۆچونەكانيانم ھىناوۋە و گومپرايىەكانم دەرخستوۋە، گفتوگۆو مشتومپرى زاناينىشم ھىناوۋەتەوۋە كە لەروى ئەو بىپروايانەدا گوتويانە. ئەو بەلگانەشمان ھىناوۋەتەوۋە كە ئەوان پىيان وايە پاساوى بۆچونەكەيان دەداتەوۋە دەرمخستوۋە كە نەك بەلگە بەلكو مەلگەش نىن، بگرە چەند گومان و خەيالاتىكن و تروسكەى حەقىشى لى ناپەرشى، ھەريەكىكىش بپروادارىكى تەواۋ بى دەمودەست گومانەكانى لى دەپەونەوۋە.

دوھم جىباس بەرونكردنەوۋەى ئەو بۆچونەم تايبەت كردوۋە كە بۆتە گومپراكردنى ئوممەت و سەبارەتى لەكارخستنى عەقلى نەتەوۋە ئىفلىجكردنى ئىرادەو بزاقيان و وزەو تواناى بەھەدەر داۋن و كردهوۋەكانيان بۆ بەرژەوۋەندى دوژمنانى ئىسلام وەرچەرخاۋە، ئەم بۆچونەش بۆچونى قەدەريە جەبرىيەكانە كە پىيان وايە قەدەرى خودا جەبرىكاريەو پىويست ناكات كردهوۋە ئەنجام بەدريىن.

رونم کردۆتەوۋە ئەوان لە حەفت روان گومپرا بون.

سىيەم جىباسم بۆ رونكردنەوۋەى بۆچونى يارانى رىبازو كۆمەل تەرخانەكردوۋە، سى خوازگەم تىدا ھەلناوۋە، لەھەر خوازگەيەكدا بىروبواوۋەپى

نوسراوی زانایه کی سوننه تیم خستوته رو.

له بهندی شه شه مدا هوئی گومراییونی گومراییوانم رون کردوته وه.

له بهندی حهفته م و کوتاییشدا باسی هه ندی به رهه م و به روبومی بریابون
به قه دهرم کردوه.

له خوا ده خوازم له دهر خستنی ئه م بنه پته ی بریوادا سه رکه وتو بویم،
هه روه ها لئی ده پاریمه وه بهنده کانی پی به هره مه ند بکات.
انه نعم المولی ونعم النصیر، وهو حسبی ونعم الوکیل.

دکتور عومەر سلیمان ئه شقه پ

٢٥ ی رهجه بی ١٤١٠ ک

١٩٩٠/٢/٢١ ز

به ندى به كه م

برو ابون به قه دهر بنه ره تيكي بروايه

برو ابون به قه دهر بنه ره تيكي بروايه و نه گهر بروا نه وهى له گه لدا نه بئى كامل نابئى. عومهرى كورپى خه تاب (ره زاي خواى ليبيى) ده گير پيته وه كه پيغه مبه ره ^(۱) له وه لامى پرسياره كه ي جبريلدا ^(۲) فهرمويه تى:

((أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ: بروا نه وه يه كه بروات به خواو فريشته كان و په رتوكه ناسمانيه كان و پيغه مبه ران هه بئى، هه روه ها بروات به خير و شه پى قه دهر هه بئى.. جبريليش گوتى راسته)) ^(۳).

زور نايه ت و فهرموده باسى قه دهر يان كرده و فرمانيان پئى كردوين بروا به قه دهر بينين، به ويته خدا ده فهرموي:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ: هه مو شتيكمان به نه اندازه به دى هيئاوه﴾ ^(۴).
﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْذُورًا: ئيشى خدا نه خشه يه كي نه اندازه كراوى بو داندراره﴾ ^(۵).

﴿وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا: به لام ده بئى هه رچى خوا بريارى داوه روبدات﴾ ^(۶).

﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا: خدا هه مو شتيكي به دى هيئاوه

۱ رواه مسلم. شرح نووي على مسلم: (۱/۱۵۷)

۲ القمر: ۴۹

۳ الاحزاب: ۳۸

۴ الانفال: ۴۲

ئەندازەى گرتوھ ﴿١﴾.

﴿سَبَّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى، وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى:﴾
پاکیگاری ناوی پەروردگاری ھەر بەرزت بکە، ئەو پەروردگاری ھەمو
شتیکى بەدیھیناوە و ریکی خستوھ، ئەو خودایەى ئەندازەى بو ھەمو شتیک
داناوە و رپرونى کردوھ ﴿٢﴾.

طاوس: دەلى: چەند یاوەر ریکی پیغەمبەر ﷺ دیوھ دەیانگوت: ھەمو شتیک
بەقەدەرى خوایە.. دەلى گویشم لە عەبدوللای کوپی عومەر بو دەیگوت: ھەمو
شتیک بە قەدەرى خوایە، تەنانەت دەستەوسانى و گورجوگۆیش ﴿٣﴾.

ھەر وھا ئەبو ھورەیرە (رەزای خوی لیبی) دەگیریتەوھو دەلى: ((ھەندى
قورەیشى ھاوبەشپەرست ھاتنە لای پیغەمبەر ﷺ لەبارەى قەدەر وە مشتومریان
لەگەندا دەکرد، خوداش ئەم ئایەتەى دابەزاندا: ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى
وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ، إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ:﴾ بپرواکان لەروژی رابوند
لەسەر رو بونا و ناگر رادەخشیندرین، ئازاری ئاگرى سەقەر بچيژن. ئیمە ھەمو
شتیکمان بە ئەندازەدارى بەدیھیناوە ﴿٤﴾ ((٥)).

ئایەت و فەرمودە گەلیک زۆرن کە باسى زانست و تواناو ویست و
بەدیھینانى خوا بکەن کە قەدەرى خودا دەیانگرتەوھ، چونکە قەدەر پڕوابوز
بەتواناو ویست و بەدیھینانى خودا دەگرتە خو، لەلایە پڕەکانى داھاتودا ئە،
بابەتە رون دەکەینەوھو ئایەت و فەرمودەکانى لەبارەوھ دینینەوھ.
ھەر وھکو راغبى ئەصفەھانى لە ئیبنوھجەر رادەگۆیزیتەوھو دەلى

١ الفرقان: ٢

٢ الاعلى: ٣-١

٣ موسییم گبڕاویەتیەوھ: (٢٠٤٥/٤) ژمارە (٢٦٥٥).

٤ القمر: ٤٨-٤٩

٥ موسییم گبڕاویەتیەوھ: (٢٠٤٦/٤) ژ(٢٦٥٦)، ترمذیش گبڕاویەتیەوھ: صحیح سنن الترمذی
(٣/٢٢٩).

قه‌دهر توانست و زانست هه‌بون ده‌باره‌ی په‌یدابونی ئەندازه‌کراو ده‌گریته‌وه^(۱).

خودا توانستی‌کی ره‌های هه‌یه‌و هیچ شتی‌ک ناتوانی ده‌سته‌وسانی بکات، (القادر: به‌توانا) و (القدير: زۆر به‌توانا) و (المقتدر: خاوه‌ن سه‌رچاوه‌ی توانا) ناوی خودان و توانستیش سیفه‌تی‌کیه‌تی.

(القادر) نیسم فاعيله له (قدر، یقدر) هاتوه.

(القدير) له‌سه‌ر کیشی (فه‌عیل)ه، شی‌وازی موباله‌غه‌یه (القدير) واته: هه‌رشتی‌کی بیه‌وی به‌پیی ئەو ئەندازه‌یه ده‌یکات که حکمه‌ت ده‌یخوازی، بی زیاد و که‌م. بۆیه ته‌نها بو خودا ده‌گوتری و دروست نیه یه‌کی‌کی تری پی وه‌سف بکری. خودا ده‌فه‌رموی:

﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾: خودا به‌سه‌ر هه‌مو شتی‌کدا به‌توانایه^(۲).

(المقتدر) له‌سه‌ر کیشی (مفتعل)ه، له (اقتدر)ه‌وه گه‌ردان کراوه، موباله‌غه‌که‌ی له (القدير) پتره، خودا ده‌فه‌رموی:

﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾: له نیشته‌گه‌یه‌کی به‌پاست و په‌سه‌ندن له‌لای فه‌رمان‌په‌وایه‌کی به‌ده‌سه‌لات^(۳).

له ئیمام ئەحمه‌دی‌ان (رحمه‌تی خوی لی‌بی) پرسایوه (قه‌ده‌ر) چیه؟ گوتی: قه‌ده‌ر؛ توانستی خوایه^(۴).

ئیب‌ن‌ولقه‌ییم ده‌لی: (ئیمام ئەحمه‌د گوتویه‌تی: قه‌ده‌ر توانستی خودایه، ئیب‌ن‌ولعه‌قیلیش ئەم گوته‌یه‌ی زۆر په‌سه‌ند کردوه‌و ده‌لی: ئەم گوته‌یه نیشانه‌ی زیره‌کی و زانیاریه ریشه‌داکوتاوه‌که‌ی (ئه‌حمه‌د)ه که له‌باره‌ی بنه‌په‌ته‌کانی ئاین هه‌یه‌تی، هه‌روه‌کو ئەبو وه‌فاش وای گوتوه، چونکه ئینکار یکردنی قه‌ده‌ر

۱ فتح الباري: (۷۷/۱۱)

۲ الاحقاف: ۳۳

۳ القمر: ۵۵

۴ مجموع فتاوي شيخ الإسلام (۳۰۸/۸).

ئىنگارىكىردنى تۈنەپ تۇرۇپ ھەيۋەتلىك خۇدايە بەسەر بەدىيەتلىرىنى كۆرۈپ بەندەكان و
نوسىنە ھەيۋەتلىك خۇدايە بەندەكان.

ئىبنۇلقەيىم ئەم ۋاقىيە لىھە چەند دېرە شىعەرلىكدا ھۆنىۋەتە ھەيۋەتلىك:

فحقيقة القدر الذي حار الورى   في شأنه هو قدرة الرحمن
واستحسن ابن عقيل ذا من احمد   لما حكاه عن الرضى الربان
له قال الامام شفى القلوب بلفظه   ذات اختصار وهي ذات بيان

بۇيە ئەۋەتەن بىر ۋاقىيە بەندەكان ھەيۋەتلىك خۇدا ناسەلمىنى، شىخلىنىسلام
ئىبنۇتەيمىيە (رەھمەتى خۇدا لىيى) ھەيۋەتلىك: (ئەۋكەسەي گۆتەي پىششىنەكان
نەلىتەۋە كەۋاتە تۈنەستى خۇدا ناسەلمىنى، ناسەلمىنى كەخۇدا (قادر) بى،
ھەروەك جەھەمىيەكان و ھەۋادارانىان و موعتەزىلە جەھەرى
نەرىۋىژەكان (النافىة)، ھەيۋەتلىك: خۇدا بەتۈنە نىيە و مۆلكى نىيە. ئى مۆلكىش يان
تۈنەستە يان تۈنە پىدراۋە، يان ھەردۈكىيە. بەھەر جۆرىك بى ھەيۋەتلىك خۇدا
تۈنەستى ھەيۋەتلىك ھەيۋەتلىك تۈنەستى خۇداش نەسەلمىنى مۆلكەرىتلى خۇداش
ناسەلمىنى)^(۱).

ئەۋەتەن بىر ۋاقىيە بەندەكان خۇدا نەھىۋەتلىك خۇدايە بەيەك نەناسىۋە، چۈنكە
نەرىۋىژەكان قەدەر ھەيۋەتلىك: ((بەدىيەتلىرى خىرۈ بەدىيەتلىرى شەپ جىۋاۋان،
ھەيۋەتلىك: ئەۋ گۇناھانەي رۈ ھەيۋەتلىك بەيۋەتلىك خۇدا رۈ نادەن رەنگە بلىن
ناشىزانى، ھەروەھا ھەيۋەتلىك: تەۋاۋى كۆرۈپ گىۋانلەبەرەن بەيۋەتلىك تۈنەۋ
دروستەكردنى خۇدا رۈ ھەيۋەتلىك)). جا سەرسەختى لەيۋەتلىك كاراۋ تۈنەستى
ھەمۈگىرى (شامل) خۇدا ھەيۋەتلىك. لەبەر ئەۋەتەن ئىبنۇقەيىم بەسەر ھەيۋەتلىك: قەدەر
شىرازە (نظام) يەكخۇداناسىنە، ئەۋكەسەي خۇدا بەيەك بىناسى و بىر ۋاقىيە بەندەكان
بىننى يەكخۇداناسىنەكەي تەۋاۋە، بەلام ئەۋكەسەي خۇدا بەيەك بىناسى و بىر ۋاقىيە بەندەكان

بەقەدەر نەھيئي ئەوا يەكخوئاناسيەكەي ھەلدەو شەيتەو^(۱).

سەرچەم زانايان يەكدەنگي خويان راگەياندو ھەمەر ئەوي كەپروابون بەقەدەر واجبە، ھەمو زاناکاني ياراني ريبازو كۆمەل - كە مەشخەلي نيو شەو زەنگ و نيشاني رينوينين - پرواھينانيان بەقەدەر واجب كرده، ئەوانەشيان بەبيدەچي و نادان داناو كە سەرسەختيان لەقەدەر كردهو قەدەريان رەت كردۆتەو.

نەو ھوي (رەحمەتي خوي لايي) لەراقەي فەرمودەكاني قەدەري نيو سەحيحي موسليمدە دەلي: (لەم فەرمودانەو بەلگەي رون و ئاشكرا بو پالپشتي راپەوي ياراني ريبازو كۆمەل و كۆپاي ھاو لآن و ئەھلي حەل و عەقدی پيشين و پاشين ھەيە كە قەدەريان سەلماندو پيشان وايە ھەمو روداويكي خيرو شەپو سودبەخش و زيانبەخش بەھوي قەزاوقەدەري خواو ھەرو دەدەن)^(۲) لەجینگەيەكي تردە دەلي: (زۆر بەلگەي قەسەر لەقورئان و سوننەت و كۆدەنگي ياوران و ئەھلي حەل و عەقدی پيشين و پاشينان لەسەر ئەو ھەن كە قەدەري خويان سەلماندو)^(۳).

ئيينو حەجەر (رەحمەتي خوي لايي) دەلي: (بوچوني سەرچەم پيشينان ئەو ھەيە كە ھەمو نيش و كاريك بەقەدەري خواو بەپيو دەچي، ھەروەكو خوا دەفەرموي: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴾ گەنجينەي ھەمو شتيكيش لاي ئيمەيەو ئەو شمان ھەر بە ئەندازەي دياريكراو ناردۆتە خوا^(۴)).

۱ مجموع فتاوى شيخ الاسلام (۲۵۸/۸).

۲ شرح النووي على مسلم: (۱۹۶/۱۶).

۳ شرح النووي على مسلم: (۱۵۵/۲).

۴ الحجر: ۲۱.

به ندى دوه م

چاوخسانديك به ميژوى قهدهردا

بروابون به قهدهر يه كيكه له بنه پته كانى بپروا، قورئان و سوننهت چه مك و واتاي قهدهريان رون كردو ته وه، پيغه مبه رﷺ روني كردو ته وه كه نه نجامداني كرده وه و به كارهي ناني هوكاران (الأخذ بالأسباب) له گهل قهدهردا پيچه وانه و هاوډژ نيه به لكو نه ويش له قهدهر دايه و نه ته وه كه شى له و كه سانه وريا كردو ته وه كه بپروا به قهدهر ناهينن يان دژايه تى پي له گهل شهر عدا ده كه ن.

جاريك پيغه مبه رﷺ به لاي هه ندى له ياهوهراني تيپه پى ديتى له باره ي قهدهر وه مشتومر ده كه ن، تا بلي توپه بو، رهنكي سور هه لگه را وهك بلي ده كه هه نار پلقابيه چاوى، قهرموى: ((أهذا أمرتم، أم بهذا أرسلت اليكم؟ إنما هلك من كان قبلكم حين تنازعوا في هذا الأمر، عذمت عليكم الا تنازعوا فيه: نه وه م قهرمان پي كردون مشتومر له قهدهردا بكه ن؟ يان بو نه وه نيډرداوم؟ گهلانى پيشو به و جوړه مشتومرانه وه له ناوچون، قهرمانتان پي ده كه م مشتومر پي تيدا نه كه ن))^(۱).

ياوه ران (رهزاي خويان ليبي) گوپرايه لي قهرمانه كه ي پيغه مبه رﷺ بون، چ له سه رده مي پيغه مبه رﷺ و چ له دواي مه رگيدا نه زانراوه هيچ كه سيكيان مشتومريان له باره ي قهدهر وه كردي.

له سه رده مي خه لافه تى نه بو به كرو عومهر و عوسمانيشدا يهك تاقه روداويشمان پي نه گه يشتوه كه موسلمانيك له باره ي قهدهر وه مشتومر و ده مه وهرى كردي. تنه ا نه وه نه بي كه كاتى خوئى تاعون له شام بلاوبووه، عومهرى كوپى خه تاب كه ده يو يست بچيته نه وي، له پيگادا گه پرايه وه و

۱ صحيح سنن الترمذي : (۲/۲۲۳).

خەلکەکەى گىڭراپەو، ئەبو عوبەيدە: عامرى کوپى جەپراحيش رەخنەى ليگرت و گوتى: (ياأُمير المؤمنين أفراراً من قدر الله: فەرماندەى بېرواداران: لەقەدەرى خوا مەلدىي؟)

عومەريش وەلامى دايەو و گوتى: (ئەبو عوبەيدە! ئاى ئەگەر ئەتۆ نەدەبوى خۆم دەمزانى چم بەسەر دينا، بەلئى لەقەدەرى خواوہ بۆ قەدەرى خوا مەلدىين. باشە ئەگەر گەلە وشتريکت برە دۆلتيك و بەريكيان گژوگياى زۆرى ئى بى و بەرەكەى تر هيچى ئىنەبى، لەهەركام بەر بيانلەوہ پىنى بە قەدەرى خوا نايانلەوہ پىنى؟)^(۱)

ئەللەكائى دەگىڭرپتەو و دەلئى جاريكيان عومەرى کوپى خەتاب لە جابىيەدا (كە ھەريميكە لە شام) خوتبەيەكى دا و تىيدا گوتى: (من يضل الله فلا هادي له: ئەوكەسەى خوا گومراى بكات رينوينكەرى نيە)، ريش سپيانى گاۋرەكانيش لەويڭا بون يەكيكيان گوتى: خوا كەس گومرا ناكات، بەلام عومەر دوسى جارەن ھەمان گوتەى دوبارە كەردەو و ئەويش جلكى خۆى ھەلدەتەكاندو ناپەزايى بەرانبەر گوتەكەى عومەر كەردەبىرى.

كە قسەى گاۋريان بۆ تەرجمە كەرد، گوتى: (درو دەكەى ھەى دوژمنى خوا، خوا بەديھيناۋى، خوا گومرات دەكات، پاشان دەتمرينئى و ئەگەر ويستى بى دەشتخاتە ناو دۆزەخ، خودا سەرجم بەديھيناۋە، كە بەديھينان نەوہكانى ئادەمى لەناو دەستيدا پەرت كەردو بەھەشتى و كەردەوہكانيانى نوسى، دۆزەخى و كەردەوہكانيانى نوسى، ئەنجا فەرموى: (ئەوانە بۆ بەھەشت و ئەوانەش بۆ دۆزەخ) بەم جۆرە خەلك لەيەكتر داپران، كەسيش دەريارەى قەدەر جياۋاز نابن)^(۲)

يەكەم كەس كە مشتومپى لەقەدەردا كەرد پياۋيكي خەلكە بەسرا بو، كارى

۱ صحيح البخارى، سەرنج بدە فتح الباري (۱۷۹/۱۰) ژ (۵۷۲۹)

۲ شرح اصول اعتقاد اهل السنة للالكائي: (۶۰۹/۳).

هتقانی دهکردو ناوی (سهلسهوی) بو. نهوزاعی دهلی: ((یهکهمین کهس دمخوهری لهقهدهردا کردبئی پیاویک بو لهعیراق: ناوی (سهوسهن) بو و، پیشتر ندر بو و ببوه موسلمان، بهلام پاشان ببووه گاور، مهعهبدی جوههنی لهو فیئر به غهیلانیش لهمهعهبد فیئر بو))^(۱).

یونسى کوپى عوبید دهلی: (چومه بهسرا هیچ کهسیکی قهدهری لینهبو، تنها سهنسهوی و مهعهبدی جوههنی و مهلعونیکی بهنی عوافه نهبی)^(۲).

موسلیم له صهحیحهکهیدا له بورهیدهی کوپی یهحیای کوپی یهعمور دهگیریتهوه که گوتویهتی: یهکهمین کهس دمهوههری لهقهدهردا کردبئی مهعهبدی جوههنی بو له بهسرا) بورهیده لهقسهکهیدا نهوش دهلی که مهعهبدو هاویرانی پییان وابو ((قهدهر نیهو کار براوتهوه))^(۳).

ئهو یاوهرا نهی هیشتان مابون، وهکو عهبدوللای کوپی عومهر و ئیبنوعهباس و وائیهی کوپی نهصقه و جابری کوپی عهبدوللای نهبو هورهیره و نههسی کوپی مالیک، نهوانه زور بهتوندی وهلامیان دانهوه و دریان وهستان)^(۴).

پاشان مامۆتکانی موعتهزیلهکانی وهکو واصیلی کوپی عهتاو عهمری کوپی عوبیدو غهیلانی دیمهشقی نهو بۆچونهیان لهمهعهبد وهرگرت و فیریون.

واصیلی کوپی عهتائی مامۆتک(راس)ی موعتهزیلهکان، پیی وابو داکۆکی دهکات و دهیگوت: دروست نیه شهپ بدریته لای خوا، چونکه خوا حهکیمه، ناکرێ داوای شتیکی وا لهبهندهکانی بکات پیچهوانهی فهرمانهکهی بیته، یان لهسهریان بکاته حهتمی و پاشانیش سزاو پاداشتیان لهسهر بداتهوه.

لهقسهکانیدا دهلی: بهنده خوێ بکهری خێرو شهپو بهرواوی بیروایی و گوپرایهلی و سههپنچه، به گویرهی کردهوهکانی خوێ سزاو پاداشت

۱ شرح اصول الاعتقاد: (۷۵۰/۳) ههروهها سهرنج بده الشریعة للآجری: ۲۴۲.

۲ شرح اصول اعتقاد اهل السنة: (۷۴۹/۳).

۳ شرح النووي على مسلم: (۱۵۰/۱).

۴ بگهريوه بؤ (الفرق بين الفرق): ۱۹۹.

وهرده گری، به لام خودا وای کردوه توانای ئەم شتانهی هەبێ^(۱).

نیزامی موخته زیله بۆ ئەوه چوهو دهلی: خودا بهوه وهسف ناکری توانای لهسەر شهپو سه ریچییه کان هەبێ، ئەوهش توانراو نیه بۆ خودا^(۲).

زانا کانمان ناویان لەم چینه ناوه (قهدهریه کان) بۆیه ئەم ناوهیان لێناوه، چونکه ئەوان پێیان وایه بهنده هەندێ کردوهی هەیه هەر بهخۆی بهتهنیا ئەنجامی دەدات بێ ئەوهی توانای خۆی تیدا بێ و نەریشیان لهوه کردوه که شتهکان به قهزاوقهدهری خوا ببن.. ئەو چینه لهگهڵ ئەوهی خۆیان گومران کهچی ئەم ناوه به نیوچهوانی رینوینبوهکان دهلکێنن و پێیان دهلێن: بهلکو ئیوه قهدهرین چونکه پێتان وایه هەمو شتی که قهدهری خوا بهپێوه دهچی، بۆیه ئیوه شایسته ترن ئەو ناوهتان هەبێ^(۳).

نهوهویش له راقهی سهحیحی موسلیمدا دهلی: (هەندێ له قهدهریه کان دهلێن: ئیمه قهدهری نین، بهلکو ئیوه قهدهرین چونکه ئیوه برواتان بهقهدهر ههیه).

ئیبنو قوتهیبه و پێشهوا (مه بهستی جوهینی پێشهوایه) دهلی: ئەم قسهیه چهواشه کردن و درۆ و بێ شهرمییه چونکه ئەهلی ههق هەمو کاروبار و قهدهرو کردوه کانیشیان بۆ خوا دهگه پێننهوه، ئەو نه زانانهش بۆ خۆیان دهگه پێننهوه. جاییه کی که شت بۆ خۆی بگه پێنێتهوه و بیداته پال خۆی ئەو پێی شایانتره پێی بگوتری قهدهری نه که یه کی که پێی وابی یه کی که تر دهیکات و بۆ جگه لهخۆی بگه پێنێتهوه^(۴).

سهحیحیه که پیغه مبهەر ﷺ ناوی له قهدهریه کان ناوه ئاگریه رستی ئەم نهته وهیه. فهرموده کهش ئەبوداود له سونه نه که ی و نه لحاکم له موسسته دره که کهیدا

۱ الملل والنحل للشهرستاني: (۴۷/۱).

۲ الملل والنحل: (۵۴/۱).

۳ جامع الاصول لأبن اثیر: (۱۲۸/۱۰).

۴ شرح النووي عی مسلم: (۱۵۴/۱).

ته خريجيان كردوه، دهلى: (صحيح على شرط الشيخين، إن صحَّ سماع أبي حازم من ابن عمر)^(١).

بۆيه پييان گوتراوه ئاگرپه رستى ئهم نه ته وه يه چونكه (بۆچونى ئاگرپه رسته كان كاويژ ده كه نه وه كه ده يانگوت: دو بنه پهرت (اصل) هه ن؛ روناكى و تاريخى، پييان وايه خير له كردوه و روناكيه و شه پيش كردوه و تاريخيه، بۆيه ببونه دوپه رست، قه ده ريه كانيش به هه مان شيوه خير بۆ خوا ده گه پيئنه وه و شه پيش بۆ غه يري خودا. به لام خواى به رز و مه زن به ديهيئهرى خيرو شه ره. هيچتيكيان به بى ويستى خودا روناده ن، هه ردوكيان له روى به ديهيئان و پهيدا كردندا بۆ خوا ده گه پيئندرينه وه، به لام له روى كردن و نه نجامدانيدا بۆ به نده كانى ده گه پيئندرينه وه)^{(٢)(٣)}.

له ئاخىرو ئۆخرى سه رده مى بنه ماله ي ئه مه ويه كاندا چينيكي تر پهيدا بون پييان وابو مروف له نه نجامدانى كردوه كانيدا ناچارو توبزى ليكراره و هيچ سه ره بيه ستيه كى له وه رگرتن و وازه يئانه كانيدا نيه، هه نديكي تريان توانايه كى بى كارى گهريان بۆ به نده ده سه لماند. يه كه مين كه س كه ئه و قسه يه ي هينايه ئاراره (جهه مى كورپى سه فوان) بو، كه دواتر ئهم بيده عيه بوه سه رچاوه ي چه ندين قسه ي ناقولاو ناشيرين و چه ندان گومرايى گه وره گه وره^(٤).

ئهم قسه يه به نيو نه ته وه ي ئيسلاميدا بلاوبۆوه و خواپه رست و دنيا به كه مگر (زاهد) و به ناوسوڤى زور كاويژيان ده كردوه. جا ئه گه ر چيني يه كه م هاوچونى ئاگرپه رستان بن، به لام چيني دوهم هاوچونى هاوبه شه په رستانن كه ده يانگوت: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾:

١ شرح النووي على مسلم: (١٥٤/١).

٢ نه وه وى ئهم گوتيه ي له ئه له تاي راگواستۆته وه نيو راڤه ي سه حيجى موسليم: (١٥٤/١). هه روه ها سه رنج بده جامع الاصول: (١٢٨/١٠).

٣ له و شويئى باسى گومرايان ده كه بين گومرايى و بيروباوه رى ئهم چينه زيتى رون ده كه بيه وه.

٤ بگه ريوه بۆ مجموع فتاوى شيخ الاسلام: (٤٦٠/٨)، المنل والنحل للشهرستاني: (٨٥/١).

نه گهر خوا مه یلی لږيا، نیمه و باب و با پیرانمان، بټپه رستیمان نه ده کرد، هیچ شتیشمان له خو مان حه رام نه ده کرد^(۱).

چینی دوه له چینی یه کهم خراپترو به دغه پترن چونکه چینی یه کهم کرده و هکانی به نده یان له به دیهینانی خوا هاویر ده کرد و جیا ده کرده وه، به لام نه مر و نه هیان به گه وره ده گرت، به لام چین که ی تر قه ده ریان سه لماندوه و به هو ی قه ده ر نه مر و نه هیان پوکاندو ته وه.^{(۲)(۳)}

---

۱. الانعام: ۱۴۸.

۲. عقیده السفارینی: ۳۰۶/۱.

۳. نه دوا پیدا پتر له باره ی نه م چینه ده دویین.

به ندى سیه م

پیناسه ی قه زاوقه دهر

جیباسی یه که م

پیناسه ی قه دهر

(قه دهر چاوکه، ده لئی: قَدَرْتُ الشَّيْءَ، أَقْدَرُهُ قَدْرًا و قَدْرًا، ئەگەر به ئەندازه ی ئەوت داننا)^(۱).

قه دهر له زماندا واته (حوکم و بریاردان و ئەندازه ی شت. ته قديرش واته رaman و بیرکردنه وه بۆ ریکخستنی کاریک)^(۲).

له زاراوهدا قه دهر: (ئەوهیه که خودا له پیشتردا زانیویتی چ رو دهدات و قه له میش نه خشی له هه مو ئەو شتانه داوه که تاهه تایه رو دهدن: خودای ﷻ ئەندازه ی سه رجه م به دیهینراوان و هه مو شتیکی هه ر له ئەزه له وه خه ملاندوه به رله وه ی بینه ئارا، خودا زانیویتی له چ کاتیکی دیاریکراو و به چ چۆنیه تیه ک روده دهن، ئەوجا به گویره ی خه ملاندنه که روده دهن و دینه ئارا)^(۳).

ئینبوچه جهر له پیناسه ی قه دهردا ده لئی: (مه به ست له قه دهر ئەوهیه که خودا ئەندازه و کاتی شته کانی زانیوه به ر له وه ی بینه دی، پاشان هه ر شتیکی له زانستدا دانابی بئی ده یهینیه دی، هه مو په یدا بویکیش به گویره ی زانست و

۱ فتح الباری: (۱/۱۱۸).

۲ القاموس المحیط: ل ۵۹۱.

۳ عقیده السفارینی: (۱/۳۴۸).

توانست و ویستی خودا دیته دی^(۱).

سه فارینی له ئەشعەریه کانه وه راده گوازیته وه ده لئ: (قه‌دەر ئەوه‌یه که خوا به‌گوێهری ئەندازه‌یه‌کی تایبه‌تیه‌وه شت په‌یدا بکات و ئەندازه‌ی دیاریکراوی خود و حالی شته‌کانیش کتومت به‌پیی زانستی پیشوی خواو نه‌خشی قه‌له‌م بی)^(۲).

ئەم پیناسانه له‌گه‌ڵ یه‌کترا نزیکن و دهره‌نجامه‌که‌شیان ئەوه ده‌گه‌یه‌نئ که قه‌دەری خوا دو شتان ده‌گریته‌وه:—

یه‌که‌م : زانینی ئەزەلی خودا که له‌دیرینه‌وه حوکمی له‌سه‌ر په‌یدا بوه‌کان داوه که خودا ده‌یه‌وئ بینه‌دی، هه‌روه‌ها ئاکارو سیفه‌تی به‌دییه‌نراوه‌کانیشی دیار کردوه که ده‌یه‌وئ بیهێنیته‌ بون. هه‌ر هه‌مووشی به‌ ته‌کانی خۆی له‌ ته‌ختی پارێزراودا نوسیوه. زۆر به‌وردی باسی ئه‌رزو ئاسمان و قه‌باره‌و دوری و چۆنیه‌تی په‌یدا بونیان و هه‌رچی و له‌ناویاندايه و تیایاندايه له‌ته‌ختی پارێزراودا نوسراون.

دوهم : په‌یدا کردنی ئەو شتانه‌ی که خودا به‌گوێهری زانستی پیشترو نه‌خشی قه‌له‌م ته‌قدیری کردوه په‌یدایان بکات، جا هه‌رچی دیته جیهان و په‌یدا ده‌بن کتومت وه‌کو زانستی پیشتری نوسراو وایه.

(قه‌دەر) زۆر جار ان ئەوه‌ی پئ مه‌به‌سته که بریتیه له‌خه‌ملاندنی پیشتر له‌زانستی خوادا. زۆر جار انیش به‌دییه‌نن و په‌یدا کردنی پئ مه‌به‌سته که به‌گوێهری زانستی خوا ده‌بن.

له (ئیمام شافعی)یان پرسى (ره‌حه‌تى خواى لیبئ) قه‌دەر چیه؟ ئەویش به‌شيعر^(۳) وه‌لامی دانه‌وه‌و گوتی:

۱ فتح الباري : (۱/۱۱۸).

۲ عقيدة السفاريني : (۱/۳۴۵).

۳ الاعتقاد البیهقي : ل ۱۶۲. شرح اصول اعتقاد أهل السنة للالکائي : ۷۰۲/۱.

فما شئت كان وان لم أشأ	وما شئت ان لم تشأ لم يكن
خلقت العباد على ما علمت	ففي العلم يجري الفتى والمسن
على ذا مننت وهذا خذلت	وهذا أعنت وهذا لم تعن
فمنهم شقي ومنهم سعيد	ومنهم قبيح ومنهم حسن

واته: ئهوهی تۆ ویستت بو ئه گهرچی منیش نه مویست، ئهوهی منیش ویستم و تۆ نه تویست نه هاته دی.

بهنده کانت به پیی زانیاریه کانی پیشوت به دیهیناوه، رهوشی جحیل و پیران به گویرهی زانینه کهت ده بی.

به هرهت به سه ره مدها هه لپرژتوه و ئه وهت ریسوا کردوه، یارمه تی ئه مت داوه و یاریده ی ئه وت نه داوه. پیاوی وا هه یه به دبه خته و هی واش هه یه خو شبه خت، هی وا هه یه دزیو و ناشرین و هی واش هه یه جوانه.

جیبا سی دوهم

پیناسه ی قهزا

((قهزا: واته: یه کلاکردنه وهو حوکمدان. له قهرموده کانی پیغه مبهردا ۱ زور جار باسی (قهزا) کراوه. له بنه پرتدا واته برانده وهو یه کلاکردنه وه. ده لئین: قضی یقضی قضاء فهو قاض، نه گهر حوکمیک بدات و شتیک یه کلابکاته وه. (قضاء الشيء) واته بریار لیدان و تیپه پاندن و لیبونه وه. به واتای به دیهینانیش دیت.

زومری ده لئ: (القضاء) له زماندا واتای جوراوجور ده به خشی، له بنه پرتدا واته برانه وهو ته و او بونی شتیک. هر شتیکیش بریاری نه جامدانی بدری یان ته و او بکری یان به جی بگه یه نری یان واجب بکری یان بزاندری یان جیبه جی بکری یان راپه ریندری واته قهزا کراوه، هه مو ئه و اتایانهش له قهرموده کاند هاتون^(۱).

زانایان له جیاوازی نیوان وشه ی قهزاو وشه ی قهدهردا دو قسه یان هه یه: یه کهم، ده لئین: قهزا ئه و زانیاریه نه زهلیه ی خودایه که حوکمی پیداه، قهدهریش پهیدا بونی به دیهینراوانه به پیودانی ئه و فرمانه پیشینه یه یه که قهزا کراوه. ئیبنو حه جهری عه سقه لانی (رحمه تی خوی لیب) ده لئ: زانایان گوتویانه قهزا بریتیه له حوکمی هه موه کی و تیکرای ی له نه زه لدا، قهدهریش ورده و چه ندو چونی حوکمه که یه^(۲).

له جیگایه کی ترده ده لئ: (قهزا حوکمدانیکی هه موه کیه له نه زه لدا له پیناو تیکرا (الاجمال) دا، به لام قهدهر حوکمدانی هاتنه دی ورده و آله ی هه موه کیه کانه

۱. النهاية في غريب الحديث لابن الاثير: (۷۸/۴)

۲. فتح الباري: (۴۷۷/۱۱).

هه پینا و چه ندوچون (تفصیل) دا^(۱).

دوهم، ده لیت: به پیچه وانه وه؛ قه دهر حوکمی پیشینه یه و قه زاش به دیهینانه.
ئین به تتال ده لی: ((قه ز؛ به دیهینراوه^(۲) خه تابیش له (معالم السنه) دا
ده لی: (قه دهر ناوی قه دهر کراوه کانی کرده ی قادیره. ههروه کو هه دم و نه شرو
قه بض که ناوی کرده ی هادم و ناشرو قابیضه)) .

به پیی ئه م واتیاه (قه ز) به دیهینان ده گه یه نیّت، خوی گه وره ده فهرموئ:
﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَواتٍ فِي يَوْمَيْنِ: ئه وساکه ئاسمانی له دو رۆژدا
وه دی هیئا﴾^{(۳)(۴)}.

به پیی ئه م گوته یه: (قه زای خوا له قه دهر تایبه تره، چونکه یه کلاکردنه وه ی
دو ئه اندازه کراوه ده گه ینی، قه دهریش ئه اندازه کراوه که یه، قه زاش یه کلاکردنه وه و
براندنه وه یه)^(۵).

زۆر ئایهت هه ن راستیتی ئه م گوته یه ده سه لمینن، بو نمونه خودا
ده فهرموئ:

﴿وَكَانَ امْرَأًا مَقْضِيًّا: ئه م فه رمانه ش هه ر دیته دی﴾^(۶).
﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا: بریاریکه په روه ردگارت داویه تی و هه رده بی
جیبه جی بی﴾^(۷).
﴿فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ: هه ر که ویستی کاری پیک بی،

۱ فتح الباری: (۱۴۹/۱۱).

۲ فتح الباری: (۱۴۹/۱۱).

۳ فصت: ۱۲.

۴ معالم السنن للخطابی: (۷۰/۷).

۵ المفردات للراغب الاصفهانی: ل ۴۰۶.

۶ مریم: ۲۱.

۷ مریم: ۷۱.

فەرمان دەدا بیه! دەبی ﴿^(۱)﴾.

بەپیی ئەم گوتەیه قەزاوقەدەر دو شتی هاوبەندی یەکتەین و هیچیان لەوی تر جیا نابیتەوه، چونکە یەکیکیان وەکو بناغە وایە کە قەدەرە، ئەوی تریش وەکو خانو وایە کە قەزایە، ئەو کە سەیی بیهوی لەیەکیان جودا بکاتەوه وەکو ئەوه وایە خانو کە بروخینی و هەلیو شینیتەوه) ^(۲).

---

۱ بقرة: ۱۱۷.

۲ النهایه فی غریب الحدیث لأبن الأثیر: (۷۸/۴)، ئەماشای جامع الاصول: (۱۰۴/۱۰) بکە.

جیپاسی سییهم

پایه کانی پروابون به قه دهر

پروابون به قه دهر له سهر چوار پایه وه ستاوه، هرکه سیك پروای پی هه بن
-روایه کی ته وای به قه دهر هیئاوه، به لام نه گهر پروای به یه کیکیان یان به پتر
-بی پرواکه ی شیرزه ده بی، چوار پایه کesh نه مانه ن:
یه که م: پرواهیئان به زانستی خوا که سهرتا پاگیره و گشت شتیکی
- گرتوته وه.

دوهم: پرواهیئان به وهی که هرچی روی داوه و تا رۆژی قیامت روده دات
هره موی له ته ختی پارینزاو (لوح المحفوظ) دا نوسراوه.
سییهم: پروابون به ویستی کاراو توانستی ته وای خودا، واته نه وهی خودا
یه وی ده بی و نه گهر نه شییه وی نابی.

چوارهم: خودا هه مو په یدابویه کی به دیه یئاوه و هاوبه شی نیه.
هریه که له م چوارانه که میك به دریژی رون ده که ینه وه.

پایه ی یه که م/ پروابون به زانستی هه موگر (شامل ی خودا):

له گه لیک نایه ت و سوننه تی پیغه مبه ردا نه م بنچینه گه وره یه سه لمینراوه که
زانستی خوا په ی به هه مو شتیك بردوه، نه وهی بووه ده بی زانیویتی و ده یزانی،
نه وهش که نه بووه نه گهر ببا ده یزانی چون ده بو، خودا زانسی به هه بون و نه بون
و به به رتوان (ممکن) و مه حالان هه یه. خوا به ناکام و بژئوی و ژیاوار (احوال) و
جوله و نه جولان و به دب ختی و به خته وه ری به نده کانی زانایه، ده زانی کامیان
به هه شتیو کامیان دۆزه خیه، به رله وهی به دیان به یئی و به رله وهی زه مین و
ناسمان بینیته ئاراهه هه مو نه مانه ی زانیوه.

نه مانه گشتیان له داخوازی سیفه تمه ندبونی خودایه به (زانست)،

له داخوازی ئه وه دایه که خودا زاناو هه والده و بیسه رو بینایه.

خودا ده فهرموئ: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ:

خودا ئه وه خودایه یه که هیچ په رستراوینکی تری له گه لدا نیه، له نه دیار و له دیاران ناگاداره ﴿^(۱)

﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا:

تا بزانی خودا توانای به سهر هه مو شتی کدا هیه و زانستی خودا هه مو شتی دوره داوه ﴿^(۲)

﴿عَالِمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا

أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ: خودا زانی به په نامه کی، گهر دیک چیه له ئاسمان و له زه ویدا به لکو له گهر دیش بچو کتر و گهره تری لی بز نابی ﴿^(۳)

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ:

په روه دگارت له وه که سانه ی له ریگه ی ئه وه لایانداوه له گشت که س- ناگادار تره وه هر خویشی باشت ده زانی کی له سهر راسته رییه ﴿^(۴)

﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَاءٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ:

خودا به ئیوه زاناره که ئیوه ی له خاک دروست کرد، هه روه ها که ئیوه له ناو زگی دایکتاندا کو ریپه له بون ﴿^(۵)

خودا له م باره وه که ئه وه شته ی نه شبوه ئه گهر ببوایه ده زانی، ده فهرموئ:

﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ: خو ئه گهر بگه ریئری نه وه بو دنیا هه ر ده ست

۱. الخشر: ۲۲.

۲. الصافات: ۱۲.

۳. سبأ: ۳.

۴. النحل: ۱۲۵.

۵. النجم: ۳۲.

دکه نه وه به و کارو کرده وانه ی که جاران دهیان کرد ﴿١﴾.

جا خوی گهرهش ده زانی که نه دروژنانه ی له روژی قیامت ناواته خوانن بگه پرنینه وه دنیا، گهر بگه پرنینه وه هر ده گه پرنینه وه سهر کاری به دروژسته وه و گو مپرایان.

دهرباره ی نه و بپروایانه ی که له باریاندا نیه گوی بگرته رینوینی ده فهرموی: **وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ:** خو نه گهر خوا خیری تیا به دی بکردنایه، وای لی ده کردن که حق و راستی بیستن، خو نه گهر حقیقش بیستن، هر خو دوور ده گرن و پشت (له بهرنامه ی خوا) ده کن ﴿٢﴾.

ههروه ها خودا به حاله تی نه و مندالانه ی مردونه شاره زایه و دهیزانی نه گهر گهره بوبان کرده و هیان چوډ ده بو.

ئیینوعه باس ده لی: له پیغه مبهریان پرسى ﴿الله﴾ منداله موشریکه کان نیپرسینه و هیان چیه؟ فهرموی: ((الله اعلم بما كانوا عاملين: خودا زاناتره چیان ده کرد)) ﴿٣﴾.

خاتو عایشه (رهزای خوی لیبی) ده لی: مندالیک مرد و منیش گوتم نای خوشی له خوی ده بیته چوله که یه کی به هه شتی. پیغه مبهر ﴿الله﴾ فهرموی: ((او لا تدرين ان الله خلق الجنة والنار، فخلق لهذه أهلاً ولهذه أهلاً: نه دی نازانی خودا بو به هه شت و دوزه خه لکانی به دیهیناوه؟)) ﴿٤﴾.

له گیرانه وه یه کی ترده خاتو عایشه (رهزای خوی لیبی) ده لی: بانگی پیغه مبهر ﴿الله﴾ یان کرد بچیته سهر تهرمی مندالیکى نه نساریه کان، منیش گوتم:

١ الانعام: ٢٨

٢ الانفال: ٢٣

٣ رواه البخاري، سهرنج بده فتح الباري: (١١/٤٩٣)، ورواه مسلم بلفظه عن ابي هريرة:

(٤٩/٤) ژ (٢٦٥٩).

٤ رواه مسلم.

ئەي پېغەمبەرى خوا! خوڭشى لەخۆي دەبىتتە چۆلەكەيەكى بەهەشتى، خوڭ خراپەي نەكردو. فەرموى:

((او غير ذلك يا عائشة، ان الله خلق للجنة أهلاً، خلقهم لها وهم في أصلاب آبائهم، وخلق للنار أهلاً، خلقهم لها وهم في أصلاب آبائهم: يان جگە لەمە ئەي عائشە! خودا ھەندى خەلکى ھەر لەپشتى باوانەو ھە بۆ بەهەشت بەدییەناو ھە بۆ ئاگریش ھەروەت))^(۱).

ئەم فەرمودانە لەم بارەو دەدوین کە خودا عیلمى بەوانە ھەيە کە لەمندا ئیبرا مردون، نەک مەبەست ئەو ھەيى خودا بەگوێرەي زانینى خوڭ دەیانخاتە دۆزەخ و بەهەشت و بىئەو ھەي کردەو ھەيىان ئەنجامدا بى.

شیخ ئیسلام ئیبنو تەیمیە (رەحمەتى خوڭ لىبى) لەبارەي فەرمودەكەي پېغەمبەر ﷺ کە لەبارەي مندا ئە مردو ھەي ھاو بەشپەرستانى فەرمو، دەلى: ((الله اعلم بما كانوا عاملين: دەيزانى ئەگەر گەرە بوبان کامیان بپروایان دینا و کامیان بپروا دەبون))، لەفەرمودەكەي تریشدا کە ئیسنادەكەي لەگەل فەرمودەكەي ئەبو ھورەیرە (رەزای خوڭ لىبى) نزیکە، پېغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((اذا كان يوم القيامة فان الله يمتحنهم ويبعث اليهم رسولا في عرصة القيامة، فمن اجابه ادخله الجنة، ومن عصاه ادخله النار: لەروژى قیامەتدا لەگوێرەپاندا خودا تاقیيان دەکاتەو ھە پېغەمبەریان بۆ دەنیرى، جا ئەو ھەي وەلامى پېغەمبەرەكەي داو ھە چیتە بەهەشت و ئەو ھەي وەلامیشى نەدايەو ھە چیتە دۆزەخ))، لەویشدا زانستى خودایان تیدا دەردەكەوئ و بەگوێرەي بپروا و بپروا بونیان، سزاو پاداشتیان دەداتەو ھە نەک تەنھا بەگوێرەي زانست بى))^(۲).

۱ صحیح مسلم: ۲۰۵۰/۴ ژمارە (۲۶۶۲).

۲ مجموع فتاوي شيخ الاسلام: ۲۴۶/۴.

به نَگه عه قلیه کان ده باره ی نه وهی که خودا به رله وهی به دیهینراوان بینیتنه
- وه نه ندازه یانی زانیوه.

بونی ئەم گەردونه و بونی هەمو بە دیهینراوه کان به ناشکرایی به لَگه
- دهسته وه دهن که به رله وهی خودا به دیان بینئ عیلمی پییان هه بوه (چونکه
- حاله خودا به نه زانینه وه بونه وهری هیئابیته بون له به رله وهی هیئانه بونه که
- یتي گهره ک بوه، ویستیش ویناکردنی مه به ست ده خوازی، ویناکردنی
- به ستیش مانای زانستی مه به ست، که واته پهیدا کردن (الایجاد) ویست
- ده خوازی، ویست زانست ده خوازی، که واته پهیدا کردن زانست ده خوازی)^(۱).

ههروه ها (بونه وهران ورده کاری و ریکوپیکیه کی وایان تیدایه که واده خوازی
- بهینه ره که یان زانستی هه بی، چونکه ریئ تیئاجی نه زانیئ کرده وهی
- یینه و مه حکم و پوخته نه جام بدا)^(۲).

زانایان به وهی زانستی ئافه ریدانه وه ده سه لمینن که خودا زانستی ههیه و
- حنین (له ناو به دیهینراواندا هی واهیه زانیه، زانستیش سیفه تی
- تراومه ندیتیه، که واته ناکری به دیهینه ریش زانا نه بی)^(۳) ئەم به لَگه خوازیه دو
- تیوهی ههیه:

یه که میان نه وهیه که ده لئین: به لَگه نه ویسته که ده زانین به دیهینهر
- به دیهینراوه کان ته واومه ندره، ههروه ها واجب له مومکین ته واومه ندره،
- هه نه ویستیشه که ده زانین نه گهر ئەم دو گریمانان دانا:

یه کیکیان نه وهیه که زانابی، نه وهی تریش نه وهیه که زانا نه بی، دیاره زانا
- تراومه ندره، جا نه گهر به دیهینهر زانا نه بی ئەوا ده بی مومکینه که له و زانتر
- ی. که نه وهش قهت نابی.

- شرح الطحاویة: ل ۱۴۸

- شرح الطحاویة: ل ۱۴۸

- مەمان سەرچاوه.

دوهمیان: هه مو زانستیکی به دیهینراوان له خوداوهیه، جا مومکین نیه بکه ری تهواومه ندو داهینه ری بونه وهر زانستی نه بی، به لکو نه و شایانتره، چونکه نه گهر تهواومه ندیتی بو به دیهینراو بسه لمی نه و بو به دیهینر شایانتره، نه گهر به دیهینراوش له که موکوپی بیبهش بی نه و ده بی به دیهینر بیبهشتر بی^(۱).

ده توانی نه م هه مو به لگه یه له م نایه ته وه به دی بکه یت: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ نایا نازانی کی به دیهیناوه؟ له کاتی کدا خو ی وردکار و به ناگا و شاره زایه؟^(۲)

هه روه ها نه وهش به لگه یه بو زانستی خوا که خودا هه والی په یدابون و روداوه کانی راگه یاندوه بهر له وه ی روبه دن، خودای گه وره له په یامه ئاسمانیه کانی پیشودا باسی هاتنی پیغه مبه ر^ﷺ و ئاکار و ره وشت و نیشانه کانی کردوه، هه روه ها باسی چه ندان سیفه تی نه ته وه که ی کردوه، له قورئاندا هه والی داوه له ماوه ی چه ند سالی داهاتودا رومه کان به سه ر فارسه ئاگر په رسته کان زال ده بن، هه رواش روی دا، هه روه ها زور هه والی رودانی شته په نامه کی و ناینده ییه کان له قورئان و سوننه تدا هاتوه.

پایه ی دوهم/ بپرواهینان به وه ی که خودا هه مو شتیکی له ته ختی پاریزراودا نویسه:

ده که کانی قورئان و سوننه ت له و باره وه زورن که نه وه مان بو دهرده خه ن خودا هه مو شتیکی له ته ختی پاریزراو (لوح المحفوظ) دا نویسه.

عه بدوللای کوپی عه مری کوپی عاص (رهزای خوی لیبی) ده لی: گویم لیبو پیغه مبه ر^ﷺ ده یفه رمو: ((كتب الله مقادير الخلائق قبل ان يخلق السموات والارض بخمسين الف سنة، قال: وعرشه على الماء: خودا به په نجا هه زار سال پیش نه وه ی

۱ شرح الطحاویة: ل ۱۴۸.

۲ المثلث: ۱۴.

ناسمانه کان و زهوی بهدی بهیئنی قهدهرو ئه ندازهی سهرجه م بهدیهنراوانی نویسه، گوتی: عهرشه کهشی له سهر ئاو بو))^(۱).

ترمزیش بهم جوړه ی گپراوه ته وه: (قدر الله المقادير قبل ان يخلق السموات والأرض بخمسين الف سنة)^(۲).

عوباده ی کوری صامت (رهزای خوای لیبی) ده گپرتیه وه، پیغه مبه ره ﷺ فهرمویه تی: ((ان اول ما خلق الله القلم فقال: اكتب، قال: ما اكتب؟ قال: أكتب القدر ما كان، وما هو كائن الى الابد: يه کهمین شت که خوا دروستی کرد پینوس بو، پیتی فهرمو: بنوسه، گوتی: چ بنوسم؟ فهرمو: ئه و قهدهره بنوسه که بو، ئه وانه ش بنوسه که ده بن تا هه تایه))^(۳).

خودا ئه و تهخته پاریزراوه ی که هه مو شتیکی بهدیهنراوانی تیدا نویسه، ناوی لیناوه: پهرتوک، پهرتوکی رون، پیشه وای رون، ئوممولکیتاب، پهرتوکی نوسراو.. خودا ده فهرمو:

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ، فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ: به لکو ئه وه قورئانیکی شکر مه نده و له تهختی پاریزراو دایه﴾^(۴).

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ: ئه دی نه تزانیه خودا هه مو شتیکی ئه رزو ئاسمان ده زانی، ئه وه له پهرتوکدا نوسراوه ته وه﴾^(۵).

۱. رواه مسلم في صحيحه: ۲۰۴۴/۴، (۲۶۵۳)

۲. سنن الترمذي (۴۵۸/۴) (۲۱۵۶) وقال فيه: حديث حسن صحيح.

۳. قال ابو عيسى الترمذي: وهذا حديث غريب من هذا الوجه. سنن الترمذي: ۴۵۸/۴ (۲۰۵۵) والحديث صحيح فالغربة انما في الوجه الذي اورد الترمذي في باب القدر، والا فانه قد اورد في كتاب التفسير وقال فيه حديث حسن غريب. وقد اورد الشيخ ناصر الدين الالباني في صحيح سنن الترمذي: (۲۲۸/۲) وذكر انه خرج في سلسلة الاحاديث الصحيحة وغيرها.

۴. البروج: (۲۱-۲۲)

۵. الحج: ۷۰.

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ: هه‌مو شتی‌کمان له کتبی‌کی
رونکه‌روه هه‌رژماردوه﴾^(۱)

﴿وَالطُّورِ، وَكِتَابٍ مُّسْطُورٍ، فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ: سویند به‌شاخی (طور) و
به‌په‌رتوکی نوسراو که له‌پیستی والا‌یه﴾^(۲)

﴿وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ: قورئانمان له‌ته‌ختی پارێزراودا
نوسیوه له‌لای ئیمه شوینپایه‌ی به‌رزه‌و پره له کارزانی﴾^(۳)

پایه‌ی سییه‌م/ بره‌بون به‌ ویستی هه‌موگر و توانستی کارای خودا:

ئهم بنچینه‌یه‌ و ده‌خواری که ده‌بی بره‌مان وایی خودا ویستی‌کی کاراو
توانستی‌کی هه‌موگری هه‌یه، ئه‌وه‌ی خوا ویستی‌تی به‌وه ئه‌وه‌ی نه‌یویستوه
نه‌به‌وه نابێ. هه‌مو جموجۆل و سره‌وت (سکون) ی‌کی ئه‌رزو ئاسمان به‌ویستی
خوا به‌رپوه ده‌چێ، ته‌نها ئه‌وه‌ی خوا ده‌یه‌وێ ئه‌وه له‌مولکی ویدا روده‌دات.

گه‌لێک ئایه‌تی واتا رون له‌م باره‌وه هه‌ن:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ: ویستی هیچ شتی‌ک ناکه‌ن مه‌گه‌ر خوا
ویستی له‌سه‌ر بێ﴾^(۴)

﴿وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ
قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ: ئه‌گه‌ر فریشته‌مان بو دابه‌زاندبان و
مردیه‌کانیش قسه‌یان ده‌گه‌ل کردبان و هه‌مو شتمان له‌ روبه‌پوی ئه‌وان
خه‌رکردباوه، هه‌ر باوه‌ریان نه‌دینا، مه‌گه‌ر ویستی خوی له‌سه‌ر بێ﴾^(۵)

۱ یس: ۱۲

۲ الطور: ۱

۳ الزخرف: ۴

۴ التکویر: ۲۹

۵ الانعام: ۱۱۱

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ: ئەگەر خوا بیویستبا وایان نەدەکرد﴾^(۱)
 ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ: فەرمانی خوا ئەوەیە
 ئەگەر شتیکی بوی پێی بلی ببە، دەسبەجی دەبی﴾^(۲).

﴿مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ: ئەو کە سە
 خوا بیهوی گومرای دەکات، کێشی بوی دەخاتە سەر راستەری رینوینی﴾^(۳).
 ویست و توانای خوا لەو شتانە ی بونە و دەبن پیکەو، بەلام لەو شتانە ی
 نەبونە و نابن لەیە ک دادەبرین.

ئەو ی خوا بیهوی ببی ئەوا بەتوانای خوا هەر دەبی و ئەو ی نەیهوی ببی
 نابی، چونکە ویستی خودای لەگەڵ نیە، ئەک لەبەر ئەو ی توانای نیە، خودا
 دەفەرموی:

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ: گەر خوا ویستی
 لەسەریا نەیدەهیشت دەگژیە ک راجن، بەلام خودا بە خواستی خوی کاران
 دەکا﴾^(۴).

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً: ئەگەر خوا بیویستبا دەیکردنە یە
 نەتەو﴾^(۵).

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى: ئەگەر خوا بیویستبا سەرجه میانی
 لەسەر رینوینی کۆدەکردەو﴾^(۶).

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا: ئەگەر خوا بیویستبا هاو بەشیان پەیدا

۱ الانعام: ۱۱۱.

۲ یس: ۸۲.

۳ الانعام: ۳۹.

۴ البقرة: ۲۵۳.

۵ المائدة: ۴۸.

۶ الانعام: ۳۵.

نه ده کرد ﴿^(۱)﴾.

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا: ئەگەر خوا بیویستبا ته وای خه لکانی زهوی بر وایان دهینا ﴿^(۲)﴾.﴾

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا: ئەدی نه دیوه په روه دگارت چۆن سیبه ری دریژ کردۆته وه، ئەگەر بیویستبا وای ده کرد له جی نه بزوی ﴿^(۳)﴾.﴾

ئایه تی تر له م باره وه نۆرن که به لگهن بۆ ئەوهی هه شتیک خدا نه یویستی نه بوه، له بهر ئەوهی خوا ویستی له گه لدا نه بوه، نه ک له بهر ئەوهی توانستی پێدا نه شکابی، چونکه خوا توانای به سهر مه مو شتیکدا ههیه.

پایه ی چواره م/ بر وایون به وهی که خوا به دیهینه ری هه مو شتیکه.

له چه ن دین ئایه تدا هاتوه که خوا به دیهینه ری هه مو شتیکه، خوا به دیهینه راوانی به دیهینه وه پیه دای کردون، که ته نها نه و خودایه و بی له وی هه ره هه مویان به نده ی. خوان.

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ: خدا به دیهینه ری هه مو شتیکه ﴿^(۴)﴾.﴾

﴿وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ: په روه دگارت به دیهینه ره فره زانایه ﴿^(۵)﴾.﴾

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ: سو پاس بۆ خوا که نه رزو ئاسمانه کانی به دیهینه وه روناکی و تاریکی فره اهه م هینا وه ﴿^(۶)﴾.﴾

۱ الانعام ۱۰۷.

۲ یونس ۹۹.

۳ الفرقان ۴۵.

۴ الزمر ۶۲.

۵ یس ۸۱.

۶ الانعام ۱.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
 ثُمَّ مَثَّرَهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً: خه لکینه لهخودا بترسن که ئیوهی لهتاقه
 عسیک بهدییهئناوه که هه ره لهو که سه ش هاوسه ره که ی بهدی هیئاوه و پاشان
 عوانه وه ژن و پیاویکی زوری ئی پهیداکردن ﴿^(۱)﴾.
 وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ:
 هه ره خودا شه و رۆژو خۆرو هه یقی بهدییهئناوه، هه ره هه مویان لهخولگه ی
 - سمانیدا مه له ده که ن و ده سوپینه وه ﴿^(۲)﴾.
 زۆر ئایه تی تریش له م باره وه هه ن.

۱- انعام ۱

۲- الانبیاء ۳۳

جیبا سی چوارم

کرده وهی به ندهکان به دی هیئراو و خه ملیئراوه

به ندهکان و کرده وه کانیشیان له به دی هیئراوه کانی تر جیاواژ نین، خودا زانیویتی چ به دی ده هیئی و به دی هیئراوه کانیش چ کرده وه یه ک ده کهن، هه مو زانینه کانیشی له ته ختی پاریزراودا نویسه، خودا چونی ویستوه ناوه های به دی هیئاو و قه ده ری خویان له سهر جیه جی بوه، وه کو خوا ویستویه تی کرده وه کانیان نه نجام داوه، نه وه که سه ی خودا ئاسوده یی بو نویسه ری نوین بوه و نه وه که سه ش که به ده ختی بو نویسه گومرا بوه، زانیویتی کی به هه شتی و کرده وه کانی بو ئاسان کرده و زانیویتی کی دۆزه خیه و کرده وه کانی بو ئاسان کرده .

نه و نایه ت و فه رمودانه ی له پیشتردا هیئامانه وه به لگه ی گوته کانی سه ره وه مان بو به ده سه ته وه ده دن، به لام هه ندی ده قی تر دینینه وه که راشکاوانه تر له م باره وه به لگه بده ن.

خودا ده فه رموی:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ: خودا خۆتان و کرده وه کانتانی به دی هیئاوه﴾^(۱)

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ: هه رچی کردویانه، له ته ختی پاریزراودا

نوسراوه﴾^(۲)

﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِي وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ

مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ: هیه میینه یه ک دوگان نابیت و

۱ الصافات: ۹۶

۲ القمر: ۵۲

سکه که ی دانانیت مه گهر به زانستی ئەو، وه ته مه نی هیچ کهس (زیاد نابیی) و ناگاته پیری و له ته مه نی کهسی کهم نابیی مه گهر ئەوهی که هه موی له کتیبدا زانستی خوا) نوسراوه، به راستی ئەم کارانه بو خوا ئاسانه ﴿^(۱)

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِّ فَلَوْلِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾
 ئەوانه ی خودا رینوینیان ده کات رینوینن، به لام ئەوانه ی گومپریان ده کات عریزی زیانبارانه ﴿^(۲)

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾
 پهروه دگارت لهو که سانه ی له ریگه ی ئەو لایانداوه له گشت کهس ئاگادارتره و هه رخواشی باشت ده زانی کئ له سهه راسته پیه ﴿^(۳)

زۆر فهرموده ش به ته واتور هاتون و واتاکانیان ئەوه ده گه یه نن که خودا زانیویتی به نده کان چ ده کهن، ئەندازه ی گرتوه و بریاری داوه و لیبۆته وه و زانیویتی کام به نده به به خته وه ری یان به به دبەختی ده گات و راشی گه یاننده نه گه ل هه مو ئەوانه دا قه ده ری خوا نابیت به به بهستی کرده وان: ((اعملوا فکل عیسر لما خلق له: کرده وه ی چاک بکه ن چونکه هه رکه سیك ئاماده ده کری بو ئەو شوینه ی که بوی خولقی نراوه)).

لێره دا هه ندیک لهو فهرمودانه ده خهینه رو:

ئەو ده قانه ی وا ده گه یه نن خودا کرده وه ی به نده کانی خه ملاندوه:

۱- ئەو فهرمودانه ی له سهه ئەوه به لگهن که کرده وه کانی به نده نوسراوه و قه زاو قه دهر تیپه پیه:

جابر ده ئی: سوراقه ی کوپی مالیکی کوپی جوعشه م هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و

۱- فاطر: ۱۱

۲- لاعراف ۱۷۸

۳- النحل ۱۲۵

گوتی: ئەى پيڭەمبەرى خوا! دىنمان بۆرون بکەو وەك ئەوھى تازە خەلق
کراپىن، ئىمە لەچدا کردەوھى چاکەو خراپە دەکەين، لەوھدا كە قەلەم
نوسیویەتەو مەرکەبەكەى وشك بۆتەوھو قەزاو قەدەر وا رابوریوھ: یاخۆ
لەمەولا ھەرکەس بەكەیفى خۆى چاکەو خراپە دەکات؟

پيڭەمبەر ﷺ فەرموى: ((لا، بل فيما جفت به الأعلام وجرت به المقادير: نه خير
بهلكو لهوھدا کردەوھى چاکەو خراپە دەکەين كە قەلەم نوسیویەتەو قەزاو قەدەر
بريارى لەسەر داوھ)).

گوتی: كەواتە بۆچى کردەوان بکەين؟

فەرموى: ((اعملو فكل ميسر: کردەوھى چاکە بکەن، ھەرکەسێك بۆچى
بەدیهینراوھ ئەوھى بۆ ئاسان دەکړی))، لەبێژانەوھىەكى تردا دەلێ: (كل عامل
ميسر لعمله: ھەمو کارکەرێك کردەوھى بۆ ئاسان دەکړی).^(۱)

عومەرى كورپى خەتتاب لە پيڭەمبەر ﷺ ى پرسى: ((يارسول الله ارايت ما نعمل
فيه: امر مبتدع او مبتدأ، أم فيما فرغ منه؟ فقال: فيما فرغ منه يا ابن الخطاب، وكل
ميسر. أما من كان من اهل السعادة فانه يعمل للسعادة، وأما من كان من اهل الشقاء فانه
يعمل للشقاء: ئەى پيڭەمبەرى خوا ئەو کردەوانەى ئىمە دەیکەين لەدەرەوھى
قەزاو قەدەرە يان تازە بريارى قەزاو قەدەرە لەسەر دەدرى و يان بريارى
قەزاو قەدەرە لەسەردراوھ؟ فەرموى بريارى لەسەر دراوھ و ھەمو كەسێكيش ئەو
کردەوھىەى بۆ ئاسان دەکړیت كە بۆى نوسراوھ، ئەگەر لەبەختەوھران بى كاری
بەھەشتیانە دەکات: ئەگەر بەدبەختیش بى ئەوا کردەوھى دۆزەخىەکان
دەکات))^(۲).

۱ رواه مسلم في صحيحه: (۲۰۴۰/۴) (۲۶۴۸)

۲ رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح: سنن الترمذي: (۴۴۵/۴) (۲۱۳۵)

۲- زانیاری خودا به بهه شتییه کان و دۆزه خیه کان:

عیمرانی کوپی حوصهین ده‌ئی: پیاویک گوتی: ئەه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌هه‌شتیه‌کان و دۆزه‌خیه‌کان جودا بۆینه‌وه؟ فهرموی: به‌ئی. گوتی: که‌وابی بۆچی کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین؟ فهرموی: ((کل یعمل لما خلق له، او یسر له: مه‌رکه‌سی بۆچی به‌دییه‌نرابی و چی بۆ ئاسان کرابی ئه‌وه ده‌کات))^(۱).

عه‌لی (ره‌زای خوای لی‌بی) ده‌گێڕێته‌وه‌و ده‌ئی: (بۆ شارده‌نه‌وه‌ی ته‌رمیک ده‌رچوبوین بۆ به‌قیعولغه‌رقه‌د (که‌ گۆرستانی خه‌لکی مه‌دینه بو)، پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌ لامان و دانیشته، ئیمه‌ش له‌ده‌وری دانیشته‌ین، چیلکه‌ داریکی پی‌بو، به‌ماته‌می سه‌ری خو‌ی دانه‌واندو به‌ چیلکه‌ داره‌که‌ی له‌زه‌وی هی‌لی ده‌کی‌شا، پاشان فهرموی: ((ما منکم من أحد، ما من نفس منقوسة، إلا وقد کتب الله مکاتها من الجنة او النار، وإلا قد کتبت شقیة او سعیده: بۆ هه‌موتان و بۆ هه‌مو که‌سیک نوسراوه به‌هه‌شتیه یان دۆزه‌خیه، نوسراوه ئایا به‌دبه‌خته یان به‌خته‌وه‌ر)).

پیاویکی‌ش گوتی: ئەه پێغه‌مبه‌ری خوا که‌واته بۆچی وان له‌کرده‌وان نه‌هین و متمانه بکه‌ینه سه‌ر ئه‌وه‌ی بۆمان نوسراوه، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی به‌خته‌وه‌ر بی کرده‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ران ئه‌نجام ده‌دا، ئه‌و که‌سه‌ش به‌دبه‌خت بی کرده‌وه‌ی به‌دبه‌ختان ئه‌نجام ده‌دا؟!

فهرموی: ((اعملوا فکل میسر، أما اهل السعادة فیسرون لعمل اهل السعادة، وأما اهل الشقاوة فیسرون لعمل اهل الشقاوة.. ثم قرأ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى، وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى﴾^(۲): کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ن چونکه به‌خته‌وه‌ران کرده‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ران یان بۆ ئاسان ده‌کری‌ت و ده‌یکه‌ن، به‌دبه‌ختانیش کرده‌وه‌ی به‌دبه‌ختان یان بۆ ئاسان ده‌کری‌ت و ده‌یکه‌ن، ئه‌نجا ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌ی که

۱ رواه البخاري

۲ النیل: (۵-۱۰)

واتاكه‌ی وایه: نه‌وکه‌سه‌ی مال بیه‌خشی و له‌خوا بترسی و کاری خراپ نه‌کا و بر‌وای پته‌وی به پاداشتی چاک و به‌نرخ‌ی خ‌وایی هه‌یه، نه‌وا ری‌ی چاکه‌ی بو ئاسان ده‌که‌ین، به‌لام نه‌وکه‌سه‌ی ره‌زیلی بکات و خ‌وی بی‌نیاز بزانی‌ت و بر‌وای به پاداشتی خوا نه‌بی‌ت و به‌درو‌ی بزانی‌ت، نه‌وا ری‌گه‌ی خراپه‌کردنی بو ئاسان ده‌که‌ین^(۱).

۳- د‌وای به‌دی‌ه‌ی‌ن‌انی ئ‌ادم خ‌وا نه‌وه‌کانی له‌پشتی ئ‌ادم ده‌ره‌ی‌ناوه‌و کردونی به‌دو ک‌ۆمه‌ل؛ به‌هه‌شتی و د‌ۆزه‌خی:

پی‌غه‌م‌به‌رمان ﷺ پی‌ی راگه‌یان‌دوین خ‌ودا که ئ‌اده‌می به‌دی‌ه‌ی‌نا، ده‌ستی به‌پشتی دا‌ه‌ی‌ناو نه‌وه‌کانی له‌پشتیه‌وه وه‌ک گه‌رد و گیرکه ده‌ره‌ی‌ناو پاشان د‌ۆزه‌خی و به‌هه‌شتیه‌کانی جیا‌کرده‌وه.

م‌وس‌لیمی ک‌وپ‌ی یه‌سار ده‌لی: له‌بار‌ه‌ی ئ‌هم ئ‌ایه‌ته‌وه له‌ع‌ومه‌ری ک‌وپ‌ی خه‌ت‌تابیان پرس‌ی (ره‌زای خ‌وای لی‌بی) که ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ کات‌ی په‌روه‌رد‌گارت له نه‌وه‌ی ئ‌ادم په‌یمانی وه‌رگرت، هه‌مو نه‌وه‌کانی پشت‌او‌پشتی ک‌ۆکرده‌وه (له‌جیهانی په‌نه‌اند)، (کات‌ی هاتنه) مه‌یدانی بون، کردنی به‌شایه‌ت به‌سه‌ر خ‌ویانه‌وه (پی‌ی فه‌رم‌ون) ئ‌ایه من په‌روه‌رد‌گاری ئ‌یوه نیم؟! هه‌مو گوتیان: به‌لی شایه‌تین، نه‌مه‌ش بو ئ‌ه‌وه‌ی نه‌وه‌کو له‌رو‌ژی قیامه‌ت بل‌ین: ئ‌یمه ئ‌اگامان له‌شتی و نه‌بوه!! ﷻ^(۲).

ع‌ومه‌ر گوتی: گویم لی‌بو پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ که له‌بار‌ه‌ی ئ‌هم ئ‌ایه‌ته‌وه لی‌یان پرس‌ی، فه‌رم‌وی: ((ان الله خلق آدم، ثم مسح ظهره بيمينه، فاستخرج منه ذريته، فقال: خلقت

۱ رواه مسلم: (۲۰۳۹/۴) رقم (۲۶۴۷) والحديث رواه البخاري في غير موضع في صحيحه ورواه الترمذي وأبو داود والنسائي الذي سقناه لمسلم.

۲ الإعراف ۱۷۲

هؤلاء للجنة، ويعمل اهل الجنة يعملون، ثم مسح ظهره، فاستخرج منه ذرية، فقال خلقت هؤلاء للنار، ويعمل اهل النار يعملون: خودا كه ئادهمى بهديهينا دوستى راستى به پىشتى داهيناو نه وهكانى دهرهينا، فهرموى: ئهوانهم بۆ بههشت بهديهيناوه كردهوى بههشتيان دهكهن، پاشان دوستى به پىشتى داهيناوه نه وهكانى دهرهيناو فهرموى: ئهوانهم بۆ دۆزهخ بهديهيناوه كردهوى دۆزهخيانيش ئه نجام دهدهن)).

دهلى: پياويكيش گوتى: كهواته بۆچى كردهوه بكهين؟

پيغه مبهري ﷺ فهرموى: ((ان الله اذا خلق العبد للجنة استعمله بعمل اهل الجنة، حتى يموت على عمل من اعمال اهل الجنة، فيدخله به الجنة.. واذا خلق العبد للنار، استعمله بعمل اهل النار، حتى يموت على عمل من اعمال اهل النار، فيدخل به النار: خودا ئه گهر بهندهيك بۆ بههشت بهدى بهينى وى لى دهكات كردهوى بههشتيان بكات، تا له سهر كردهويهكى بههشتيان دهرمى و دهچيته بههشت. وه ئه گهر بهندهيك بۆ دۆزهخ بهدى بهينى وى لى دهكات كردهوى دۆزهخيهكان ئه نجام بدات تا له سهر كردهويهكى دۆزهخيهكان دهرمى و دهخريته دۆزهخ))^(۱).

ثيبنو عهباس (رهزاي خوى لىبن) دهلى: پيغه مبهري ﷺ فهرموى: ((اخذ الله الميثاق من ظهر آدم بنعمان -يعني عرفه- فأخرج من صلبه كل ذرية ذراها، فترهم بين يديه كالذر، ثم كلمهم قبلا قال: ﴿... أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ، أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾^(۲): خودا له عهره فهدا به لىبنى له پىشتى ئادهم وهرگرت، ههمو نه وهكانى له پىشتى دهرهينا كه بهديهيناون، له نيو

۱ رواه مالك والترمذي وابوداود. مشكاة المصابيح (۳۴/۱) رقم (۹۵) وقال محقق المشكاة الشيخ ناصر الدين الالباني فيه: رجال اسناده ثقات رجال الشيخين، غير أنه منقطع بين مسلم بن يسار وعمر، لكن له شواهد كثيرة.

دهسته‌کانیدا وه‌کو گهرد و گیرکان پهرشوبلاوی کردنه‌وه، نه‌جا قسه‌ی له‌گه‌لدا کردن و فهرموی: ئه‌دی من په‌روه‌دگار تان نیم، گوتیان به‌لئ گه‌واهی ده‌ده‌ین، که‌واته له‌روژی قیامه‌تیدا نه‌لین ئاگامان له‌وه نه‌بوه، یان بلین: پیشترباوانمان بی‌پروا بون و هاوبه‌شیان په‌رستوه، ئیمه‌ش له‌دوای واندا بوینه نه‌وه‌یان و هاوبه‌شپه‌رست دهرچوین، بلین: بۆ به‌هوی کرده‌وه‌ی باوانی پیشترباوانمان ده‌ده‌ی که‌ئه‌وان هوی گومرایی ئیمه‌ بون))^(۱).

ئهبو دهرداء(ره‌زای خوی لیبی) ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: ((خلق الله آدم حين خلقه، فضرب كتفه اليمنى، فأخرج ذريته بيضاء كأنهم الذر، وضرب كتفه اليسرى فأخرج ذرية سوداء كأنهم الحمم، فقال للذي في عينه: الى الجنة ولا ابالي، وقال للذي في كتفه اليسرى: الى النار ولا ابالي: خودا که‌ ئاده‌می به‌دی‌هینا، ده‌ستیکی له‌لا شانی راسته‌ی دا، هه‌ندئ نه‌وه‌ی سپی دهره‌ینا وه‌کو گهردو گیرکه‌ په‌رشوبلاو بون؛ هه‌روه‌ها ده‌ستیکی له‌لا شانی چه‌په‌ی دا، هه‌ندئ نه‌وه‌ی ره‌شی دهره‌ینا وه‌کو خه‌لوز بون، به‌ئه‌وانه‌ی فهرمو که‌ له‌لای راستی بون: بۆ به‌هه‌شت و بئ باکم، به‌ئه‌وانه‌شی فهرمو که‌ له‌لای چه‌پی بون: بۆ دۆزه‌خ و بئ باکم))^(۲).

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌فهرموده‌یه‌کی‌تردا ده‌فهرموی: ((أَنَّ اللَّهَ ﷻ خلق خلقه في ظلمة، فألقى عليهم من نوره، فمن اصابه من ذلك النور اهتدى، ومن اخطأه ضل، فلذلك اقول جف القلم على علم الله: خودا به‌دی‌هینراوانی له‌تاریکیه‌کدا به‌دی‌هینا، پاشان هه‌ندئ له‌روناکی خوی بۆ هه‌لدان، ئه‌وه‌ی وه‌به‌ر ئه‌و روناکیه‌که‌وت رینوین بو، ئه‌وه‌ی وه‌به‌ریش نه‌که‌وت گومرا بو، بۆیه ده‌لیم مه‌ره‌که‌بی قه‌لهم له‌سه‌ر زانسته‌ی خوا وشک بووه))^(۳).

۱. رواه الإمام أحمد في مسنده بأسناد صحيح: مشکاة المصابيح (۴۳/۱)

۲. رواه أحمد في مسنده بأسناد صحيح: مشکاة المصابيح (۴۳/۱)

۳. رواه الترمذي عن عبدالله بن عمرو وقال فيه: هذا حديث حسن: (۲۶/۵) رقم (۲۶۴۲).

عہدِ ولّائی کوپی عہمری کوپی عاص (رہزای خویان لیبی) دہلّی: جاریکیان پیغہ مہبر ﷺ ہاتہ لامان، دو کتیبی پیبو، فہرموی: دہزانن ثم دو کتیبہ چیہ؟ گوتمان: نہ خبیرئ ہی پیغہ مہبری خوا! یمان نالئی چیہ؟

به کتیبه‌های ده‌ستی چه پیشی گوت: ((هذا کتاب من رب العالمین، فیہ اسماء اهل النار، وأسماء آباءهم وقبائلهم، ثم اجمل علی آخرهم، فلا یزاد فیهم ولا ینقص منهم ابدا: واته ثم یمرتوکه له‌ای خودای په‌روه‌ردگار وه‌یه، ناوی هه‌مو دۆزه‌خی و باوان و هۆزه‌کانیانی تی‌دایه، ناوی سه‌رجه‌م دۆزه‌خیه‌کانی تی‌دا نوسراوه، نه‌لینان که‌م ده‌سته‌وه نه‌لینان زیاد ده‌ی))..

یاوهران گوتیان: مادهم ئەو دیاری کرابی بۆچی کردەوهی چاک بکهین؟
 قەرموی: ((سەزدوا وقاربوا، فَإِنَّ صَاحِبَ الْجَنَّةِ يَحْتَمِلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ عَمِلَ أَيُّ
 عَمَلٍ. وَإِنَّ صَاحِبَ النَّارِ يَحْتَمِلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَإِنْ عَمِلَ أَيُّ عَمَلٍ:
 رَاسِتٌ بَلَيِّنٌ وَرَاسِتٌ بَرْوَنٌ، ئەوئەندە پیتان دەکرێ هەول بدەن. چونکە یەکیەک
 بەهەشتی بێ، مۆری کۆتایی کردەوهکانی بەهەشتیانەیە، جا هەرچیەکی
 کردبێ، دۆزەخەکەش هەروا)).

پاشان کتیبه‌کانی فری‌داو فەرموی: ((فرغ رېکم من العباد فريق في الجنة وفريق في السعير: خودا له کاری به‌نده‌کانی بۆته‌وه، چینیکیان له‌به‌ه‌شته‌و چینه‌که‌ی‌تر له‌دۆزه‌خه‌))^(١).

۱ سنن الترمذی: (۴/۴۵۰) رقم (۲۱۴۱) قال الترمذی: هذا حديث حسن غريب صحيح. هـ روهانه صحيح سنن الترمذی شیخ ناصر دایه به‌ماره‌ی (۲/۲۲۵).

۵- خەملاندنى شەوى قەدرو خەملاندنى رۆژانە:

پىشتىر رونمان كىردەو كەخودا پىش پەنجا ھەزار سال بەر لەوھى ئەرزو ناسمانەكان بەدى بەيىنى، قەزاو قەدەرى نوسىوھو براندۆتەوھ. جا لەگەل ئەمەشدا لە قورئان و سوننەتدا ھاتوھ: دو خەملاندنى تر ھەيە: يەككىيان سالانەيە ئەوھى تريان رۆژانەيە.

خەملاندنى سالانە لەشەوى قەدردا دەيى، لەم شەوھدا رىژەي مەرگ و ژين و بژيوى و باران و كىردەوھى بەندەكانى ئەو سالە كە بەگويرەي نوسراوھەكەي سەر تەختى پارىزراو دەنوسرىتەوھ.

خودا دەفەرمويىت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾، فِيهَا يُفْبِقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ، أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ: لەشەوى قەدردا كە شەويكى پىرۆزە قورئانمان دابەزاندوھ، بەراستى ئىمە بيدار كەرەوھين، لەو شەوھدا ھەموو كاريكى بەجى و دانايى تيادا لەيەك جياكراوھتەوھ، فەرمان لەلای خویمانەوھ دادەبەزى و ئىمە پەيامبەران دەنيرين. ﴿١﴾

خەملاندنى رۆژانەش ئەوھەيە كە خەملۆھەكان لەو كاتانەدا دادەبەزن كە پىشتىر ئەندازەيان بۆ ديارىكراوھ.

خوا دەفەرمويى: ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾: ھەركى لەناو ناسمانەكان و زەمىنن، ھەموو كاريكىيان ھەر بەوھو ئەو گشت رۆژى بەكاريكەوھ خەريكە. ﴿٢﴾

مونيبى كورپى عەبدوللا لەباوكى دەگىرپىتەوھو دەلى: پىغەمبەر ﷺ ئەم ئايەتەي خویندەوھ: ئىمەش گوتمان: ئەي پىغەمبەرى خوا (شأن) چيە؟ فەرموي: لەگوناح دەبورى، تەنگانە لا دەدات، كەسانىك بەرز دەكاتەوھ،

که سانیک نزم دهکاته وه^(۱).

تیکرای لیکدانه وه که ی ته فسیری زانایان له شه ئنی خودا ئه وه یه که: (روژانه دهرئنی و دهژئنی، به دی بیئنی و بژیوی ده به خشی، که سانیک سهر بهرز دهکات و که سانیکیش سهر نزم. نه خوشان چاک دهکاته وه، گرفتاران رزگار دهکات، تهنگانه لاده دات، وه لامی نزاکاران ده داته وه، به داواکاران ده به خشی، له گوناخان خوش ده بی، ئیتر هه مو ئه و کرده وه و کارانه ی بو به دیه ئنراوانی دهکات که له هه ژمار کردن ناین^(۲).

۶- نویسنی قه زاو قه ده ری هه ر مروفتیک که هیشتا کۆریه له یه:

له فهرموداندا هاتوه که خودا فریشته یه ک بۆلای کۆریه له ی ناو مندانان ده نیئری، بژیوی و ئاکام (أجل) و نه گبه تی و به خته وه ری بۆ ده نویسی.

عه بدوللای کورپی مه سعود (رهزای خوی لیبی) ده ئی: پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ((إن أحدكم يجمع في بطن امه اربعين يوما، ثم يكون علقه مثل ذلك، ثم يكون في ذلك مضغه مثل ذلك، ثم يرسل الملك فينفخ فيه الروح، ويؤمر بأربع كلمات: بكتب رزقه وأجله وعمله وشقي أو سعيد، فوالذي لا إله غيره، إن أحدكم ليعمل بعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع، فيسبق عليه الكتاب، فيعمل بعمل أهل النار، فيدخلها، وإن أحدكم ليعمل بعمل أهل النار، حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع، فيسبق عليه الكتاب، فيعمل بعمل أهل الجنة فيدخلها: هه ركاميكتان که له ناو زگی دایکتان چل روژ ده میننه وه، پاشان ده بیته زهرو، پاشان وه کو پشکه گوشتیکی جوراوی لیدیئت، پاشان خودا فریشته یه ک ده نیئری روحی پندا فو دهکات و به چوار و شان فهرمانی پی ده کری؛ نویسنی بژیوی و ئاکام و کرده وه که ی و به دب به ختی یان به خته وه ری که ی. به و خودایه ی

۱ رواه ابن جریر

۲ خاوه ئی معارج القبول: (۲/ ۳۴۶) له ئه له به غه وی ته فسیرزانی هینا وه ته وه.

بئ شەرىكە، ھى واتان ھەيە كىردەۋەي بەھەشتيان دەكات تا يەك بالى دەمىنى
بچىتە بەھەشت، بەلام نوسراۋ پىشى دەداتەۋە كىردەۋەي دۆزەخيان دەكات و
دەچىتە دۆزەخ. ھى واشتان ھەيە كىردەۋەي دۆزەخيان دەكات تا يەك بالى
دەمىنى بچىتە ناۋى، بەلام قەزاۋقە دەرى نوسراۋ پىشى دەداتەۋە كىردەۋەي
بەھەشتيان دەكات و دەچىتە بەھەشت))^(۱).

ئەنەسى كوپى مالىك (رەزاي خۋاي لىبى) دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى:
((وَكَلَّ اللَّهُ بِالرَّحِمِ مَلَكًا، فيقول: أَيُّ رَبِّ نطفة، أَيُّ رَبِّ علقة، أَيُّ رَبِّ
مضغة، فإذا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَقْضِيَ خَلْقَهَا قَالَ: أَيُّ رَبِّ ذَكَرٌ أَمْ أُنْثَى، أَشَقِي أَمْ
سَعِيدٌ؟ فما الرزق؟ فما الأجل، فيكتب كل ذلك في بطن أمه:
خودا فريشته يەكى بەمندالدان تەرخان كىردەۋە، دەلى: خۋايە دلۆپە ئاۋە، خۋايە
زەرۋە، خۋايە بوە گوشت پارە، جا كە خوا ويستى بىر يارى بەدپهينان بدات،
دەلى خۋايە نىر بى يان مى، بەدبەخت بى يان بەختەۋەر؟ بژيوى چۆن بى؟
تەمەنى چەند بى؟ ئەوانەى ھەر ھەمو ھىشتا ھەر لەزگى دايكىدايە بو
دەنوسرى))^(۲).

ئەنەس دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: ((إذا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ خَيْرٍ اسْتَعْمَلَهُ، فْقِيلَ
كَيْفَ يَسْتَعْمَلُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: يُوَفِّقُهُ لِعَمَلِ الصَّالِحِ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ: ئەگەر خودا بىھوئ
بەندەكەى چاك بى دەيخاتە بەركار. گوتيان چۆن دەيخاتە بەركار ئەى
پىغەمبەرى خوا؟ فەرموئەتى: بەرلەۋەي بىر دەيخاتە سەر كىردارى چاك))^(۳).

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خۋاي لىبى) دەلى: پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى:
((إن الرجل ليعمل الزمن الطويل بعمل أهل الجنة، ثم يحتم له عمله بعمل أهل النار،

۱ رواه البخاري: فتح الباري: (۴۷۷/۱۱) ورواه مسلم (۲۰۳۶/۴) رقم (۲۶۴۳) والسياق لمسلم ورواه
ابوداود والترمذي ايضا.

۲ رواه البخاري: فتح الباري (۴۷۷/۱۱) ورواه مسلم (۲۰۳۸/۴) رقم (۲۶۴۶) والسياق للبخاري.

۳ رواه الترمذي وقال: هذا حديث حسن صحيح. سنن الترمذي (۴۵۰/۴) ورقمه (۲۱۴۲)

وان الرجل ليعمل الزمن الطويل بعمل أهل النار، ثم يختصم له بعمل أهل الجنة: پیاو ههیه ماوهیهکی دورودیژ کردوهی بههشتیان دهکات، بهلام لهکوئاییهکهیدا کردوهی دۆزهخیان دهکات. پیاویش ههیه بهپیچهوانهوه رۆژگاریکی دورودیژ کردوهی دۆزهخیان دهکات بهلام لهئاخرو ئۆخرهکهیدا کردوهی بههشتیان دهکات و دهچیته بههشت))^(۱).

سههلی کوپی سهعدی ساعیدی (رهزای خوی لیئ) دهلی پیغهمبهر ﷺ فهرموی: ((ان الرجل ليعمل بعمل أهل الجنة فيما يبدو للناس وهو من أهل النار، وان الرجل ليعمل بعمل أهل النار فيما يبدو للناس وهو من أهل الجنة))^(۲).

ئهه روداوهش پهئو ئامۆژگاریکی کاریگهری تیدایه که سههلی کوپی سهعد دهگیریتهوه دهلی: پیاویک له غهزایهکدا لههههه موسلمانان شهپریکی گهرمتری دهکرد، پیغهمبهر ﷺ فهرموی: کئ دهیهوئ تهماشای دۆزهخیهک بکات با تهماشای ئهه کابرایه بکات.

موسلمانیکیش چاوی دابوه ئهه کابرایه دهیویست بزانی کوئاییهکهی بهچ دهگات، شهپریکی زۆر توندوتیژو گهرمی دهکرد تا بریندار بو، ئارامی لهسهه ئازاری برینهکهی نهگرت بۆیه نوکی شمشیرهکهی لهنیوان ههرده مهکانی داناو خوی بهسهه دادا تا لهپشتی هاته دهریو خوی کوشت.

موسلمانهکه بهپهله هاتهوه لای پیغهمبهر ﷺ و گوتی: شاهیدی دهدهم تو پیغهمبهری خوی.

فهرموی: چ بوه؟

گوتی: بهفلان کهست گوت کئ ههز دهکا تهماشای دۆزهخیهک بکات با تهماشای ئهه کابرایه بکات، منیش دهمدی لههههههه زیا تر بهرگری له موسلمانان دهکرد، بهلام زانیم ئاوهها نامری، جا که بریندار بو، ئارامی نهگرت

۱. رواه مسلم: (۲۰۴۲/۴) رقم الحديث (۲۶۵۱)

۲. رواه مسلم: (۲۰۴۲/۴)

و خۆی کوشت... پیغمبەر ﷺ فرموی: ((ان العبد ليعمل عمل اهل النار، وانه من اهل الجنة، ويعمل عمل اهل الجنة، وانه من اهل النار، وانما الأعمال بالخواتيم: بندهی واهیه کردهوی دۆزهخیان دهکات و بههشتیه، هی واش هیه کردهوی بههشتیان دهکات و دۆزهخیه.. بهراستی کوتایی کردهوکان پیوهره)).^(۱)

---

۱ رواه البخاري عن أبي حازم عن سهل بن سعد. فتح الباري: (۱۱/۴۹۹) رقم (۶۶۰۷).

بهندی چوارهم

سنوری عه‌قلی مروّف له‌ئاست قه‌ده‌ردا

ئه‌بولموزه‌فهری سه‌معانی که ئیبنو‌حه‌جهری عه‌سقه‌لانی لیی ده‌گی‌رێته‌وه گوتویه‌تی: (رێگهی ناسینی ئه‌و باب‌ه‌ته، هه‌له‌سته‌کردنه له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌تدا بێئه‌وه‌ی پێوانه‌کاری تێدا بکری. ئه‌و که‌سه‌ی له‌و هه‌له‌سته‌یه‌ بترازی ده‌که‌ویته‌ گه‌رداوی داماوایی و سه‌رگه‌ردان ده‌بی، ناگاته‌ ئه‌وه‌ی چاوی تیر ببی و دلّی ئاوی ناخواته‌وه، چونکه‌ قه‌ده‌ر نه‌ینییه‌کی خوایه، خودای زاناو شاره‌زا به‌خۆی تایبه‌ت کردوه‌و له‌به‌دییه‌نراوانی په‌رده‌پۆش کردوه‌و له‌عه‌قل و زانیاری خه‌لکی شاردوته‌وه، ئه‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌و حیکمه‌ته‌ی که‌ خۆی ده‌یزانی، بۆیه په‌یامبه‌ران و فریشته‌ نزیکه‌کانیش نایزان)^(۱).

طه‌حاوی (ره‌حه‌تی‌خوای لیبی) ده‌لّی: (قه‌ده‌ر خۆی له‌بنه‌په‌تدا نه‌ینییه‌کی خودایه، فریشته‌ نزیکه‌کان و په‌یامبه‌ره‌ ناوداره‌کانیش نایزان، تێدا قولبونه‌وه‌شی سه‌رده‌کێشی بۆ ریسوایی، چونکه‌ وه‌ک په‌یژه‌یه‌که‌ بۆ بێبه‌ش‌بون وه‌ک پله‌یه‌که‌ بۆ یاخیبون. ئاگادارب، زۆر ئاگادارب لیی ورد مه‌بنه‌وه، بیری ئی‌مه‌که‌نه‌وه، ئه‌ری و نه‌ری نه‌تانگه‌ری، چونکه‌ خودا زانستی قه‌ده‌ری له‌بنه‌ده‌کانی شاردوته‌وه، نه‌هی له‌وه‌ کردوه‌ که‌ به‌نیازی خوا هه‌لبچنه‌وه. وه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ چي ئه‌و بی‌کا ناشی پرسیا‌ری ئی‌بکری و ئه‌وانن که‌ به‌رپرسیارن. ﴿﴾^(۲).^(۳)

۱ فتح الباری: (۴۷۷/۱۱) بگه‌رێوه بۆ شرح النووي علی مسلم: (۱۹۶/۱۶).

۲ الانبیاء: ۲۳

۳ شرح الطحاوی: ۲۷۶.

ناجوری دهلی: (باش نیه موسلمانان له قهدهر بکۆلنه وهو لیی قول ببنه وه: چونکه قهدهر نهینیه کی خودایه، به لکه واجبه بپروات به قهزاوقهدهری دیاریکردنی خێرو شهپ هه بی، به لام رهنگه یه کیک له قهدهر بکۆلینه وه توشی ئه وه بی بپروای پی نه مینئ و له راسته پی گومرا بی)^(۱).

ئیمام ئه حمه د (رحمهتی خوی لینی) دهلی: (له سوننه تدا پیویسته بپروا به قهدهری خێرو شهپ بینین و ئه و فرمودانه ی له باره ی قهدهریشه وه هاتون به راستیان بزانی و بپروایان پی بینین، نابی بگوتری: بۆچی؟ چون؟ ده بی ته نها به راستیان بزانی و بپروایان پی بینین.

ئه وه ی رافه ی فرمودانیش نه زانی و لییان تینه گاو ئه قلی پیاندا نه شک، ئه وه ده ی بۆ به سه که بپروایان پی بینئ و گوپرایه لیان بی وه ک فرموده که ی^(۲) (الصادق المصدق) و فرموده هاوشیوه کانی له قهدهردا^(۳).

عه لی کوپی ئه لمه دینیش ده رباره ی قهدهر هه مان قسه ی ئیمام ئه حمه دی گوتوه^(۴).

زانایان به گویره ی قسه کانیان چه ند بنچینه یه کی ئه و په ری گرنگه مان بو برپار ده ده ن:

یه که م: واجبیتی بپروایون به قهدهر.

دوهم: ناسینی سنور و ره هه نده کان (ابعاد) ی قهدهری خوا به پیی قورئان و سوننه ت بی، نه که به لیکدانه وهو لیکۆلینه وه ی عه قل و پیوانه کاری بی. چونکه عه قلی مرؤف ناتوانئ ئه و ئه دگاره ئه ستون (رکائ) انه دیار بکات که له لاپیون و گومپایی ده ربازی ده که ن. ئه وانه ی به عه قلی خویان له و بابته قول بونه وه

۱ الشریعة للأجری: ل ۴۱۹.

۲ ئه و فرموده ی ده لی: (ان احدکم یجمع فی بطن امه اربعین یوما . تادوایی. (وه رگپ)

۳ شرح اصول اعتقاد اهل السنة: ل ۱۵۷.

۴ هه مان ژیده ر ل ۱۶۵.

توشى گومپرايى و سەرگەردانى بون، ھەيانە بېرواي بەقەدەر نەماو ھە بەدرۇي زانيو، ھەيانە و ايزانيو قەدەر تۆبىزكارىيە و شەرىى خواي پى بەتال كر دۆتەو. ھەريەك لەوانە كۆمەللىك گىرفتى خستۆتە نىو ژيان و واقىعى كۆمەلگاي مرقاىيەتى، چونكە لاپىبون لەيىروباو ېدا دەبىتە ھوى لاپىبونى ئاكارو رەفتارى مرقا لەواقىعى ژيانىدا.

سىيەم: قولنەبونەو ھەيىنەكۆلىنەو لەبابەتەكانى قەزاوقەدەر. چونكە ھەندى بوار ھەيە عەقلى مرقا ھەرچەندى پىگەيشتو بى ھەرسى ناكات. ھەندى بواري تر ھەيە زۆر بە زەحمەت ئەوجا ئەگەر ھەرسى بكات.

رەنگە بگوتى: ئەدى ئەو ەشك كىردنەو ھەيىر و عەقلى مرقا نىە؟ دەلىين نەخىر. ەشك كىردنەو نىە بەلكو پاراستنى عەقلە تا ھىزو بىرستى خوى لەشتىك بەفېرۆ نەدات كە دادى نادات.

ئىسلام ئەدگارەكانى بېروابون بەقەدەرى خستۆتە بەردەستى مرقا، بېروابون بەقەدەر، ئەو ھەيە خودا ھەمو شتىكى زانيو ەنوسىيوتى، وىستوتوتى و بەدىھىناو. عەقلى مرقايش بەئاسانى و بىگىر و گىرفت و رەشكەو پىشكەو ئالوزى، ئەم ھەقىقەتەنە لە ئامىز دەگىر.

بەلام شۆرپونەو بەقولايى قەدەر و لىكۆلىنەو ھەيىنەكانى؛ دەبىتە مايەي پەرش و بلاوبونەو ھەيىر و بىرستى بىر و عەقل. تۆژىنەو ەخەرىكبون بەچۆنىەتى زانست و نوسىن و وىستن و بەدىھىنان، لىكۆلىنەو ھەيە لەچۆنىەتى سىفەتەكانى خواو چۆنىەتى كارئەنجامدانى ئەم سىفەتەنە. بەلام ئەو شتە لە سنورى عەقلى مرقا نىە، بەلكو شتىكى پەنامەكى (غىب) ھەدەبى بېروامان پىي ھەبى. دروستىش نىە پىرسىار لەھەقىقەتەكەيدا بگىر. گەريەكىك لىي بگۆلىتەو ەك ئەو كەسە وايە كە لەچۆنىەتى (ئىستوا)ى خودا بۆ سەر عەرشەكەي بگۆلىتەو. بەو جۆرە كەسانە دەلىين: ئەو سىفەتەنەي قەزاوقەدەرى لەسەر ھەلئراو ەاتاكانىان ئاشكرايە، چۆنىەتەيان شاراو ھەيە، بېرواپى بونىان

واجبه، پرسىارو ليكۆلىنەۋەش لەچۆنىيەتتە كەيان بىدعەيە.

تۆڭرەھوان بەھۆى ئەۋەى لەبارەى چۆنىيەتى قەزاۋقەدەريان كۆلىۋەتەۋە توشى شەكەتى ۋەستەمىيەكى زۆر ھاتون ۋ تۆڭىنەۋەكەش زۆر قورس ۋ ئالۆز بۈۋە بېروا پىھىنانى زەحمەت كىردۈۋە بۆتە مايەى سەرگەردانبونى زۆر لەتۆڭرەھوان.

لەبەر ئەۋە ژمارەيەكى زۆر لەزانايان روبەرى قەزاۋقەدەريان سنور رىژ كىردۈۋە گوتويانە دروست نىيە كەس ئەم روبەرە بىبەزىنى. پىش ئىستا گوتەيەكى ئىمام ئەحمەد مان (رەحمەتى خۋاى لىبى) ھىنايەۋە كە دەلى: (لەسوننەتدا پىۋىستە بېروا بەقەدەرى خىرو شەپ بىنن ۋ ئەۋ فەرمودانەش كە لەبارەى قەزاۋقەدەروە ھاتون بېروايان پى بىنن ۋ بەراستيان بزائىن، كەس نەپرسى بۆچى ۋ چۆن؟)^(۱).

تۆڭرەھوان لەۋەيان كۆلىۋەتەۋە كەخودا چۆن كىردەۋەى بەندەكان دەخولقىنى لەكاتىكدا لەخودى مرقەۋە سەرچاۋە دەگىن! لەچۆنىيەتى زانستى خودايان كۆلىۋەتەۋە كە ئاخۇ چۆن دەزانى بەندەكان چ كىردەۋەيەك دەكەن؟ چۆن بەندەكانى بەكىردەۋە ئەركىبار دەكات كەچى خۆشى دەزانى چ دەكەن ۋ چ ئاكەن ۋ دەشزانى سەرەنجاميان بەھەشتە يان دۆزەخ؟ ئەۋجا ھەرچەندى تەقەلآيان داۋە ھىچيان بەھىچ نەكىردەۋە نەيانتوانىۋە ئايەتەكان لەشۋىنى خۇياندا بەكاربىنن ۋ ۋەكو خۆى لىيان بفامىن، بۆيە ھەر بەداماۋى ۋ سەرگەردانى ماۋنەتەۋە نەگەيشتونەتە لىۋارى ئارامى دەريا. بۆيە پىغەمبەر ﷺ ئاگادارى ئومەتەكەى كىردۆتەۋە لەگىرتنەبەرى ئەم رىپرەۋە.

ئەبۈھورەيرە (رەزاي خۋاى لىبى) دەلى: ((خرج علينا رسول الله ﷺ ونحن نتنزل في القدر، فغضب حتى احمر وجهه، حتى كأنما فقيء في وجنتيه الرمان، فقال: ابهذا امرت، أم ابهذا أرسلت إليكم؟ إنما هلك من كان قبلكم حين تنازعوا في هذا الأمر، عزمت عليكم ألا

۱ شرح اعتقاد اهل السنة للالكائي: (۱۵۷/۱).

تَبَاذَعُوا فِيهِ: جَارِيكَ پِيَّغَه مَبَهَر ۞ هاته لامان، ئيمه ش مشتومپر و گف تو گوژمان له باره ی قه زاقه دهره وه ده كرد، پِيَّغَه مَبَهَر ۞ نه وهنده مان ئی توپه بو، له توپه بیان رهنگ و روی سور هه لگه را وهك بِلَيی دهنكه هه نار پَلَقَابِيَّتَه چاوی، فه رموی: باشه فه رمانتان پيكراره مشتومپر له باره ی قه زاقه دهر بکه ن؟ یان من بو نه وه ره وانه كراوم؟! نه ته وه كانی پيش ئیوه به وه له ناوچون كه مشتومپر یان له قه زاو قه دهر كرده، به توندی فه رمانتان پي ده كه م واز له مشتومپر بِنَن و له و باره وه پیدانه چن))^(۱).

عه قلی مروّف تا چ مه ودايه ك ده توانی له پاساو و فه رمان و كرده وه كان و جوانی و دزیویه كان بگات؟!

جه ماوه ری زانا یانی پيشین و پاشین پيیان وایه فه رمان و به دیه پيتراره كانی خوا هه ریه كه و پاساو و حیکمه تی خو ی هه یه و خودا به بی حیکمه ت ه یج فه رمانیك دهرناكات و به بی حیکمه تیش ه یج شتی به دی ناهینی.

هه ندی له م حیکمه تانه بو بهنده كان ده گه پیتته وه، هه ندی کی تری بو خوا ده گه پیتته وه، نه وه ی تایبه ته به بهنده كان درهنگ بی یان زو قازانچ و به رژه وه ندی بهنده كانی تیدایه، نه وانه ی تایبه تیش به خودا له و سۆنگه وه یه كه خودا هه ز دهكات به رستری و گوپرایه لی بکری و داوای لیخو شبون و گیرا کردنی په شیمان بونه وه ی لی بکری و ته مای پی بخوازی و لیی بترسن و متمانه ی پی بکه ن و له پینا ویدا جیهاد بکه ن.. خودا ده فه رموی:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ جنو كه و مروقم ته نها بو په رستن به دیه پيتراره ۞^(۲).

﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ ئایا مروّف پیی وایه بی لیپيچانه وه

۱. رواه الترمذي بأسناد حسن. صحيح سنن الترمذي: (۲۲۳/۲).

۲. الذاریات: ۵۶.

بهره‌لدا بکری؟ ﴿١﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ: تۆمان به‌میهره‌بانی ناردوه بۆ جیهانیان.﴾ ﴿٢﴾

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ: پیتان وایه به‌بی مه‌به‌ست و بی‌هود ئیوه‌مان به‌دییه‌ناوه و بۆ لای ئیمه ناگه‌رینه‌وه تا لیپرسینه‌وه‌تان له‌گه‌لدا بکه‌ین؟!﴾ ﴿٣﴾

ئه‌و ئایه‌تانه‌ی ئاماژه‌ بۆ حیکمه‌ته‌کانی فه‌رمان و به‌دییه‌نانی خوا ده‌که‌ن هیند زۆرن نایه‌نه‌ هه‌ژمار، عه‌قلی مروّف ده‌توانی هه‌ر هه‌ندیک له‌و حیکمه‌تانه‌ بزانی و هه‌ستی پێ یكات.

جه‌ماوه‌ری زانایان پێیان وایه‌ عه‌قل ئه‌وه‌شی له‌توانادا هه‌یه‌ بتوانی په‌ی به‌جوانی و دزیوی کرده‌وان ببات، عه‌قلی مروّف په‌ی به‌وه‌ ده‌بات و ده‌زانی سته‌م و درۆ و دزی و کوشتن کاری دزیون، ده‌ش‌زانی داد و راستی و ناشتکرده‌وه‌ی دو‌که‌سی نا‌کوک و رزگارکردنی خن‌کو‌یک کاری جوان و چاکن.

ئه‌و حیکمه‌تانه‌ی له‌شه‌ریعه‌ته‌کاندا هه‌ن سی‌چه‌شن:

یه‌که‌م: کرده‌وه‌که‌ به‌رژه‌وه‌ندی یان زه‌ره‌ریکی تیدا بی، ئه‌گه‌رچی له‌شه‌رعیشدا نه‌هاتی، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ ده‌زانین داد به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکی تیدا‌یه‌ و سته‌میش زیا‌نی خه‌لکی تیدا‌یه‌. ئه‌م چه‌شنه‌ جوان و دزیو (چاک و خراپ)‌انه‌ هه‌م به‌شه‌رع و هه‌م به‌عه‌قلیش به‌م جو‌ره‌ن. به‌لام ئه‌گه‌ر شه‌رع بپیری له‌بارهدا نه‌دابی عه‌قلیش به‌دزیوی بزانی ئه‌وا له‌روژی قیامه‌تدا سزای له‌سه‌ر نیه‌. بۆیه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی بلی خودا سزای موش‌ریک و بی‌یاوه‌ران ده‌دات ئه‌گه‌رچی په‌یامبه‌ریشیان بۆ ره‌وانه‌ نه‌کرا‌یی، ئه‌وا هه‌له‌ی کرده‌وه‌ نه‌پێکاوه‌.

١ القیامة: ٣٦.

٢ الانبیاء: ١٠٧.

٣ المؤمنون: ١١٥.

دوهم: ئەگەر شەرع فەرمانی بەشتیک کرد ئەو جوانە و چاکە، ئەگەر بەرھەڵستی لیکرد ئەو دزیو و خراپە، واتە کردەوێکە بەپێی بێریاری شەرع سیفەتی چاک و خراپ وەرەگرتی.

سییەم: خودای شەرع دانەر بەمەبەستی ئەزمون و تاقیکردنەو فەرمان بەشتیک بکات، بەنمۆنە فەرمانی بە پیغەمبەر ئیبراھیم کرد ئیسماعیلی کوپی بکوژیتەو، لێرەدا خودای شەرع دانەر مەبەستی سەرپرێنەکە نەبوو، بەلکو مەبەستی تاقیکردنەو ئەزمونی ئیبراھیم بوو.

موعتەزێلەکان تەنھا دانیان بەچەشنی یەکەمدا ناوێ و دوهم و سییەمیش هیچ.

ئەشعەریەکان پێیان وایە سەرچەم فەرمان و بەرھەڵستێ شەرعێەکان لەچەشنی ئەزمون و تاقیکردنەو، کردەوێش نە پیش شەرع و نە بەشەرعیش سیفەتی چاک و دزیو نیە.

بەلام دانیان و سەرچەم جەماوهری زانیان ھەرسێ چەشنیان سەلماندووە^(۱). بەئێ، جەماوهری یارانێ رێباز (أهل السنة) بێریان لەسەر ئەوێە کە ھەمو کردەوێکانی خوا پاساو و ھیکمەتیان ھەیە، عەقڵی موقیش دەتوانی و لەباریدا ھەبە چاک و خراپ و جوان و دزیوێکانیان بناسی، ئەمەش دەرگای لیکۆلینەو و توێژینەو دەخاتە سەرپشت تا عەقڵی موق چەندی پێی دەکری لەھیکمەتە روشنەکان و پائەنرەکانی بەدیھێنراوان و ئەھکامە شەرعێەکان بکوژیتەو، کە دەرگایەکی گەورە بوارێکی فرەوانە، بەندەکان لەم رێیەو زانستیکی فرە و دەست دین و بڕوایان سەقامگیرتر دەبێ و یەقینیان پتەوتر دەبێ و داھێنان و کردەوێ نایابەکانی خوا دەناسن ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ

۱. نەم بابەتە بگەرنۆم بز بمجوع فتاوی شیخ الاسلام (۸/۱۲۲، ۳۰۸، ۴۲۸) کە لەویدا باسی پاساو و ھیکمەتەکانی کردەوێکانی خوا و بابەتی جوان و دزیوێ ژیری دەکات.

خَلَقَهُ: ئەو خودایەى ھەمو شتێكى بەوپەڕى رێكى و لەبارى بەدیھێناوہ ^(١).

جا چۆن وانابى كە خودا بەلێنى داوہ نیشانەى گەورەو مەزن بۆ بەندەكانى ئاشكرا بكات كە ماىەى بەراست دەرھێنانى ئىسلامە.

﴿سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾: لەمەودوا نیشانەكانى خۆمانیان لە ئاسۆكانى بونەوہردا و لەخودى خۆیانەوہ پى نیشان دەدەین. تا بۆیان دەرکەوێ ئەم قورئانە راستە ^(٢).

گەلى ئایەتى تر لەم بارەوہ ھاتون كە مەرۆف لەناى تەكەكانى قورئان و لە نیشانەكانى گەردون رامینى و وردبیتەوہ:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾: ئەوہ بۆچى لەقورئان ورد نابنەوہو رانامینن ^(٣).

﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾: پىیان بلى سەرنج بدەنە ئەرزو ئاسمانان بزانی ئاخۆ چیان تىداىە ^(٤).

﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾: ئەرى تەماشای و شتر ناکەن چۆن بەدیھێنراوہ ^(٥).

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾: أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا، ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا: با مەرۆف تەماشای خواردنەكەى بكات و بزانی چۆن فەراھەم ھاتوہ، ئیمە ئاومان بۆ ژراندو تە خواروہ و باراندومانە، پاشان زەویمان لەتەت و قازقاز كردوہ ^(٦).

١: السجدة ٧

٢: فصلت: ٥٣

٣: محمد: ٢٤

٤: يونس: ١٠١

٥: الغاشية: ١٧

٦: عبس: ٢٤-٢٦

بەندى پىنجەم

رارهوهكان له بارهى قهزاوقهدهر

موسلمانان له بارهى قهدهروه به سهر چهند جوړه بۆچونىك دابهش بون، لهو جىباسانهى دادى باسيان دهكەين.

جىباسى يه كهه

رارهوى نهوانهى برۆيان به قهدهر نيه

هەندى گومرا وایان لىهاتبو برۆا به قهدهر نه هیئن و نه یسه لمیئن. گوتویانه خودا بهر له وهى شتان بهدى بهیئى زانستى له باره یانه وه نیه، گوتویانه: خودا نه وکاتهى پهیدا بوه كان بهدى دیئى، نه و جا زانیارى له باره یانه وه ده بى و ده زانى چ دهكەن و چۆن دهبن. پاکی بوخوا.

ئەو گومرايانە درۆيان به خوا هەلبەستاو و پىيان وابوه كه كاتىك خودا فرمان و بهر هەلستى له بهنده كانى دهكات، نازانى كاميان گوپرايه ل ده بى و كاميشيان سه رپىچى دهكات، نازانى كاميان دهچىته به ههشت و كاميان دهچىته دۆزهخ، تهنها نه وکاته ده زانى كى به خته وه ره و كى به دبەخته كه ملكه چى شه ريعهت ده بن يان نابن. ئەم گومرايانە برۆيان به وه نيه خودا زانستى پيشينهى هەبى، برۆيان به وهش نيه كه خودا قهدهرى بونه وهرى بهر له به ديهيئانى نه رزو ئاسمانان نوسىبى، كه له قورئان و سوننه تدا سه لميئراون.

ئەم رارهوه له ئاخروئوخرى سه رده مى ياوه راندا پهيدا بو، يه كه مين كهس مه عبه دلجوه نهى بانگه شهى بو كرد، پاشان سه رانى موعته زيله كان لاسايان

کرده وهو بۆچونه که یان کاویژ کرده وه، وهکو واصلی کورپی عه تائی غه زال و عه مری کورپی عه بید، که زور قسه ی ناقولایان لی ده گیرنه وه، بۆنمونه گوتویانه: خدا بهر له نه فراندنی شتان زانستی پییان نه به وه قه ده ری نه نویسون^(۱). پیغه مبه ر ۞ په روای هه به وه که نه ته وه که ی توشی په تای نه و گومراییه بن که نه چینه توشی بون.

ئیبنو نه بومیحجه ن ده لی پیغه مبه ر ۞ فه رمویه تی: ((اخاف علی امتی من بعدی ثلاثاً؛ حیف الأئمة، وإيماناً بالنجوم، وتكذيباً بالقدر: له دواى خوّمدا په روای سى شتم له نه ته وه که م هه یه توشی بن؛ سته م و زوردارى فه رمانره وایان، بروابون به نه سته ران، بروانه بون به قه ده ری خدا))^(۲).

نه نه سی کورپی مالیک (ره زای خوای لی بن) ده لی: پیغه مبه ر ۞ فه رموی: ((اخاف علی امتی من خصلتين؛ تكذیباً بالقدر، وتصديقاً بالنجوم: له دواى خوّم په روای دو شتم له نه ته وه که م هه یه؛ بروانه کردن به قه ده ری خواو برواکردن به نه سته ران))^(۳).

پیغه مبه ر ۞ نه ته وه که ی وریا کردۆته وه توشی نه و گومراییه نه بن، نه به و هوره ره (ره زای خوای لی بن) ده لی: پیغه مبه ر ۞ فه رمویه تی: ((أخّر الكلام في القدر لشرار امتي: قسه کردن و مشتومر کردن له باره ی قه ده ری خواوه بۆ خراپترینی نه ته وه که م هه لگیراوه))^(۴).

نه بوئوماه (ره زای خوای لی بن) ده لی: پیغه مبه ر ۞ فه رمویه تی: ((ان امر هذه الأمة لايزال مقارباً حتى يتكلموا في الولدان وفي القدر))^(۵).^(۱)

۱ بگه ریه بۆ عقیده السفارین: (۳۰۰/۱)، مجموع فتاوی شیخ الاسلام: (۵۹/۸)

۲ صحیح جامع الصغیر: (۱۲۰۰/۱) (۲۱۲)

۳ رواه ابو یعلی فی مسنده والخطیب فی التأریخ وابن عدی فی الكامل بأسناد صحیح، صحیح جامع الصغیر: (۱۲۰/۱) (۱۲۰)

۴ رواه الضرانی فی معجمه الاوسط والحاکم فی مستدرکه. صحیح الجامع الصغیر: (۱۷۳/۱) (۲۲۴)

۵ رواه الطبرانی فی معجمه الکبیر. صحیح الجامع الصغیر: (۷۲/۳) (۳۰۶۰).

پیغمبر ﷺ ناوی لهم جوړه که سانه ناوه ناگرپه رستی ئهم نه ته وه، چونکه ناگرپه رسته کان ده لاین دو ئافه ریدگار هیه؛ روناکی و تاریکی. ئهم چینه ش ده لاین؛ دو ئافه ریدگار هیه، به لکو پییان وایه هر یه که لهم دوانه ئافه ریدگاریکی جگه له خودایه.

پیغمبر ﷺ فهرمانی کردوه دوره پهریزی لهم چینه بکړی و سهردان و هاموشویان نه کړی.

ثیبنو عومهر (رهزای خوای لیبی) ده لای: پیغمبر ﷺ ده فهرموی: ((لکل امة مجوس، و مجوس امتی الذین یقولون لا قدر، ان مرضوا فلا تعودوهم وان ماتوا فلا تشهدوهم: همو نه ته وه یه که ناگرپه رستی هه بوه، ناگرپه رستی نه ته وه که ی من نه وانه که ده لاین قه در نیه، جا نه گهر نه خوځ کوه تن سهردانیان مه کهن، نه گهر مردن به شداری شار د نه و هیان مه کهن))^(۲).

هر ثیبنو عومهر (رهزای خوای لیبی) ده لای: پیغمبر ﷺ فهرمویه تی: ((القدرية مجوس هذه الأمة، ان مرضوا فلا تعودوهم وان ماتوا فلا تشهدوهم: قه دریه که ناگرپه رستی ئهم نه ته وه یه، جا نه گهر نه خوځ کوه تن سهردانیان مه کهن، نه گهر مردن به شداری شار د نه و هیان مه کهن))^(۳).

ئهو یا وهرانه ی له سهرده می سهره لدانی ئهو ئارژا ویه دا مابون له هه مو لایه که وه وه لای می ئهو گومرایی و قسه نابه جینیانه یان ده دایه وه و خه لکیان لی

۱. واته: کاروباری ئهم نومه ته له رتبه ووی پشینه چا که کان نیزیکه، هه تائو کاته ی دهر باره ی مندالان و دهر باره ی قه در قسان ده کهن، واته رهفتاری به ندان ده ده نه پال قه در، به لام سه باره ت به مندالان له وانه یه مه به سستی مندالانی هاو به شپه رستان بیت که تایا له گه ل باو انیان دان له دوزه خ یان له به هشت دان، له وانه یه مه به سستی توژینه ووی چوژیه تی حال و باری مندالانی به هشت بیت، وه له وانه یه در که (کنایه) بیت بز نیزبازی و. نه مه دا هیچ نابینم... (فیض القدير في شرح الجامع الصغير، ص ۴۳؛ مجلد (۲) رقم الحدیث (۲۲۲۲)، ۱۳۹۱ هـ، الطبعة الثانية، دار الفكر). - وهر گتیر -

۲. رواه احمد في مسنده بأسناد حسن. صحيح جامع الصغير: (۳۷/۵) (۵۰۳۹)

۳. رواه احمد وابوداود. مشکاة المصابيح: (۳۸/۱) رقم الحدیث (۱۰۷) والذي حققه الشيخ ناصر علی المنشکاة أن الحدیث حسن الإسناد.

بی‌دار ده‌کردنه‌وه نه‌چنه لایان و له‌کۆریان دانه‌نیشن، فهرموده‌و نایه‌ته‌کانیان له‌بارهی قه‌ده‌روه بۆ خه‌ك ده‌هینایه‌وه‌و باگووی ئه‌وانیان پئی ده‌دایه‌وه.

نافع ده‌لئ: پیاویك هاته لای ئیبنوعومه‌ر گوتی: فلان كه‌س سلاوت لی ده‌كات، ئه‌ویش پئی گوت: وا پیم گه‌یشته‌و بیدعه‌ی په‌یدا‌کردوه، ئه‌گه‌ر وای کردوه سلاوی منی پئی مه‌گه‌یه‌نه، چونكه‌ خویم گویم له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوه ده‌یفرمو: ((يكون في هذه الأمة أو في امتي خسف أو مسخ أو قذف في أهل القدر: قه‌ده‌ریه‌کانی ئه‌م ئومه‌ته‌ یان توشی رۆچونی زه‌وی یان شیوه‌ گۆپین یان توشی نه‌نگ و له‌كه‌ ده‌بن))^(۱).

هه‌م دیسان ئیبنوعومه‌ر به‌مه‌رفوعی ده‌گپ‌یته‌وه‌و ده‌لئ: ((يكون في امتي خسف ومسح وذلك في المكذبين في القدر: ئه‌وانه‌ی له‌ته‌وه‌ی من بریایان به‌قه‌ده‌ر نامینئ توشی رۆچونی زه‌وی و رموزنی ده‌بن))^(۲).

عه‌بدولواحیدی کۆری سه‌لیم ده‌لئ: چومه‌ مه‌ککه‌ عه‌تائی کۆری ره‌باحم دیت، پیم گوت: ئه‌بو موحه‌مه‌د! خه‌لكی به‌سرا ده‌لئین: قه‌ده‌ر نیه. گوتی: کۆری خویم! قورئان ده‌خوینی‌وه؟ گوتم: به‌لئ، گوتی: سورته‌ی الزخرف بخوینه. منیش خویندمه‌وه: ﴿حَم، وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ، إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ، وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ﴾^(۳). گوتی: ده‌زانئ ئومه‌مولى‌کتاب چیه؟ گوتم: خواو پیغه‌مبه‌ر زاناترن. گوتی په‌رتوکیکه‌ خودا به‌ر له‌به‌دی‌هینانی ئه‌رزو ئاسمانه‌کان نوسیویه‌تی، تییدا نوسراوه‌ فیرعه‌ون

۱ رواه الترمذي وقال: هذا حديث حسن صحيح غريب.

۲ سنن الترمذي: ۴/۴۵۶ (حديث رقم: ۲۱۵۲، ۲۱۵۳).

۳ الزخرف ۱-۴ واته: (حاميم، سویند به‌ کتیبی رون و ئاشکرا (که‌ قورئانه‌)، ئیمسه‌ نه‌و کتیبه‌مان کردوه به‌ قورئانیت. به‌رماتی عمره‌یی، به‌تکو ژیری و بیرو هۆشیتان بخه‌نه‌ کار (تا لینی تیگه‌ن). له‌م قورئانه‌ له‌ (لوح محفوظ) ۱۲ که‌ سه‌رچاوه‌ی قورئان و هه‌مو کتیبه‌کانی تری خوای تیدایه‌، زۆر به‌رز و ریزدارمان کردوه‌و پرمان کردوه‌ له‌ دانایی.)

دۆزهخیه، ئەو ئایەتەشی تێدا یە (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ) (۱).

عەتا گوتی: وەلیدی کوپی عوبادی کوپی صامتی یاوهری پیغه مەبر (۲)
دیت لیم پرسی: لەسەر مەرگدا ئامۆزگاری بابت چ بو؟

گوتی: بابم بانگی کردم و گوتی: کوپی خۆم تەقوای خوا بکە و لەخوا
بترسە، بزانە ئەو کاتە لەخوا دەرستی کە بپروات بەخوا هەبێ، بپروات بەقەدەری
خێرو شەپ هەبێ، ئەگەر لەسەر غەیری ئەم پڕوایە بمری دەچیە دۆزەخ. گویم
لە پیغه مەبر (۳) بو دەیفەرمو: ((إِنْ أُولَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ، قَالَ: أَكْتُبْ فَقَالَ: مَا أَكْتُبُ؟
قَالَ: أَكْتُبُ مَا كَانَ وَمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى الْأَبَدِ: يَهْكَ مِین شَت كە خوا دروستی کرد
پینوس بو، پێی فەرمو: بنوسە، گوتی: چ بنوسم؟ فەرموی: ئەو قەدەرە بنوسە
کە بوە، ئەوانەش بنوسە کە دەبن تا هەتایە)) (۴).

پێشەواو ئیمامەکان فتاویان لەبارەری ئەم چینه داوە کە هەر کەسیکیان
بپروای بەزانستی خوا نەبێ بپیاوهر و کافرە.. ئیمام مالیک و شافعی و
ئەحمەدیش لەو زانایانەن کە بە کافریان داناون (۵).

ئەو چینهی کە پڕوایان بەزانینی پێشینەیی خوا نەبو نەمان و لەناوچون..
سەفارینی دەلی: (زانایان دەلێن: ئەو بپیاوهر پانە نەمان و بنەپر بون، ئیمام
مالیک و ئیمام شافعی و ئیمام ئەحمەد و ئیمامی تریش بە بپیاوهر پان داناون) (۶).
قورتوبی دەلی: ئەو راپەر وە (مذهب) بپایە وەو لەناوچو، نەمانزانێوە یەکیک
لە نەو هەکانی پاشینەدا هەبێ بانگەشە بو ئەو راپەر وە بکات. ئیبنو حەجەر
عەسقلانی دەلی: قەدەری یەکانی ئەمڕۆ پڕوایان بەو هەیه کە بەرلەو هە
بەندەکان کردەو ئەنجام بەدەن خودا دەزانی چ دەکەن و چ ناکەن. بەلام لەو هەدا

۱. انسداد ۱. واته: (ئەبۆلەهەب هەردو دەستی شەهەل بێ و عەمری نەمینی)

۲. رواه الترمذي وقال: هذا حديث غريب من هذا الوجه. سنن الترمذي: (۴/۴۵۷) (۲۱۵۵). تەماشای سنن
الترمذي للشيخ الناصر الدين الالباني (۲/۲۲۸) بکە.

۳. بگەرێوێ بەمجموع فتاوي شيخ الاسلام (۸/۲۸۸)

۴. عقيدة السفاريني: (۱/۳۰۱).

خوا وهدهرنن و پييان وايه له ژير رکيفی په روهردگاري تي خوادا نين، شتي وا له مولکی خوا روده دات که نايه ویت، شتي واي ده ویت که نايیت، بويه له خوا بئ نیاز و بئ پيويستن و داوای يارمه تی له خوا ناکه ن بؤ جيبه جئ کردني فرمانه کان و وازليهنانی گوناخان و له گوناخ و خراپه کانيان په نا به خوا ناگرن و داوا له خوا ناکه ن بؤ راسته پي رينوینيان بکات))^(۱).

قهدهريه کان وایانده زانی پاک و پيروزی خوا راده گرن که نه گهر پييان وایی خودا بر وای له بيباوه پان ويستوه به لام بيپرواکه خوی بيپروایی ويستوه، بيانوشيان نه وه بو ده يانگوت نه گهر وانه بئ نه وا ده بیته مایه ی سته م و زورداریی، چونکه نه گهر خودا بيپروایی له بيباوه پان خواستبي، ئیدی چوڼ سزايان ددهات.

به لام نه وانه وه کو راقه کاری طه حاويه ده لی: وه کو نه و کابرايه يان لي هاتوه که له چرقه ی گهرماوه بؤ ناو ناگر هه لدی، نه وان له شتيک هه لاتون به لام که وتونه ناو شتيکی خراپتر، به پيی قسه ی نه وان بئ ده بئ ويستی بيپروايان به سهر ويستی خوادا زال بوبی، که واته ويستی بيپرواکان هاته دی و ويستی خودا نه هاته دی، هه لبه ت نه وده ش دزيوترين بيروباوه ره، نه و قسه يه ی نه وان ده يلين به لگه يان نيه، به لکو له گه ل به لگه کاندای پيچه وانه ن))^(۲).

ويستی خودا له سهر بيپروابونی بيباوه پان؛ هيچ سته م و زولميکی تيدا نيه، وه که قهدهريه سته مکاره کان پييان وايه زولمه! چونکه په روهردگار به لگه ی ته واو و يه کلاکه ره وه ی له سهر به نده کان هه يه، ويپرای نه و هه مو حیکمه ته ی ته نيا خوی ده يزان.

نه بوئه سوه دی ديئه لي ده لی: عيمرانی کوپي حوصه ين پيی گوتم: (چونی لي تي ده گه ی؟ نه م خه لکه کرده وان نه نجام ده دن و کوشش ده کن، ثايا له قهدهري

۱ معارج القبول: (۲/۲۰۳)

۲ شرح الطحاوية ل ۲۷۷

خوا بپراوه ته ووهو بپريارى قهدهرى له سهره؟ يان هر نه و هيه فهرمانى پيغه مبه ران
جي به جئ دهكهن و قهدهر بپريارى له سهر نه داوه؟

گوتم: بهلكو شتيكه له قهدهر بپراوه ته ووهو تيپه پيوه.

گوتم: زوردارى و سته م نيه؟

گوتم: جا زور تر سام، گوتم: هه مو شتيك به ديهي نراوى خوايه و مولكى ژير
ركيڤى خو به تى، هر چ بكات به پرسيار نيه، بهلكو غيبرى وى به پرسيارن.

پيى گوتم: خوا ميهره وهرت بكات، ته نها مه به سم نه و بهو تاقيت بكه مه وه.

كاتى خو دى پياوى هو زى موزهينه هاتنه لاي پيغه مبه ران و گوتيان: نهى
پيغه مبه رى خوا نه و كرده ووهو كو ششبهى خه لك نه بنجامى ده دن نايه له قهدهرى
خوا بپراوه ته ووهو بپريارى قهدهرى له سهره؟ يان هر نه و هيه فهرمانى پيغه مبه ران
جي به جئ دهكهن و قهدهر بپريارى له سهر نه داوه؟

فهرموى: (نه خير، بهلكو له قهدهر بپراوه ته ووهو بپريارى له سهر دراوه،
به راستخه روهى هم گوته يه ش له قورئاندايه: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا
فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾: سويند به نه فس و ري كخه ركهى، كه خراپ و باشى پى
ناساندوه ^(۱)).

ئيبنوده يله مى ده لئ: چومه لاي ئوبه ي كورى كه عب و پيم گوت: له باره ي
قهدهر وه شتيك كه وتوتته دل، هه ندئ قسه م بو بكه، بهلكو خودا نه و شته م له
دلدا نه هيلئ، گوتم: نه گهر خودا سه رجه م نه هلى نه رزو ناسمانه كان سزا بدات
نابيتته سته مكار و نه گهر رحميان پي بكات رحمة ته كه ي باشتره
له كرده و كانيان. نه گهر به نه ندازه ي چياى ئو خود له پيناوى خوا زيپر ببه خشى،
خودا ليت قبول ناكه تا بپروا به قهدهر دينى و پروات به وه ده بئ نه وهى خودا
بو تى نوسيوه هر ديتته دى و نه وهى بو تى نه نوسيوه قهت توشه ت نابئ و نه گهر
له سهر غيبرى نه و باوه ر به مرى ده چيه ناو ناگرى دوزه خ.

دەللى: پاشان چومە لای عەبدوللای كۆپى مەسعود، ئەویش وای گوت،
چومە لای حوزەیفەى كۆپى يەمان، ئەویش وای گوت، پاشان چومە لای زەيدى
كۆپى سابىت ئەویش وای گوت^(۱).

قەدەرىيەكان بەھۆى ئەم بۆچونە لاپيەو گومراكانىشىيان بەخويان خوش
کردبو. عومەرى كۆپى ھەيسەم دەللى: سەفەرىكمان بەكەشتى كرد، قەدەرى و
ئاگرپەرستىكمان لەگەلدا بو، قەدەرىيەكە بەئاگرپەرستەكەى گوت: ببە
موسلمان.

ئاگرپەرستەكە گوتى: تا خوا دەيەوئ.
قەدەرىيەكە گوتى: خودا دەيەوئ. بەلام شەيتان نايەوئ.
ئاگرپەرستەكە گوتى: خودا شتىكى ويستوھو شەيتانىش شتىك، ويستى
شەيتان زال بو، ديارە شەيتان بەھيزە!
لەگىرپەرستەكەى تردا گوتى: كەواتە من لەگەل بەھيزترەكەم^(۲).

گفتوگۆى يارانى ريياز (أهل السنة) لەگەل قەدەرىيەكاندا

بۆچونى موختەزىلەكان نەيتوانيوھ خۆى لەمەيدانى مشتومرى موسلمانە
رەمەكەكانى سوننەتيەكانىش راگرئ چجای زاناو بليمتان.
زانايان دەگىرپەرستەكە جارێكىيان عارەبىكى خيلەكى دەچيئە لای عەمرى
كۆپى عوبەيدو پيى دەللى: وشترەكەم دزراو، لەخوا بپارپوھ بۆم بگەرپيئەوھ.
عەمرى كۆپى عوبەيد نزا دەكات و دەللى: خوايە وشترى ئەو ھەزارە دزراو،
تۆش نەتويستوھ بدزرى، خوايە بۆى بگەرپيئەوھ.
خيلەكەكە گوتى: تازە نايەتەوھو بپھومئد بوم.
گوتى: بۆجى؟

۱ صحيح مسلم: (۲۰۴۱/۴) ورقم الحديث (۲۶۵۰).

۲ سنن ابى داود: (۳۱۰/۴) ورقم الحديث (۳۶۹۹).

گوتی: چونکہ ئەگەر خوا نەبویستبێ بدزێ و بشدزێ، پێم وانیە ئەگەر
بیهوێ بگەرێتەوہ بۆم بگەرێتەوہ.

ئێتر ھەلساوەوێ بەجێ ھێشت^(١).

وہ لامدانە ی کابرایەکی قەدەری لەلایەن ئەبوعوصامی قەستەلانی:

پیاویک بە ئەبوعوصامی گوت: ئەگەر خودا رینۆینیم نەکات و بمخاتە
گومراییەوہ و پاشان سزام بدات، ئایا ستەمی ئی نەکردوم؟

ئەبو عوصام گوتی: ئەگەر رینۆینی شتێک بێ ئەوا ھی خودایە، بەویستی
خۆیەتی بیداتە کێ و نەیداتە کێ^(٢).

گفتوگۆی نیوان عەبدولجەباری ھەمەدان و ئەبو ئیسحاقی ئەسفەرائینی:

جاریکیان عەبدولجەباری ھەمەدان کە شیخیکی موعتەزیلەکان بوہ -
دەچیتە لای صاحبی کوپی عباد، (ئەبو ئیسحاقی ئەسفەرائینی) یش لەوێ دەبێ
کە پیشەوایەکی نەھلی سوننەت بو. کە عەبدولجەباری قازی لەوێ ئەبو
ئیسحاقی مامۆستا دەبین، دەلێ: پاکی بۆ ئەو خواپەیی لەکاری ناپەسەند پاک
و بێخەوشە.

یەكسەر مامۆستا گوتی: پاکی بۆ ئەو خودایەیی ھیچ شتێک لەناو
مولکە کەیدا رو نادات ئەگەر ویستی ئەوی لەگەڵدا نەبێ.

قازی گوتی: باشە خوا دەیهوێ سەرپێچی ئی بکری؟

مامۆستا گوتی: ئەدی سەرپێچی بەسەر ویستی خوا زال دەبێ؟

قازی گوتی: باشە ئەگەر خودا رینۆینیم نەکات و بپریری خراپکاری لەسەر
دابم، ئایا چاکە ی لەگەڵدا کردوم یان خراپە؟

مامۆستا گوتی: ئەگەر شتێکت پێ نەدات و ھی خۆت بێ خراپە ی لەگەڵدا

١ شرح اصول اعتقاد أهل السنة: ل (٧٤٠)

٢ شرح الطحاوية: ل ٢٧٨.

کردوی، به لام نه گهر شتیک هی خوی بی و نه تدا تی نهوا به میهره بانی خویه وه
تایبه ته... به ویستی خویه تی بیداته کی.

به م جوړه قازی به سه رسامیه وه ده مکوت بو.

له میژوه که ی طه به ریشدا هاتوه که غیلان به ناماده یی هیشامی کوپی
عه بدولمه لیکدا که بو گفتوگو یه ک بانگی کردبو- به مه میونی کوپی مه هرنی
گوت: نایا خوا ده یه وی سهر پیچی لی بکری؟

مه یمه ن پیی گوت: نه دی سهر پیچی به سهر ویستی خوا زال ده بی؟^(۱).

له نیوان عومهری کوپی عه بدولعه زیزو غه یلانی دیمه شقیدا:

عومهری کوپی عه بدولعه زیز له گه ل غه یلانی ده مپراستی مو عته زیلان
ده که ویته گفتوگو پی ده لی: غه یلان! پی م گه یشته وه له باره ی قه ده ره وه
مشتومپان ده که ی؟

گوتی: فه رمانده ی بپواداران، بپوا بکه درو به زمانی منه وه ده که ن.

عومهر گوتی: سوره تی (یس) م بو بخوینه وه.

نه ویش دهستی به خوینده وه کرد: ﴿یس، وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ، إِنَّکَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِینَ، عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ، تَنْزِیلَ الْعَزِیزِ الرَّحِیمِ، لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ
آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ، لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَکْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ، إِنَّا جَعَلْنَا فِی
أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهَبِ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ، وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ أَیْدِهِمْ سَدًّا وَمِنْ
خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ، یَاسِینَ، سُوْرَتَدْ بَه قورئان که سه ره بهر
کارزانیه، تو یه که له پیغه مبه رانی، که وتویه سه ر راسته ریگه، نه م قورئانه
هه ره خاوه ن ده سه لاتی دلوقان نار دویه ته خوار، تا به هو ی نه و ترس وه بهر
که لیک بی نی که باوانی پی شو یان که نس له خوای نه ترساندون و بی ناگا بون،

۱. بز نه دو سه برده یه تماشای موحه قیقی شرح الطحاویة ل ۲۷۸ بکه، هه ره ها سه رنج بده فتح الباری:

به لئنی خوا زۆرینه یان دهگریتهوه؛ سا ئەوان بپروا ناهینن، ئیمە ملیان دەخەینە ناو زنجیره‌وهو تا چەنە شەتەکیان دەکەین، کە ناتوانن بۆ هیچ لایەک سەر ببرزۆن، چاویشیان شوڤر، لەمپەرێکمان لە پیشیانەوه داناهو لەمپەرێک لە پشتیانەوه، تارمايشمان هاویشته سەر گلێنەیان کە نابینن ^(١).

غەیلانی گوتی: فەرماندەیی بپرواداران؛ بەو خواپە دەلێی یەكەم جارە دەخوینمەوه. ئەتۆ شایەد بە پەشیمانم لەو قسانەیی لەبارەیی قەدەرەوه کردومە.

عومەر گوتی: خواپە ئەگەر راست دەکا تەو بەکەیی گیرا بکە، ئەگەر درۆش دەکات بیکە بە پەندەیی بپرواداران ^(٢).

موعارزی کوپی موعارز دەلێ: هاوپییه‌کم پیی گوتم: (تەیمی بە لای مائی ئیبنوعەون تێپەری، لایدا لای و روداوەکەیی بۆ گیرایەوه، ئیبنوعەون گوتی: من لەدیمەشقی دیتم هەلۆاسرا بو) ^(٣).

ئەبوجەعفەری خەتەمی دەلێ: (خۆم دیتم عومەری کوپی عەبدولعەزیز بانگی غەیلانی کردبو، چونکە بۆی گەرابوو لەبارەیی قەدەرەوه قەسەیی نابەجێ دەکات، پیی گوت: غەیلان ئەوه چیە پێم دەگاتەوه؟ هەیی داپزێی، ها ؟

گوتی: ئەهه فەرماندەیی بپرواداران! بپروا بکە درۆم بەدەمی دەکەن.

عومەر گوتی: چ دەلێی لەبارەیی زانیینی خوا؟

گوتی: زانیویتی.

عومەر گوتی: تازە قەسەت نەما، بپرو چ دەلێی بلی.

١ یس: ٩-١

٢ لیکۆتەرەوه‌ی پەرتوکی شرح اصول اعتقاد اهل السنه دەلێ: ئاجوری لە (الشريعة) دا ئەم روداو‌ی گیراوه تەوه‌ لەلایەرە (٢٢٩) هەرەها (ابن بطّة) ش لە الابانە (٣٢٦/٢-٣٢٧) دا گیراویەتەوه.

٣ لیکۆتەرەوه‌ی شرح اصول الاعتقاد دەلێ: رواه عبدالله بن احمد - بدون واسطه بين معاذ وابن عوف - في السنة ١٢٨ وابن بطّة - وفيه ان القائل: انا رأيته. هو ابن عوف. الابانە (٣٢٧/٢) قال الهيثمي: رواه احمد ورجاله ثقات. مجموع الزوائد (٢٠٧/٧).

پاشان گوتی: غه یلان! نه گهر وا بلیی ته واره، به لام نه گهر ئینکاری زانینی
خوا بکهی کافر دهبی، باشتهر دانی پيدا بنیی نه ک ئینکاری بکهی و پیی کافر
بی. نایا سوره تی (یس) ت له بهره؟

گوتی: به لئی.

پیښگوت: بخوینه وه.

ئه ویش دهستی کرده خویندنه وهی: ﴿یس، وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ، إِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ، عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، نَزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ، لِنُذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ
آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ، لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾^(۱).

پیی گوت: راوهسته، چونی دهییینی؟

گوتی: فرماندهی پرواداران! ده لئی یه که مجاره دهیخوینمه وه.

پیی گوت: هیشتا بخوینه وه.

ئه ویش خویندیه وه: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ
مُقْمَحُونَ، وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾^(۲).

عومهر پیی گوت: بلی ﴿سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ،
وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾^(۳).

پیی گوت: ئه دی ئیستا چۆن دهییینی؟

گوتی: ده لئی قهت ئه و نایه تانه م نه خویندوته وه، په یمان بی بو خوا
جاریکی تر نه گهریمه وه سهر ئه و قسانه ی کردومه.

گوتی: ماده م وایه، برۆ.

که رویشته عومهر گوتی: خوایه نه گهر درۆ دهکات وه بهر شمشیر بکه وئی.

ده لئی: له سه رده می عومهر هیچی تر قسه ی نه کرد، له سه رده می یه زیدی کوپی
عه بدولمه لیک دهستی به وجوره قسانه کرده وه، یه زید زور گرنگی به و شته

نەدەدا. بەلام كە هیشام بوە خەلیفە بانگی کردو پێی گوت: ئەدی لەلای
 عومەردا پەیمانەت بەخوا نەدا ئەو قسانە نەکە؟
 گوتی: مۆلەتم بدە، وەللاهی چیدی واناكەم.
 هیشام گوتی: خوا مۆلەتم نەدا ئەگەر مۆلەتت بدەم، فاتیحەت بەبەرە؟
 گوتی: بەلی.
 پێی گوت: بخوینەوه.

ئەویش دەستی کردە خویندەوه: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ، مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ، إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾^(۱).

پێی گوت: راوەستە، لەسەر چ کۆمەكخوای لەخوا دەخوای؟ لەسەر کاریك
 لەدەست وى بێ و تۆ پێت نەكری؟ یان لەسەر کاریك لەدەست تۆ یان لەدەست
 ئەو بێ؟ بیهەن دەست و پێهەکانی بپەن و لەملى دەن، ئەوجا هەلیواسن^(۲).^(۳)
 قەدەرییە نەریۆژەكان خۆیان لەكۆمەك خواستن لە خوای تاك و تەنیا
 بپەش کردە، چونكە پێیان وایە خودا توانای بەسەر کردەوهی بەندەكاندا
 ناشکێ و بەندە خۆی بەدیھێنەری کردەوهکانی خۆیەتی، کەواتە چۆن
 کۆمەكخوای لەشتیکدا دەکەن کە خوا توانای بەسەردا نەبێ.

ئەو کەسانە بەتەنھا متمانە دەکەنە سەر کۆشش و هیژو زانستی خۆیان،
 وەك چۆن کریکاریك داوای کرێ لەخاوەنەکەى دەکات، ئەوانیش لەو
 سۆنگەیهوه داوای پاداشت لەخوا دەکەن. بەلام خوا پێویستی کردەوهی
 بەندەکانی نیە، بەلكو بەندەكان خۆیان قازانچ دەکەن و بەرژەوندیەكە بو
 خۆیان دەگەریتەوه، بەندەكان خۆیان پێویستیان بەکردەوهی باش هەیه،
 ناشتوان دەستبەردارى کۆمەكى خوا بن ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾: خوايه!

۱ الفاتحة ۲-۵

۲ قال محقق كتاب شرح اصول اعتقاد اهل السنة: رواه عبدالله بن احمد -المذكور في المسند- في السنة.

ص ۱۲۷-۱۲۸.

۳ شرح اعتقاد اصول اهل السنة: ۷۱۳-۷۱۵.

تهنها تۆ ده پهرستين و كۆمه كخوازی هەر له تۆ ده كهين ﴿^(۱)﴾، ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾: تهنها خوا بپهرسته و پشت بهو ببهسته ﴿^(۲)﴾.

چه ند گومانیک و وه لام

۱- واتای رهشکردنه وهو چه سپاندن له پهراو و كهه و زیاد كردنی ته مه ن.
 مه ندی كهس له ئاست چه ند ئایهت و فهرموده یه كدا توشی ئالۆزی (اشكال)
 ده بن و ده لێن: ئه گهر خوا هه مو شتیکی زانیوه و سه رجه می له لای خۆیدا
 له په رتوكینك نوسیوه، ئه دی واتای ئه م ئایه ته چیه؟ ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 وَيُثَبِّتُ﴾: خوا هه رچی بوی به ویستی خۆی ره شی ده كاته وه یان ده یچه سپینی و
 ده یه یلێته وه ﴿^(۳)﴾. ئه گهر بژێوی و كرده وه و ئه جه ل نوسرا بن و زیادو كهه نه بن،
 ئه دی بۆ لیکدان ه وه ی ئه م فهرموده یه چه ده لێن: ((من سره ان یسط له فی رزقه و ینسا
 له فی اثره فیصل رحمه: كی چه ز ده كات بژێوی گوشاد بی و ته مه نی درێژ بی با
 سه ردانی خزمان بكات)). هه روه ها چۆن ئه م گوته یه ی (نوح) لێك ده دهنه وه كه
 له م ئایه ته دا ده فهرموئ: ﴿أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا، يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ
 ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾: نوح به هۆزه كه ی گوت: خوا بپهرستن و لێی
 بترسن و به گۆیم بكه ن تا به لكو له گوناختان ببه خشی و بتانه یلێ تا ماوه یی
 دیاریكراو ﴿^(۴)﴾.

به هه مان شیوه له ئاست ئه و فهرموده یه چه ده لێن كه پیغه مبه ر ﴿﴾ ده فهرموئ:
 خوا ته مه نی پیغه مبه ر داودی كرده سه د ساڵ دوا ی ئه وه ی چل ساڵ بو.

له وه لامی ئه و پرسیاران ه دا ده لێن: بژێوی و ته مه ن دو چه شنن:
 چه شنیکیان قه در براندۆتی ه وه و له ته ختی پارێزراو (لوح المحفوظ) دا
 نوسراوه، ئه م جوړه یان گوپان و جی گوپکی بۆ نیه. چه شنه كه ی تر ئه وانه ن كه

۳ الرعد ۲۳

۱ الفاتحة ۵

۴ نوح ۳

۲ هود ۳۹

خودا به فریشته‌کانی گوتوه و نه‌وانی پی ئاگادار کردوه، ئەم جوړه‌یان زیاده
 کهم ده‌کات، بۆیه خوا فەرمویه‌تی: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنْثَبُتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ
 الْكِتَابِ﴾^(۱) ئوممولکیتاب ئەو ته‌خته پارێزراوه‌یه که خودا هه‌مو شتیکی تیدا
 نویسه‌، ته‌مه‌ن و بژێوی له‌په‌رتوکی لای فریشتاندا به‌پیی هۆو هۆکاران کهم و
 زیاد ده‌کری، فریشته‌کان بژێوی و ته‌مه‌نیکی دیاریکراوی بۆ ده‌نوسن، جا ئە‌گه‌ر
 په‌یوه‌ندی خزماتی به‌جێ گه‌یاند ئە‌وا بژێوی و ته‌مه‌نی زیاد ده‌بی، ئە‌گه‌رنا
 لییان کهم ده‌کرێته‌وه^(۲).

(ئە‌جه‌لیش دو جوړی هه‌یه، یه‌کیکیان ره‌هایه (مطلق) و ته‌نها خوا ده‌یزانی،
 ئە‌وی تریش پابه‌نده (مقید)، خودا فەرمان به‌فریشته ده‌کات ئە‌جه‌لیکی
 دیاریکراو بۆ به‌نده‌ی بنوسی، جا ئە‌گه‌ر په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جێ گه‌یاند
 ئە‌وا فەرمانی پی ده‌کات ته‌مه‌ن و بژێوی زۆر ده‌کات. فریشته‌که‌ش نازانی
 ته‌مه‌ن و بژێویه‌که‌ی زیاد ده‌بی یان کهم، به‌لام خودا ده‌زانی کۆتاییه‌که‌ی
 چه‌نده، ئە‌و‌جا که ئە‌جه‌ل داده‌به‌زی پیش و پاش ناکه‌وی^(۳)).

ئیب‌ن‌وحه‌جری عه‌سقه‌لانی ده‌لی: (ئە‌وه‌ی له‌زانی پی‌شینه‌ی خوادا هه‌یه
 گو‌ران و جی‌گو‌رکی به‌سه‌ردا ناییت، به‌لام ئە‌و کرده‌وانه‌ی ره‌نگه‌ گو‌رانی
 به‌سه‌ردا بیت دور نیه به‌زانی فریشته پارێزکارو ته‌رخانه‌راوه‌کان په‌یوه‌ست
 بی و له‌ویدا ره‌شکرده‌وه‌و چه‌سپاندن رو بدات، وه‌کو کهم و زیادبونی ته‌مه‌ن.
 به‌لام ئە‌وه‌ی له‌زانی خوادا هه‌یه ره‌ش‌بونه‌وه‌و چه‌سپاندن و هیشتنه‌وه‌ی تیدا
 نیه و زانسته‌که‌ش له‌لای خوا دایه^(۴)).

۲- پێکه‌وه‌ گونجانی برپاری قه‌ده‌رو له‌دایک‌بونی خواناسانه:

ره‌نگه‌ یه‌کیک بپرسی چۆن ده‌گونجی خوا هه‌مو شتیکی خه‌مالاندبی و
 پی‌غه‌مه‌ریش ﷺ فەرمویه‌تی هه‌مو که‌سیک که ده‌بی به‌خواناسی له‌دایک ده‌بی؟

۳ بگه‌ریوه هه‌مان سه‌رچاوه: (۵۱۷/۸).

۱ الراعد ۳۹

۲ بگه‌ریوه بۆ مجموعه فتاوی شیخ الإسلام: (۵۴۰/۸) ۴ فتح الباری: (۴۸۸/۱۱)

له وه لامدا ده لئین: له نیوان ئەم دوه دا هیچ نه سازى و تێك گیربونێك نیه، خودا بهندهكانى به بیروباوه پێكى ساغ و بیخهوش به دی دینى و وایان لى دهكات بیروباوه پى راست و دروست و هر بگرن، به لام كه له دایك ده بن شهیتانهكانى مرووف و جنوكان گه مارۆى ده ده ن و له رێى خواناسى لای ده ده ن، ئەوانه ی خوداش ده یه و ى له سه ر رێى رینوینى بمیننه وه، ده میننه وه.

خو ده زانی کى له سه ر فیتره تى خواناسى پاك و بێگه رد ده مینیتته وه و کیش له و فیتره ته لاده دات. خودا له ئەزله وه ئەوه ی زانیوه و نوسیویه، گه واته هیچ نه سازى و نا کوکیه ك له نیوان ئەم دوانه دا نیه.

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمو ى: خو ده فهرمو ى: ((إني خلقت عبادي حنفاء فاجتالهم الشياطين، وحرمت عليهم ما أحللت لهم، وأمرهم أن يشرکوا بي ما لم أنزل به سلطانا: من بهنده كانم به خواناسى به ديهيئا وه، به لام شهیتانه كان مشتیان لى ده ده ن و حه لآلیان بو حه رام ده که ن و فره مانیان پى ده که ن هاو به شم بو پهیدا بکه ن))^(۱).

خودا زانیویتی کى به شهیتان فره و ده خوات و له فیتره تى خواناسى لاده دات و کیش له سه ر راسته پێى رینوینى سه قام ده گری.

دوای ئەم رونکردنه وه یه بو ت ده رده که و ى واتای ئەو فره موده یه چو ن لیک ده ده یه وه که ده فهرمو ى: ((خلق الله يحيى بن زكريا في بطن أمه مؤمنا، وخلق فرعون في بطن أمه كافرا: خودا یه حیاى له ناو زگی دایکیدا به پڕوادارى به ديهيئا وه فره و نیش له ناو زگی دایکیدا به بی پڕوایی))^(۲).

۱. رواه مسلم في صحيحه عن عياض بن حمار ؓ

۲. رواه ابن عدي في الكامل والطبراني في الأوسط. صحيح الجامع الصغير: (۱۱۳/۳) ورقم الحديث (۳۲۳۲).

۲- ئەگەر شتەكان خەملىنراين و ئەندازەيان دياركرايى و قەزاوقەدەر
برايتەو، ئەدى واتاي ئەم ئايەتە چيە: ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ
نَفْسِكَ﴾؟

رەنگە ھەندى كەس بەلگە بۆ گوتەى قەدەريە نەريويژەكان بەيننەو و بلىن
خواش دەفەرموى: ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ
نَفْسِكَ﴾. ئەوئى لەچاكە بەتۆ دەگا لەخواوئەو ئەوئى لەبەديى و بيفەرى بەتۆ
دەگا لەخوتەوئەى.

وا دەزانن مەبەست لە (سَيِّئَةٍ) و (حَسَنَةٍ) ئى ئەم ئايەتە فەرمانبەرى و
سەرىچىيە.

لەراستیدا ئەوانە لە تىگەيشتنييدا بەھەلەدا چۆن، چونكى ليرەدا مەبەست لە
(الحسنات) بەخشش و بەھرەكانى خوايە، (السيئات) يىش تەنگانەو
ناخوشىيەكانە. لەرەوتى ئايەتەكەو و اتاكەمان بۆ رون دەيتەو: دەفەرموى:
﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ
يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا، مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنْ
اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾. لەھەركوئى بن، لەناو قەلاو كەلوى تۆكمەو
قايميش بن، مردنتان ھەر دەگاتى، دوپوھەكان ئەگەر خۆشەيان پى بېرى
دەليين لەلاى خواوئەى، بەلام ئەگەر توشى ناخۆشەك بىن دەليين بەسەبارەتى
تۆيە، پىيان بلى خۆشى و ناخۆشى ھەردوكان لەلاى خواو تەقدیر كراون.
ئەوانە چيانە لەگوتان ناگەن، ھەر گوشادى و خۆشەكت پى بېرى لەچاكى
خودايە، ھەر ناخۆشەكت توش بىن لەخراپەى خوتە^(۱).

خودا ليرەدا باسى دوپوھەكان دەكات و دەفەرموى: ئەگەر چاكەيەكى وەكو

بژئوی و سهرکهوتن و ساغ و تهنډروستیان پی بگات ده‌لین نه‌وه له‌لای خواو‌ه‌یه، به‌لام نه‌گهر خراپیه‌کی وه‌کو شکست و نه‌خو‌شی و ترسیان توش ببی ده‌لین هه‌موی له‌لای تو‌وه‌یه موحه‌مه‌د! خه‌لک به‌هوی نه‌و دینه‌ی تو هی‌ناوته دوژمنایه‌تیمان ده‌کات و له‌پیناوی نه‌و دینه‌دا توشی نه‌و ته‌نگانه‌و ناخو‌شیانه بوین.

لی‌ره‌دا (چاکه) به‌خشش ده‌گریته‌وه، (خراپه)ش ته‌نگانه و موسیبه‌ت، وه‌کو له‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تَمَسَسْكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا: دوبره‌کان که‌یف خو‌ش و شاد ده‌بن نه‌گهر ئی‌وه ناخو‌شیه‌کتان توش ببی، دلته‌نگ و گرژ ده‌بن نه‌گهر خو‌شیه‌کتان پی بری، به‌لام نه‌گهر نارام بگرن و پارێزکاری بکه‌ن فی‌ل و پلانیان کارتات تی‌ناکات﴾^(۱).

﴿وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ: به‌خو‌شی و ناخو‌شی تاقیمان کردنه‌وه تا به‌لکو بگه‌رینه‌وه﴾^(۲).

پاشان خوا بریاری له‌سه‌ر نه‌وه داوه که ته‌نگانه‌و خو‌شی و ناخو‌شی و به‌خششه‌کان هه‌ر هه‌موی به‌پی‌ی قه‌ده‌رو ویستی خواجه ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾^(۳).

پاشان خوا رونی کردو‌ته‌وه نه‌و خراپانه‌ی که بریتیه له‌ته‌نگانه‌و ناخو‌شی به‌هوی گونا‌حه‌کانی خودی به‌نده‌کانه‌وه توشیان ده‌بی، به‌لام خیرو خو‌شی و به‌خششه‌کان هو‌کاره‌کانی نایه‌نه ژماردن، چونکه له‌میهره‌بانی خواو‌ه‌یه، جا خیرو خو‌شی هه‌یه به‌هوی کرده‌وه‌کانه‌وه ده‌بی و هه‌شه به‌هوی به‌زه‌یی خوا. واجبی به‌نده‌کان نه‌وه‌یه سو‌پاس و ستایشی خوا بکه‌ن له‌مه‌ر به‌خششه‌کاندا، په‌شیمانی ده‌ربهرن و داوای لی‌خو‌ش بون له‌خوا بکه‌ن تا له‌و گونا‌ح و تاوانانه‌یان خو‌ش ببی که بونه‌ته هوی ته‌نگانه‌و گرفته‌کانیان.

نه‌گهر له‌م وتانه‌ی خوا رابمینی: ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ...﴾ ﴿مَا أَصَابَكَ

مِنْ سَيِّئَةٍ... بۆت دهردهكهوئ چاكه و خراپهكه كه خوئشى و ناخوئشيه كردهى
خوئيه بۆ بهندهكانى، بهلام ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ واته بههوى گوناح و تاوانى
بهندهكانه وهيه. جا ههرچهنده ئهم شتانه لهقه دهردا خهملئىراون بهلام قهدهرى
خوئا و ايه كه تهنگانده و ناخوئشى بههوى گوناحه وه توشى ببيت.

بهلام ئهو چاكه و خراپانهى كرده وهى بهندهكان دهىگريته وه له بارهيه وه
نه و تراوه ﴿مَا أَصَابَكَ﴾ بهلكو خوئا فهرمويه تى: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ
مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
ههر كهس كارى چاك بكا، باشتى له و پادا شتى پئى دهرديته وه و ههر كه سانئىك
خراپه دهكه ن بهقه د كرده وهى خوئيان سزا وهرده گرن^(۱).

ليژدها فهرمويه تى ﴿جَاءَ﴾ چونكه كردهى ودهه ستهينه كهيه، بۆيه
بهراشكاوى له بوارى گوناح و تاواندا فهرمويه تى: ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا
السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^{(۲)(۳)}.

۴- چۆن خودا شهرده خوئقئنى و ده يخه ملئنى؟

رهنگه هه ندئى لهقه دهردهيه كان په شئوى بنئينه وه و بلئىن خودا له كرده وهى شهرد
پاك و پيرۆزه، له سهر بهندهكانيش واجبه خودا له شهرد و كرده وهى شهرد به پاك
راگرن. ههلبهت ئهم جوړه كه سانه ههق و ناهه قيان ئاوئته كرده وه له خوئيان
شئواندوه.

وهلامى ئهو گومانه به و جوړهيه؛ خودا هيچ شهردكى رهها ناخوئقئنى كه
قازانج و بهرژه وه ندئى و حيكمهت و ميهره بانى و چاكهى تئيدا نه بئى. به بئى گوناح
كه سيش سزا نادات؛ زانايانى ئيسلامى وهكو ئيبنو تهيميه و ئينو قهيم و
زاناي تریش زۆر حيكمهت و ميهره بانى خوئيان له بهديه ئاناي ئيبليس و ميرو

۱. القصص ۸۴

۲. بۆ ئه توئژنه وهيه بگهريوه بۆ سهر مجموع فتاوى شيخ الاسلام: (۸/۱۱۰، ۲۲۴)

۳. القصص ۸۴.

و جړوجانه ورو میښولان رڼه کړدو ته و. شته هیه به پویه ک لیکي بده پته و
 شه پره: به لام به روئیکي تر بوی بچی خیره: بونمونه: خودا که ئیبلېسی
 به دیه پناوه که بنده کانی خوئی پئی تاقی ده کاته و، بنده هیه دژایه تی ده کات
 و رقی لئی ده پته و و له سر ریو شوینی ناروات، دژایه تی شوینکه و توانیشی
 ده کات، مروقیش هیه به دواي ده که وئ و ریو شوینه که ی په پره و ده کات.

جیپاسی دوه م

ننه وانه ی به ته مای قه دهر لئی دانیشتون

چینیکی تریش هه بو له باره ی قه دهر ووه توشی گومپرایسی بون، ده یانگوت:
 ماده م خوا بزائی چ ده که یین و چ ناکه یین و بزائی سهره نجاممان دوزخه یان
 به هه شته و خوشی به دیه پنه ری کرده و ده کانه مان بیت. نه دی بوی کرده و
 نه نجام بده یین و خومان ماندو بکه یین؟ بوی واز له قه دهر نه هیئین تا خوئی
 شته کان بیئینه دی، چونکه بمانه وئ و نه مانه وئ نه و دی بومان خه ملینرابی هه
 دپته دی.

هه ندی خوا په رسته و دنیا به که مگر و نه هلی (تصوف)، زیتر به چالی نه م
 گومپراییه دا شوپ بونه ووه و شتی وایان گوتوه که م که س له و کومه لانه گوتونی.
 هیش تاش زور له موسلمانان فامکال و نه زانه کان و گومپراو زه ندی قه کانیش زور
 قسه ی له م چه شنه ده لئین.^(۱)

نه م کومه لانه بروایان به قه دهر هیه و بروایان هیه که خودا به هه مو شتی
 زانایه و هه مو شتیکی به دیه پناوه و هه لسورانی کاروباری سهرجه م بونه ووه
 به ویستی خواجه، به لام پییان وایه هه رچی خوا به دیه پناوبی و ویستی بییت
 پئی رازییه و خوشی ده ویت، پییان وایه پیویست ناکا مروق کرده و نه نجام

^۱ بگه ریوه بو مجموع فتاوی شیخ الإسلام: (۵۹/۸).

بدات و ھۆکاران دەکار بینئ، چونکہ ھەرچی قەزاوقەدەر نوسیبیئتى لە خوێهوه وەدى دیت، پێیان وایه مەرۆف بەناچاری و بەبئ دەستی خوێ کردەوھکان ئەنجام دەدات و توانای کاریگەری لەسەر کردەوان نیه، بەلکو لەناست قەدەردا وەکو پەرەموجەى بەرباد وایه، یان وەکو یهکیکە لەشاخیکی بەرز ھەلدیرابئ و بەرەو دۆلیکی قول بەربوبیئتەوه، کەھیچی پئ ناکرئ.

ئەم کۆمەلە وازیان لەکردهوان ھینا و پشتی خوێان لیکردەوه بەو بیانوی قەدەر لەخوێهوه دەیهینئ. کە گوناھیشیان دەکرد دەیانگوت قەدەر وای نوسیوه. گەیشتنە رادەیک بپروا و بپروایی لیک جیانەکەنەوه، رینوین و گومرایان لیک ھاویر نەکەن. چونکہ ھەمویان ھەر بەدیھینراوی خودان، ئیدی جیاکردنەوھیان بۆچیە؟!

ئەم بیروباوەرە قریۆکە عەقڵیکی زۆری گومرا کردو لەراستەپۆی لاپئ کردن و پێوانەى دادو رەواى لى تیکدان، ئەم بیروبۆچونە ھەنگەراو و لادراوہ بوہ مایەى خامۆشبونى چەندەھا وزەى گەرەگەرەى جیھانى ئیسلامى و وای کرد کار نەکەن و کپکەون، بەلکو ھەندیک جار بەبەرژەوھندی دوزمنانى ئیسلامیش تەواو دەبو.

یەکیک لەناسەوارەکانى ئەم بیروباوەرە گەندەلە ئەوہبو؛ پێیان وابو خودا بپروایی و ھاوبەشپەرستى و کوشتن و زینا و دزی و ئازاردانى دایک و باوک و چەندان گوناخى تری خویشوێستوہ پئی رازیە، چونکہ ئەوان دەلین خودا ھەر شتیکی ھینابیئتە دى خویشوێستوہ پئی رازی بوہ.

ناسەواریکی تر ئەوہبو وازیان لەو کردەوه چاک و باشانە ھینا کە بەبەھەشتیان شاد دەکات و لەدۆزەخیان دور دەخاتەوہو چەندین گوناخى گەرەگەرەشیان ئەنجام دەدا، گوايە قەدەر ھەر دەبئ بیئتە دى! ئەگەر قەدەریش شتیکی نوسیبئ ھەر دیتە پئش، جا بۆچی کردەوہو کۆشش بکەین؟!

ئەم جۆرە کەسانە وازیان لەھۆکارەکان ھینا، وازیان لە نوێژو روژی و نزاو

کۆمه‌ک‌خ‌وا‌زی و پ‌شت به‌خ‌وا به‌س‌تن ه‌ینا، گ‌وا‌یه س‌ود‌یا‌ن ن‌یه، چ‌ون‌که ئ‌ه‌وه‌ی خ‌ودا ب‌یه‌و‌ئ‌ ه‌ه‌ر د‌ی‌ته‌دی، ئ‌ه‌و‌جا ن‌زاو ک‌ۆش‌ش‌ی ب‌ۆ‌چ‌یه؟!

ه‌ه‌روه‌ها ز‌ۆر به‌یا‌ن به‌س‌ته‌م‌ی س‌ته‌م‌کارو خ‌راپ‌ه‌ی خ‌راپ‌ه‌کاران ر‌ازی ب‌ون و ه‌ه‌ل‌و‌ی‌س‌تیان نه‌بو، گ‌وا‌یه ئ‌ه‌وه‌ی ده‌یک‌ه‌ن به‌قه‌ده‌رو و‌ی‌س‌تی خ‌ودا‌یه.

فه‌رمان به‌چ‌اک‌ه‌و به‌ره‌ه‌ل‌س‌تی له‌خ‌راپ‌ه‌یا‌ن پ‌شت گ‌و‌ئ‌ خ‌س‌ت و با‌یه‌خ‌یا‌ن به‌ ج‌یبه‌ج‌یک‌رد‌نی ح‌ه‌دد و ق‌ی‌ص‌اص نه‌ده‌دا، گ‌وا‌یه ه‌ه‌رچ‌ی تا‌وا‌نه به‌قه‌ده‌ری خ‌وا‌یه و ده‌بو ر‌وی ب‌دا‌یه.

ش‌ی‌خ‌ل‌ئ‌ی‌س‌لام ئ‌ی‌بن‌وته‌ی‌م‌یه (ره‌حم‌ه‌تی خ‌وا‌ی ل‌ئ‌ب‌ی) له‌چه‌ند‌ین ج‌یگ‌ه‌ی په‌رت‌و‌که‌که‌یدا ب‌ی‌رو‌با‌وه‌رو چ‌ۆن‌یه‌تی ئ‌ه‌م چ‌ینه‌ی خ‌س‌ت‌ۆته‌ رو، ده‌ل‌ئ‌: ئ‌ه‌وا‌نه‌ی ئ‌ی‌عت‌ر‌اف‌یا‌ن به‌قه‌زا‌وق‌ه‌ده‌ر ک‌رد‌وه‌و پ‌ی‌یا‌ن و‌ایه له‌گ‌ه‌ل ئ‌ه‌م‌رو نه‌ه‌یش‌دا ی‌ه‌ک ده‌گ‌ری‌ته‌وه، ئ‌ه‌وا‌نه ک‌اری‌ان به‌وه‌ ده‌گ‌ات که شه‌ری‌عت و ئ‌ه‌م‌ر و نه‌ه‌ی له‌کار ب‌خ‌ن. ه‌ه‌رچه‌نده‌ ب‌رو‌یا‌ن به‌ په‌روه‌رد‌گا‌ری‌تی گ‌شت‌گی‌ری خ‌وا‌ش ه‌یه‌و ده‌زان‌ن ک‌اروب‌اری سه‌رجه‌م به‌دی‌ه‌ی‌ن‌را‌وان له‌ده‌س‌ت خ‌وا‌یه، جا ئ‌ه‌مه‌یه ئ‌ه‌و مه‌سه‌له‌یه که ز‌ۆر که‌س پ‌ی‌ی‌ گ‌رفت‌ار بو‌ه که ی‌ان له‌رو‌ی ب‌ی‌رو‌با‌وه‌ره‌وه‌یه ی‌ان له‌رو‌ی ک‌رد‌وه‌و ک‌اره‌وه‌یه - که چ‌ی‌ن‌یک‌ی ز‌ۆری س‌و‌فی و ه‌ه‌ژا‌رانی له‌خ‌س‌ته‌ ب‌رد‌وه، تا و‌ای ل‌ی‌ه‌ات‌وه ه‌ه‌ند‌یک‌یا‌ن ح‌ه‌رام‌ه‌کان ح‌ه‌ل‌ل ب‌که‌ن و و‌اج‌با‌ن له‌وا‌ج‌ب‌ی‌تی ب‌خ‌ن و ت‌ۆله‌و س‌زا‌کان ج‌یبه‌ج‌ئ‌ نه‌که‌ن.⁽¹⁾

ه‌ه‌روه‌ها ده‌ل‌ئ‌: ((ئ‌ه‌وا‌نه پ‌ی‌یا‌ن و‌ایه خ‌ودا به‌دی‌ه‌ی‌نه‌ری سه‌رجه‌م ب‌ونه‌وه‌ره، ک‌رد‌وه‌ی به‌نده‌کان‌ی به‌دی‌ه‌ی‌نا‌وه، به‌دی‌ه‌ی‌ن‌را‌وان به‌و‌ی‌س‌تی ئ‌ه‌و ده‌بن، به‌لام له‌مه‌دا ب‌رو‌او ب‌ی‌پ‌رو‌ایی و چ‌اک‌ه‌و خ‌راپ‌ه‌و ره‌وا‌و نا‌ره‌وا‌و ر‌ی‌ن‌و‌ی‌ن و گ‌وم‌پ‌را‌و سه‌رپ‌را‌ست و سه‌رگ‌ه‌رد‌ان و پ‌ی‌غه‌م‌به‌رو پ‌ی‌ش‌ب‌ی‌ن و س‌ته‌م و داد‌و به‌دل و نا‌به‌دل و خ‌ۆش‌و‌ی‌س‌ترا‌و و ر‌ق‌ی‌ن‌را‌و و چ‌اک‌ه‌و ئ‌ازا‌رد‌انی دا‌یک و با‌وک و ک‌رد‌وه‌ی به‌ه‌ه‌ش‌تیان و د‌ۆز‌خ‌یا‌ن و خ‌راپ‌ه‌کاران و چ‌اک‌ه‌دارانیان له‌یه‌ک ج‌یا نه‌ک‌رد‌ۆته‌وه‌و به‌یه‌ک چ‌او ته‌ما‌ش‌ایان ک‌رد‌ون.. ئ‌ه‌وان که د‌یت‌و‌یا‌نه ه‌ه‌مو ب‌ونه‌وه‌ر ده‌چ‌ی‌ته ژ‌ی‌ر رک‌ی‌فی ق‌ه‌زاو

قەدەرى پېشىن و ويستى كارا و تواناى گشتى خودا و بەدیهیانى سەرتاپایی:
 بەدیهیانراوانیان بە ھاوبەشى دیتو و لە ئاست جیاوازی نیوانیان کویر بون))^(۱)
 ((هەوادارانى ئەم ریبازە هیشتا زیادپووی دەکەن بە شیوەیەك خودی
 پەیدا کراوەکان بەخودا دادەنن، ئیرادەى قەدەر دەکەنە پاساوی گوناح و
 تاوانەکانیان، وەکو ئەلحەریرى دەلى: من بە و پەرەردگارى سەرپىچی
 لى دەکرى بېروام، یان ئیبنوئیسرائیل دەلى:

اصبحت منفعلا لما یختاره منى ففعلى كله طاعات
 واتە: (من کارپێکراوی ئەو شتانەم کەخودا منى بۆ هەلبژاردو، کەواتە
 ھەمو کردووەکانم چاک و خراپ- فەرمانبەرى کردنى ئەو).

بەوێش دەلى ھەقیقەت گوايە ئەوێە ھەقیقەتى پەرەردگارینى))^(۲)
 ئیبنولقەیمیش لە پەرتووکە بە ھاوارەکەى (شفاء العلیل) دا گومراییەکانى ئەو
 چینیەى خستۆتە رو و دەلى: (پاشان چینیکی دى سەریان ھەلدا پێیان وابو
 کردە نازادەکانى مروڤ و نازادەکانیش- وەکو شنیئەوێ دا و درەختەکانە
 لەبەر (با) دا، یا وەکو جمەى شەپۆلەکان وایە کە بێدەستى خویان دەجوڵن،
 مروڤ لە پەرستەن جەبرى لیکراوە و لەو دا نازادى نیە کە بوى بەدیهیانراوە.
 بەلکو ناچارو زۆرى لیکراوە لە ئاست کردووەکاندا.

پاشان کەسانى تر پەیرەویان لەو ریبازە کردو خویان دایە پالى و شتى
 تریشیان لى زیاد کرد، گوايە ئەو ئەرکانەى خوا بە مروڤى راگەیاندو ھەمویان
 لە توانادا نین، وەکو ئەو ئەرکە وایە بە ئیفلجیك بلن: دەبى بەسەر ئەم حەفت
 قاتە سەر بکەو، چونکە بپرواھێنان و پەیرەوکردنى شەریعەت تاییبەت نیە
 بە کردووەى بەندەکان، بەلکو بە کردووەى بەدیهیانراوە پەيوەستە کە توانای
 بەسەر ھەمو شتی کدا ھەيە، بەندەکانى بەو کردووانە ئەرکبار کردو کە لە توانای
 مروڤاندا نیە و تاییبەتە بەخوى، پاشان سزایان دەدات بئێوەى بەندەکات

۱ بحمرع فتاوى شيخ الاسلام: (۶۰/۸)

۲ بحمرع فتاوى شيخ الاسلام: (۲۵۷/۸).

کرد بیان

پاشان که سانی تریان لپهیدا بو گوتیان؛ له گهر دوندای هیچ شتیک نیه
سه ریچی کردنی خوی تیدا بی، چونکه بکه ره که به گویهری ئیراده ی خوا
کرده وه کانی کردوه. وه کو ده لئین:

اصبحت منفعلا لما یختاره منی ففعلي کله طاعات

هه ندیک له مانه که سه رزه نشتیان ده کرا ده یانگوت نه گهر سه ریچی فه رمانی
خواشمان کرد بی، خو فه رمان به ردار ی ئیراده که یمان کردوه. نه وه ی به رفه رمانی
ئیراده ش بی گازانده ی له سه ر نیه وه له هه قیقه تیشدا ناوبه د نیه...
لیکۆله ره وه کانی ئەم بۆچونه پییان وایه ئیراده و مه شیئه و خوشه ویستی خوا
هه موی یه ک شتن و خوشه ویستی خوا کتومت مه شیئه که یه تی و هه رچی
له گهر دوندای هه یه ئیراده و مه شیئه تی خوی له سه ر بو وه هه رچی ویستویه تی
خوشی ویستوه.

... ئەم چینه به دترین گومانیان به خوا بردوه و نا قۆلاترین سته میان داوه ته
پال خوا، ده لئین؛ فه رمان و به ره له ستیه کانی خوا وه کو ئەو ئه رکه وایه به
به نده یه ک بلییت به سه ر هه قت ئاسمانان به رز به وه، وه کو ئەوه وایه پیی بلیی
مردوان زیندو بکه وه، که چی خوداش سزایه کی زۆر سه ختی به نده کانی ده دات
له سه ر ئەو کارانه ی نایکه ن که له توانایاندا نیه و ئەو کارانه ش ده که ن که ناتوانن
نه یکه ن، هیچ که سیکیش نیه کردوه ی بۆ هاسان بکری، به لکو ناچارو خورتی
لیکراوه هه رده بی بیانکات یان نه یانکات، بۆیه خواناسه که یان سرود ده لئیت و
سکا لا و گازانده له خوا ده کات و ده لئین:

القاه فی الیم مکتوبا وقال له إياک إياک ان تبتل بالماء^(۱)

واته: قۆلی به سته وه و خسته ناو ده ریا بیی گوت ته رنه بی وریابه وریا
ئیبنو قه ییم تیگه یشتوه ئەم کۆمه له که سه مه به ستیان ئەوه بو وه که
(گوناچه کانیان بخه نه سه ر قه ده ری خواو خویان له گوناخ و تاوان به پاک

۱ شفاء العین: (۱۶۷)

دەرىنن، دەلىن؛ گوناح و تاوانىش لەھەقىقەتدا كەردەى خواى بەدبەھنەرو زانايە).^(۱)

پيشكەشكەرى پەرتوكى (الشفاء) تىگەيشتوھ ئەم ھۆيە بوھتە مايەى (رەواج و ھەرمىنى بۆچونى جەبرى لەھەمو رۆژگاراندان دەلى: بىروباوھەرى جەبرى ئەرك و رەنجى مەروڤ دەخاتە سەر شانى خۆى و ئوبالى تاوانەكانى لەكۆل دەكاتەو، ئوبال و كۆلەكە دەخاتە سەر ئەو ھىزەى كە ويستى مەروڤى بىزاندوھ و پالەنەرى داوھتە بەر ئارەزوھەكانى، كە لەو سۆنگەوھ كەردەوھەكانى ئەنجام داوھ، بۆيە خەرىكبو سەرچەم خەلكى رەشوكى رىبازى جەبرى بگرنە بەر، ئەوھى بىتەرسەست بو پىيى وابو كاروبارى بەدەست ئەو خاوانەيە كە دەيانەرسەستى، ئوبالى دەخستە ئەستۆى رۆژگارو پىيى وابو رۆژگار گەردان بەمەروڤ دەكات.

ئەوھى بىرواى بەخودا ھەبو بىروباوھەرى وابو قەدەر بەكەيفى خۆيەتى گەردانى پى دەكات و بەخۆى ھىچ ئازادىەكى نىە.

ئەم رىبازە لەسەردەمى نويدا بەرگىكى مۆدىرنى بەبەردا كراوھ، جەبرىەكانى ئەم سەردەمە دەلىن: ئىرادەى مەروڤ بە غەرىزەو بۆماوھو ژىنگەوھ پەيوەستەو مەروڤ لە روداوان دەسەلاتى نىە، كەواتە مەروڤ ھىچ ئازادىەكى لەئەنجامدانى تاوان و گوناھەكانى نىە. چونكە ئىرادە ھىچ ئاسەوارىكى لەپالەنەرەكانى دەروندا نىە، بەلكو خۆى بەروبومى ئەو پالەنەرانەيە، كە ئەویش ملكەچىەكى ناچارىانەى كارىگەرە دەرونى و دەرەكەكانە.

ئەنجا لەسەردەمە دوايىيەنەكاندا كە فەكرەى جەبرىيەت لەئىوان مۇسلماناندا بلاوېوھ، ئەویش بەھۆى رىگەى لەئىسلام بەدەرو تەسەووفەوھ، ھەلبەت زەبرو زەرەرىكى زۆرى بەمۇسلمانان گەيانە، بەتايىبەتى ئەو كاتەى كە وازيان لەھۆكارەكان ھىنا. ھەندىكىان گوتويانە:

---

۱ شفاء العليل: (ل ۱۵)

جری قلم القضاء بما يكون فسیان التحرك والسكون

جنون منك ان تسعى لرزق ويرزق في غيابته الجنين^(۱)

هەرچی دەبێ ئەم نەخشی لێداوە وەك یەكە چ جولەو چ نەجولاولە

لێی پالەدووە، كۆرپەت وا لەبەرچاوە خۆی شێت نەكردو نۆ مانگانیش زیاوە

قسەو بۆچونی ئەم چینه گومپرایە دەبیته مایە ی بیپروابون بەخوداو بەوہی
لە کتیبەکانیدا هاتو، هەروەها دەبیته مایە ی بیپروابون بەوشتانە ی پیغەمبەران
هەوآلیان پێداوە، ئیبنوتەیمیە (رحمەتی خۆی لێی) دەلی: (ئەوانە ی بروایان
بەقەدەر هەیهو فەرمان و بەرھەڵستیان پێ لەکار خستو، لەوانە زۆر خراپترن
کە فەرمان و بەرھەڵستی دەسەلمیئن و بروایان بەقەدەر نیە، ئەو بەپای
سەرچەم موسلمانان و زۆر نەتەوہی دیکە ی ناموسلمانیش چونکە ئەو جوړە
کەسانە رەواو ناپەرەواو بروادارو بیپرواو چاکەکەران و گوناحبارانیان فەرق
پێ نەکردو، بروایان بەھیچ پیغەمبەرێک و بەھیچ پەرتوکیکی ئاسمانی نیە،
ئیبلیس و ئادەم و، نوح و گەلەکە ی، موسا و فیرعەون، لەخو نزیکان و
بیپروایانیان لەلادا وەکو یەکە بێ جیاوازی).^(۲)

هەروەها دەلی: (ھەرکەسیک پروا بەزانینی پێشینە ی خوا بکات، بەلام پێی
وابێ دەبیته مایە ی دەسبەردار بونی فەرمان و بەرھەڵستی و ئی پالەدانەوہو پێی
وابێ کردەوہ ی پیویست نیە بەو بیانوہی ئەوہی بەختەوہری بۆ نوسرابێ بەبێ
کردەوہ دەچیتە بەھەشت و ئەوہی بەدەختی بۆ نوسرابێ بەبێ کردەوہ دەچیتە
دۆزەخ.. ئەوا ئەو جوړە کەسانە لەوانەش بیپرواترن کە بروایان بەقەدەر نیە:
بگرە گومپراتریشن، ناواخنی قسە ی ئەو گومپرایانە لەکارخستنی فەرمان و
بەرھەڵستی و حەلأل و حەرام و ھەر شەو بەلێنی خوا یە، بۆیە ئەوانە لە
جولەکەو فەلەکانیش بیپرواترن).^(۳)

۱ شفاء العلیل: (ل ۵)

۲ مجموع فتاوي شيخ الإسلام (۱۰۰/۸)

۳ مجموع فتاوي شيخ الإسلام: (۲۸۸/۸)

ههروهه دهلی: (ئەم جوړه کهسانه ئەگەر له سەر ئەم بیروباوهره گەندهلهیان بمیننهوه له جولهکهو گاورهکانیش بیپرواترن، چونکه جولهکهو دیانهکان بریایان به فرمان و بهرهلستی و بهلین و ههپهشهو پاداشت و تۆله ههیه، بهلام گۆریویانهو جی گۆرکینان تیدا کردوهو بریایان بهههندیك هیناوهو بهههندیكیش هیچ).^(۱)

وهلامدانهوهی قهدهریه جهبرییهکان

گومرایی ئەم چینه لارییه؛ لهچهند رویکهوه وهلام دهریتهوه:

یهکهه/ لهبهکارهینانی وشه ی جهبر بهههلهدا کهوتون:

ئەم چینه گومراییه وشهیهکیان بهکارهیناوه نه قورئان و نه سوننهتیش بهکاریان نههیناوه. ههلبهت لهسەر مروّف واجبه ئەو وشانه بهکارینی که قورئان و سوننهت بهکاریان هیناوه. ئەلالهکائی به نیسنادی خو ی دهگیریتهوه له (بقیه) داهلی: دهرباره ی وشه ی (جهبر) پرسیارم لهئهوزاعی و زوبیدی کردوه؛ زوبیدی گوتی کار و توانای خوا گهلیک لهوه گهورهتره بهجهبرو خورتیکاری بکات. بهلام خودا چۆنی پیخووش بی بهندهکهی ئاوهها تهقدیری دهکات و بهدی دههینی.

ئهوزاعیش گوتی: نه مزانیوه لهقورئان و سوننهتدا وشه ی جهبر بنهپهتیکی ههبی، بۆیه ناویرم بهکاری بینم، بهلام لهقورئان و فهرمودهدا وشه ی (القضاء) و (القدر) و (الخلق) و (الجبل) ههیهو بهکارهاتون.^(۲)

کۆمهلیک زانای تری پیشینی وهکو سوفیانی سهوری و ئهبوئیسحاقی نهلفزاری وهی دیکهش ئارهزاییان لهبهکارهینانی ئەو جوړه وشانه دهرپریوه.^(۳)

۱ مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (۲۶۲/۸)

۲ شرح اصول الاعتقاد: ل ۷۰۰، فتاوي ۱۰۵/۸

۳ مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (۴۶۱، ۲۹۴، ۱۳۲/۸)

بۆيە ناره‌زاييان له‌وه دهربرپوه كه بۆيىن مروؤف جه‌برى لىكراوه كرده‌وه‌كانى بىكات، چونكه وشه‌ى جه‌بر به‌تيكرايه، رهنكه (ئىكراه: ناچار)ى پى‌مه‌به‌ست بى. بۆنمونه ده‌للىن: (اجبر الاب ابنته على النكاح: باب‌كه كىزه‌كه‌ى ناچار كرد شو بىكات). يان ده‌للىن: (جبر الحاكم الرجل على بيع ماله لوفاء دينه: داد‌وه‌ره‌كه پياوه‌كه‌ى ناچار كرد ماله‌كه‌ى خوى بفروشى تا قهرده‌كه‌ى پى‌بداته‌وه). جا لىره‌دا وشه‌ى (ئىجبار) به‌واتاى (ئىكراه) دىت. كه‌واته كه ده‌للىن: (اجبر الله العباد) واته خوا به‌نده‌كانى ناچار كرده‌وه‌كان بكن و واى فراهه‌م نه‌هيناه به‌ويست و خوشه‌ويست و پى‌رازىبونى خويان كرده‌وه‌كانيان هه‌لبىزاردى، هه‌لبه‌ت به‌كارهينانى ئه‌م وشه‌يه بۆ خوا هه‌له‌يه‌كى ئاشكرايه، چونكه خودا زۆر له‌وه به‌رزتر و شكۆمه‌ندتره هيج كه‌سىك بخاته به‌ر جه‌بر، به‌لكو خودا تواناى هه‌يه‌و وا له‌به‌نده‌كانى ده‌كات كرده‌وه‌كانيان به‌ره‌زامه‌ندى و به‌دلى خويان بويت، كه‌واته چۆن ده‌بى وشه‌ى جه‌بر و ئىكراه بۆ خوا به‌كار به‌هيندرىت و به‌و جورى لى بكه‌ين هه‌روه‌ك چۆن به‌ديهينراوىك به‌ديهينراوىكى تر ناچار ده‌كات تا كارىك ئه‌نجام بدات.^(١)

به‌لام ئه‌گه‌ر وشه‌ى جه‌بر به‌مه‌به‌ستى ئه‌وه به‌كار بىت كه خودا چى له‌به‌نده‌كان بوى ئه‌وه‌يان ده‌ويت و به‌بى خورتى و ئىكراهيش ئه‌نجامى دده‌ن ئه‌وه راسته، هه‌ندى زاناي پيشينيش گوتويانه (الجبار) واته ئه‌و خوداى به‌نده‌كانى ناچار كرده‌و بۆ ئه‌وه‌ى ده‌يه‌ويت.^(٢)

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ى وشه‌ى جه‌بر زاراوه‌يه‌كى تىكرايه بۆ هه‌ردو مه‌به‌ست به‌كار دىت، بۆيه زانايانى پيشين به‌ره‌هه‌ستيان له‌به‌كارهينانى كرده‌وه چ به‌ئەري و چ به‌نه‌رى.

شىخ‌للىسلام ده‌للى: ئه‌بويه‌كرلخه‌لال له‌ په‌رتوكه‌كه‌يدا (السنة) ده‌للى: مه‌رزه‌وى به‌ ئىمام ئه‌حمه‌دى گوت: ئه‌بو عه‌بدوللا! پياوىك هه‌يه ده‌للى خودا

١ مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (٤٦٣/٨)

٢ مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (٤٦٤/٨)

بهندهکانی ناچار (جهیر) کردوه؛ ئه‌ویش گوتی: ئیمه ئاوه‌ها نالین و نارەزایی له‌و وشه‌یه‌دا دهرده‌برم، گوتی: ئیمه ده‌لین خودا کیی بوئ گومرایی ده‌کات و کیشی بوئ رینوینی ده‌کات.

مه‌رزه‌وی ده‌لئ: پیاویک گوتی: خودا که‌سی ناچار نه‌کردوه گوناخان بکات، یه‌کیکی‌تر وه‌لامی داوه‌و گوتی: به‌لئ، خودا به‌نده‌کانی ناچار کردوه. مه‌به‌ستی له‌وه‌بو قه‌زاوقه‌ده‌ر به‌سه‌لمینئ هه‌یه. له‌م باره‌وه پرسیان به‌ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌لی پێشه‌وا کرد، ئه‌ویش نارەزایی له‌هه‌ردوکیان دهرپری، چونکه وشه‌ی جه‌بریان به‌کاره‌ینا یو، هه‌ندئ قسه‌ی له‌گه‌ل کابرای یه‌که‌م کرد تا په‌شیمان بووه، پاشان پیی گوت: بلئ خودا کیی بوئ گومرایی ده‌کات و کیشی بوئ رینوینی ده‌کات.

ئه‌بو ئیسحاقی فه‌زاری ده‌لئت: ئه‌وزاعی هاته‌ لام و گوتی ئه‌م دو پیاوه هاتونه‌ لام له‌باره‌ی قه‌ده‌ره‌وه پرسیان پیکردوم، منیش هه‌زم کرد بیانه‌ینمه‌ لای تو تا گوێیان بو‌بگری و وه‌لامیان بده‌یه‌وه.

منیش گوتم: خوا ره‌حمت پی‌بکا خو ئه‌تو له‌من شایه‌تتری.

ده‌لئ: ئه‌وزاعی هه‌ردو پیاوه‌که‌ی هیناو گوتی قسه‌ بکه‌ن.

گوتیان: هه‌ندئ که‌س هاتنه‌ لامان و مشتومریان له‌باره‌ی قه‌ده‌ره‌وه ده‌کردو ئیمه‌ش وه‌لامان ده‌دانه‌وه، گفتوگو گه‌رم بو تا گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ گوتمان؛ خودا جه‌بری لی کردوین له‌وشتانه‌ی به‌ره‌ه‌لستی لیکردوین، ئیدی که‌لین که‌وتوته‌ نیوان ئیمه‌و ئه‌و فه‌رمانانه‌ی پیمانی کردوه‌و رزقی داوین به‌و شتانه‌ی لینی حه‌رام کردوین.

منیش گوتم: گه‌لوا! ئه‌وانه‌ی که‌ هاتونه‌ لاتان و مشتومریان کردوه، بیدعه‌یان هیناوه‌ته‌ ئارا و شتیکی تازه‌یان له‌دین په‌یدا کردوه، به‌لام ئیوه‌ش له‌به‌ر بیدعه‌ی ئه‌وان دهرچون و توشی بیدعه‌یه‌کی هاوشیوه‌ هاتون.

ئه‌وزاعی گوتی: ئه‌بو ئیسحاق! قسه‌که‌ت زۆر جوانه‌و راست ده‌فه‌رموی.^(۱)

۱. مجموع فتاوی شیخ الاسلام: (۱۰۳/۸)

نوم: ئىنكارىڭىزنى ئازادى ھەللىڭىزنى مەلۇم بۇڭىڭىزنى؛ خۇبىيەڭىزنىڭ كىرگەن.

ئەوانەنى پىيان واپە مەلۇم ئەنەست كىرگەن كەنەدا وىستى نى؛ ئەوانەڭىزنى خۇيان پىشىل كىرگەن خۇيان و خەلىڭىزنى بەگومپايدا بىرگەن، دىنا ھەمومان دىزانىن جۇلەنەنەنە بىزوتنى ئىمەنى مەلۇم ھاوشىۋەنى دارو بەردو بىگىيانان نى كە ھىچ شىڭىيان بەدەست خۇ نى.

تەنەنەت جۇلەنە بىزوتە خۇوېست و خۇنەوېستەكانى جەستەشمان لىك جىا دىكەنەنە، بەۋىنە: لىدانى دىل، جۇلانى سىيەكان، سۈرى خۇيىن . ھەزاران كىردارى ئالۋىزى تر بىگە كە خۇنەوېستانە لەجەستەمان رو دىدەن، ھىندىڭىيان ھەرنەدۈزراۋەتەنە، ھەمۇ ئەم جۇلەنەنە ئازادى ھەللىڭىزنى مەلۇم تىدا نى، بەلگە چەند كىرگەن جۇلەيەكن بەبى دەسەلاتى مەلۇم رۇدەن و وىستى مەلۇم پىشى تىدا نى، ھەروەھا ئەو كەسەنى لەرزەك بوە خۇ ئەۋىش ناتوانى لەرزەكەنى نەھىلى، واتە ئەۋىش ھەربەبى وىستى ئازادانەنى مەلۇم رۇدەت.

بەلەم خۇاردىن و خۇاردەنەنە ھەلسان و دانىشتىن و كىرىن و فرۇشتىن و ژىن ھىنان و تەلەقدان و جۇرەھا كىردارى تىرى مەلۇم ھەمويان بەۋىست و تۈنا رۇدەن، كەۋاتە ئەۋانەنى ئەم تۈنەستە لەمەلۇم دادەبىنەڭىزنى سەركەردان كىرگەن رەش و سىيان تىكەل بەيەك كىرگەن.

قۇرئانى پىرۈز چەندىن ئايەتى لەو بارەۋە تىدايە كە كىرگەنەكان دىدەتە پال مەلۇم، لەۋانە:

﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى: پىاۋىك لەپەرگەنى ئەۋسەرى شاردا بەخىرايى ھات﴾^(۱)

﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ: كە ئىبراھىم و ئىسماعىلى كۈرى ئامادەنە كەچ

بون و ئىبراهيم لارومەتى ئىسماعىلى خستە سەر زەوى ﴿^(۱)﴾
﴿فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ: مُوسَا مَسْتَكِي لِيَدَاو كُوشْتِي﴾ ^(۲)
﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ: قَارُونُ بِهِ تَهْتَنُهُ وَكَهْشَمُ وَنَهْشَمُهُ هَاتِه
دەرى بۇ ناو گەلەكەى﴾ ^(۳).

ھەرۋەھا چەندىن ئايەتى تر لەم بارەو ھەن، كەزۇر زەحمەتە ھەژمار بکرىن و
ئامارە بۇ ئەو دەكەن كە مەرۇف خاوەنى كەردەو ھەكەنى خۆيەتى كە پىيان
ھەلدەستى.

سېھم: پىيان وايە ھەرچى خوا تەقلیری كەردەو بەدییەناو ھۆشویستەو پىی رازىە.

ھەلبەت ئەو جۆرە گوتانەش گوتەيەكى پوچە، راستە خوا وىستویتى
بىرۋابى و ھاوبەشپەرستىتى و گوناخ و تاوان و داوین پىسى و دزى و ئازاردانى
دايك و باوك و درۆو قسەى ھەلبەستراو و بەناھەق خواردنى مالى خەلكى
بەناھەق و... ئەو شتانە ھەبى، بەلام خوا رقى لەو شتانە دەبىتەو پىيان تۈرە
دەبى و فەرمانىشى بە بەندەكەنى كەردە توخنيان نەكەون.

ئىبولقەيىم دەلى: (شىخلئىسلام خوا روحى پىرۆز كا- پىی گوتم;
جارىكيان سەرزەنشتى ئەو كەسانەم كەرد كە ئەو شتانەيان خۆش دەوئەت كە
خواو پىغەمبەر پىيان ناخۆشە.. يەك لە سەرزەنشكراوان گوتى: خۆشویستەن
ئاگرىكە ھەرچى لەدەلدا بىت دەيسوتىنن تەنھا مەرامى خۆشەويستەكەى نەبى،
ئەو ھى لەگەردونىشدا ھەيە مەرامى خودا بوە، كەواتە چ شتىكى لى ببوغزىنم؟

شىخىش پىی گوت: باشە ئەگەر خودا لەكەسانىك تۈرە بوئى و سەرزەنش
و نەفرەتى لى كەردەن، تۆش خۆشەويستىت بۇ دەربىرىن و خۆشتويستەن
كەردەو ھەكەنىان ت بەدل بو و پىيان خۆشەوئە بوى، ئايا دۆستايەتى خوات كەردە
يان دۆرئەنايەتى خوا؟

دەلى: جەبرىكە بە سەرسامىەو دەمكوت بو و وشەيەكى لەدەم نەھاتە

دەرى).^(۱)

لەو جىياسانەى پاشان دادىت كە تىيدا باسى ئىرادەى كەونى و ئىرادەى شەرى دەكەين زىتر بەو بابەتەدا شۆپ دەبىنەو.

چوارەم: پىيان وايە (بىرواھىنان بەقەدەر) مايەى دەستبەرداربونى كىردەوان و فەرامۆشكردنى ھۆكارانە:

ئەم چىنە لەوەش بەھەلەدا كەوتون كە پىيان وايە ئەگەر يەكك بىروا بەقەدەر بىننى پىويستى بەكردەوان نامىنى.

بەلام ئەوانە لەھەقىقەتى قەدەر بىئاگان، چونكە خودا ئەنجام و ھۆى خەملاندو. خودا ئاكامى بەبى ھۆ تەقدىر نەكردو. ھەركەسىكىش بلى خودا ئاكام و ئەنجامى بەبى ھۆكارو پىشىنە تەقدىر كىردو؛ ئەوا بوختانىكى گەرەى بەخوا ھەلبەستاو.

خودا كە بىئوى بۆ يەكك تەقدىر كىردو، لەھەمان كاتدا ھۆكارەكانىشى بۆ تەقدىر كىردو كە ئەو بىئوى پى وەدەست دىت. بۆيە ئەوانەى دەلىن: كاكە پىويست ناكە بۆ بىئوى كىردو كۆشان بىكەى، ئەوەى بۆت تەقدىر كىراو ھەول دەى يان دانىشى ھەر بۆت دى. بىگومان ئەوانە لەقەدەرى خوا نەگەشتون. بۆيە قسەى ئاوا دەكەن. ئەگەر خودا بۆ كەسىك تەقدىرى كىردى مىندالىكى پى بىبەخشى، ئەوەشى تەقدىر كىردو ژن بىننى و لەگەل ژنەكەى ھەلبكات، چونكە ھۆكارەكانىش ھەر لەقەدەرى خوان.

خودا كە تەقدىرى كىردو كە فلان كەس دەچىتە بەھەشت، لەگەل ئەمەدا ئەوەشى تەقدىر كىردو كە ئەم مەرقە بىروا دىننى و كىردەوى چاك دەكات و لەسەر ئىسلام راستەپى دەبى، بۆ دۆزەخىكەش بەھەمان شىو كە تەقدىرى كىردو دەچىتە دۆزەخ، ئەوەشى تەقدىر كىردو كە بىرواناھىننى و كىردەوى چاك ناكات.

خو ته قدير دهكات فلان كهس نه خوځوش دهكەوئ و دەرمان دهخوات و چاك دهبيته وه. ليږدها خدا هم نه خوځشيه كهو هم لابهري نه خوځشيه كهشي ته قدير كردوه و نه ودهشي ته قدير كردوه كه دهبيته مايه ي چاكبونه وه.

خودا ته قديرى كردوه فيساره كهس له بهري دهپارپته وه و داواى كوومه كي ليدهكات، نه ویش نزاكه ي گيرا دهكات. ههروه ها ته قدير دهكات فيسار كه سيش ليى ناپارپته وه و داواى يارمه تى لى ناكات، بويه خوداش يارمه تى نادات و له ناو تهنگانه كه دا گيرى پئ دهخوات.

جا هه مو شته كان بهم شيويه ن، خودا نه نجام و هوکاران پيکه وه ته قدير دهكات. جا هه رکه سيکيش بلئ نه نجامه كان به بي هوکار دينه دي؛ نه وه له دينى خوا نه گه يشتوه و قه دهري خواى نه ناسيوه، وه كه نه وه وايه كه بلئ منداļ به بي هوکار پهيدا ده بي، كشتوكال به بي ناو و خاك شين ده بي، تيربون به بي خواردن و تينوئيتى شكاندنيش به بي ناو خواردنه وه روده دن.

نايهت و قهرموده ش له م باره وه گه لى زورن، له چه ندين جيگه دا قهرمانمان پئ دهكهن كه له هه مو كاروباره كانى ژيانماندا هوکارى ره وا بگريه بهر و بۆ پهيدا كردنى برئوى كردوكوځشش بكهين و بۆ بهرانگژبونه وهى دوژمنان چهك و تفاق ناماده بكهين و بۆ گه شت و گوزهرانيش تيشو هه لگرين.

خودا ده قهرموئ: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ: ئەگەر نوێژى هه ينيان كرد، نه و جا به زه ويدها بلاوبينه وه و كردوكوځشش بكهن تا برئويتان پهيدا بكهن﴾^(۱).

﴿فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ: به كه ناره كانى زه ويدها بگه رپن و له برئويه كه ي بخون﴾^(۲).

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ: تا پييتان دهكړئ چهك و جبه خانه ي شه ر و نه سپى سوارى پهيدا كهن

تاوهكو دوژمنانی خواو دوژمنانی خۆتان بتوقینن ﴿١﴾.

﴿وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾: به حاجیه کان دهلی؛ تیشو بو ری حه ج ساز بکه، بشزانن باشترین تیشو پارێزکاریی و له خواترسانه ﴿٢﴾.

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾: پهروه دگارتان گوتویه: له بهرم بپارینه وه. ئه وسا به دهنگتانه وه دیم ﴿٣﴾.

﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا﴾: موسا به گه له که ی گوت: کومه کخوازی هه ره له خوا بکه و ئارام بگرن ﴿٤﴾.

هروه ها خودا فه رمانی کردوه هۆکاری شهرعی وه کو نوێژو روژو و زه کات و حه ج بگرینه به ره که مایه ی ره زامه ندی خودای پهروه دگرن.

ژیانی پیغه مبه ر ﴿﴾ به لکو ژیا نی سه رجه م پیغه مبه ران و شوینکه وتوانیشیان ئاشکریه که هۆکاره کانیا ن گرتۆته به ره کو ششیکی زۆریا ن کردوه .

به کاره ییانی هۆکاره کانیش هه ره له قه ده ری خوا دایه و له گه ل یه کدا ناکۆک و ناساز نین.

پیغه مبه ر ﴿﴾ یارا نی له قه ده ر حا لی کردوه و تیی گه یاندون که نابیی کردوه فه رامۆش بکری ت، به لکو به پیچه وانه وه؛ هه رکه سی ک بیه وی ئاواته کا نی وه دی بی نی ده بی هه ول و ته قه ل لا بدات. یاوه ران له پیغه مبه ر ﴿﴾ یان پرس ی ماده م قه له م نه خشی لی دا بی و کردوه و کا نما ن له قه ده ر دا براهی ته وه خودا کا ری له کار ته وا و کرد بی، ته قه ل لا دان سو دی چی ه؟ پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رموی: ((اعملوا فکل میسر لما خلق له: کردوه ی چا ک بکه، چونکه هه رکه سی ک ئه و کاره ی بو ئاسا ن ده کری ت که بو ئه نجا مدانی به دیه یی ترا وه))، پا شان ئه م ئایه تانه شی خو ینده وه: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى، وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى: کئ له ئیوه ده به خشی و له خوا

ترسا، به پاداشتی هه ره باشیش برپای ههیه، به رهو جیگه ی خوشی و
حه سانه وه ری هاسان دهکەین، به لام ئەوی رژی کرد و گوتی: کارم به کەس
نیه، پاداشتی هه ره باشیشی پی دزیو بو، ریگه هه ره دژواره کە ی دهخهینه
به ره^(۱).

یاوه ران له مه بهستی خواو پیغه مبه ره کە ی تیگه یشتن و چاک له و فەرمودانه ی
دەربارە ی قەدەر هاتون حالی بون، بۆیه هه ندیکیان گوتیان: (قەت وه کو ئیستا
ته قەلام نه داوه)

ئەو ی له قەدەری خوا گەیشتبێ دەزانی قەدەری پیشینه نابیتە مایه ی
لێ دانیشتن و پالدا نه وه، به لکو پتر هانی دەدات ته قەلام بدات و کردەوان ئەنجام
بدات، هه روه ها پتریش مکوپ دەبی تا قازانج و به رژه وه ندی دنیاو ئاخیره ت
وده ست بیئ.

به لام لیڤه دا دەبی له وه ناگادار بین که مروف نابێ ته نها متمانه بکاته سه ر
هۆکاره کان و هه ر پشت به وان به به ستی، به لکو دەبی پشت به خوا ی به دیهینه رو
په یدا کەری به به ستی.

زانایانمان گوتویانه: (روکردنه هۆکاران هاوبه ش دانان و هاوه ل په یدا کردنه
له یه کخوانا سیدا، فەرماوشکردنی هۆکاره کانیش بی ئەقلیه، رو وه رگیڤرانی
یه کجاریش له هۆکاران بریندارکردنی شه رعه، به لام پشت به خوا به ستن و
ته مابون به خوا له گه ل دەستگرتن به هۆکاره کانه وه، هه ر دوکیان یه کخواناسی و
عه قل و شه ر ده یانخوازی و پیویستیان ده کات.

رونکردنه وه ی ئەمه ش به م جوړه یه؛ روکردنه هۆکاران ئەو یه که دل
متمانە ی له سه ر بکات و ته مای پی هه بی و لیی رابه پرموی، هه لبه ت هه یج
به دیهینه تراویکیش نیه شایه نی ئەو ی، چونکه سه ره به خو نیه، به لکو حه تمه ن
دەبی هاوبه ش و هاودژیکی هه بی، له گه ل هه مو ئەوانه شدا ئەگه ر خودا رامی
نه کا رام نابیت، ئەمه ش ئەو ره رون ده کاته وه که خودا به دیهینه رو خاوه نی هه مو

شتيکه، که واته نه رزو ناسمان و گهر دونیش دهبی خودایه که هه بی به دیهینه ری بیټ، هه رشتیک گهر دون و هه ساره و قریشته و شتی تر بیکن، قهت نیه به ته نیا نه جامی بدن، به لکو حه تمه ن دهبی هاوبه ش و یارمه تیده ریان هه بی، له گه ل نه وه شدا نه یار و له مپه ریان هه یه. ^(۱)

(هه مو هوکاریک هاوبه ش و هاودزی هه یه، نه گهر هاوبه شه که ی یارمه تی نه دات و هاودزه که ی له کو ل نه کاته وه، هوکاره که نایه ته دی، باران قهت به ته نیا خوی شت ناپوینیت، به لکو دهبی هه واو خاک و شتی تری له گه لدا به شدار بی، کشتوکالیش نه گهر نه خوشیه کوشنده کانی لی دور نه خریته وه گه شه ناکات، خواردنیش به بی نه دامه کانی له ش ناخوری، هه مو نه وانه نه گهر له مپه ره کانیان لانه درین سودی نابی). ^(۲)

مروقه هوشمه نده کان ده زانن نه و شته ی ده یانه وی هه به ته نیا به خو یان ناکری، بویه زۆربه ی کاره کان هوکاریشی بو سازو ناماده دهبی، که چی زورجاران ناشکاته نه و مه به سته ی که هه ولی بو ده دا.

﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ: تَا نه و کاته ی زه مین ره نگاوپه نگ ده بیټ و خو جوان ده کا و خه لکی لایان وایه له ده سته لات ی واندایه، هه تا کاتی فرمانی ئیمه ی دیته سه ر جا به شه و یان له روژیدا- ئاوا وه کو دزه وکراوی لی ده که یین، هه روه ک دویننی هه ر نه بو بی. ﴿^(۳)

نه لاله کانی ده لی: جاریکیان پیاو یی داوی له که نیه که ی کرد ئاوی بو بین ی، نه ویش په رداخیکی شوشه ی بو هیئاو ئاوی بو تی کرد، نه ویش له سه ر کو شی خوی دانا. پاشان بو ده می بر دو گو تی؛ هه ندی که س وا گومان ده به ن من ناتوانم نه و په رداخه ئاوه بخومه وه، شه رت بی نه گهر نه مخوارد وه نه م که نیه یه

۱ مجموع فتاوی شیخ الاسلام: (۱۷۰/۸)

۲ مجموع فتاوی شیخ الاسلام: (۱۶۷/۸)

ئازاد بکەم. کەنیزە کە ئەمە ی گۆی لیبو چمکی کراسە کە ی لە پەرداخە کە دا و بەسەر کراسی کابرای رشت و پەرداخە کەش بەربۆو و شکا. ^(۱)
 بەم جوړه کەنیزە کە ئەو داماوە ی تیگە یاند کە ئەگەر خودا شتیکی تەقدیر نەکردبێ، با ئەویش بیەوێ، بۆی ناکرێ و نابێ، پەندیکی وای دایێ قەت لەبیری نەکات، کەنیزە کەش خۆی لەکوێلە یی ئازاد کرد.

چەندین دەوڵە مەندو بەهێزو پیشەرەو هەبون وایان دەزانی ئیتر تەواو ریشمە ی دنیا یان کە وتۆتە دەست، کەچی لەبەر دوژمنیک یان لەبەر نەخۆشیە ک یان لەبەر برادەرێکی ناپاک یان لەبەر هەر هۆکارێکی تر دەستەوسان بون و ئاواتە کانیان نەها تۆتە دی؛ ﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾: لەنیوان ئەمان و ئارەزووە کانیاندا بەر بەست دانرا. ^(۲)

پینچەم: پاساودانە وە یان بە قە دەری خوا:

ئەم جوړه کەسانە ی کە قە دەری خوا دەکەنە بیانو و پاساوی چاکە نەکردن، ئەگەر یەکیک پێیان بلێ وەرە نوێژ بکەو روژو بگەر و قورئان بخوینە، دەلێ: ئەگەر خوا ویستی لەسەر ببوا یە دەمکردن.

لەهەمان کاتیشدا بۆ پاساودانە وە ی سەتەم و زۆرداری و خراپکاریش هەر بیانویان بە قە دەر دینایە وەو دەیانگوت: چ بکەین؟ ئەو قە دەرو ویستی خوا وایە! بەم جوړه وایان لێها تەبو خۆیان لەهەمو ئەو نارەواو خراپکاریانە گیل بکەن کە لەخاکی ئیسلامیدا رویان دەدا.

بۆیە ئەم کوڵمە ئە کەسانە دەچنە ژێر باری سەتەمکاران و ملکەچی سەتەمە کە یان دەبن، تەنانەت هەندیکیان دەبنە یارمەتکاری سەتەمکارانیش و دەلێن: خەلکینە، هەر ئەو تەن پێ دەکرێ لەسەر قە دەرو ویستی خوا ئارام بگرن. هی وایان هە یە گوناحی گەرە گەرە وەرە تاوانی نا قۆلا ئەنجام دەدات، گوا یە

۱ شرح اصول السنة: ۷۲۷

۲ مباح ۵۴

کاری قەدەرە! پێیان وایە هەر شتێک رو بدات قەدەری خواوە و هیچ بەدەستی وان نیە، شتی وایان لێدەگیرنەو و پیاوی ھۆشمەندو ژیر هەر پێبکەن، خۆیان ھاویشتۆتە ناو گەرداویک دەربواریان نەبی.

ئێبنولقەیم ھەندێ روداویان لەبارەو دەگیرێتەو مەگەر لەنازەل بوەشیتەو.. دەلی: چارێکیان پیاویک لەو جۆرە کەسانە کۆرە نۆکەرەکی دیت خەریکی کەنیزەکەیت، ویستی سزایان بدات، بەلام کۆرەکە دەیزانی پیاویکی قەدەرە، بۆیە گوتی: چ بکەین قەزاو قەدەر وازی لێنەهێناین تا وای لێکردین. کابرای گەمژە گوتی: مادەم ئەو زانیاریەت لەبارە قەدەرەو ھەیە، ئەو مە ھەمو دنیا پێ خۆشترە، بڕۆ لەپێناوی خودا ئازاد بە.

یەکیکی تر دیتی: وا پیاویک خەریکی ژنەکەیت، ژنەکە ی دا بەر لێدان و کوتانی، ژنەکەش ھاواری دەکرد چ بکەم قەزاو قەدەر بو. گوتی: ھەی دوژمنی خوا قەزاو قەدەر دەکەیتە بیانو؟! ژنەکە گوتی: ئەپڕۆ! رێبازی سوننەت واز لێهێناو و چوێ سەر مەزەبی ئێبنو عەباسی؟

کابرا ھەلۆستە ی کردو قامچیەکە ی فرێدا و پۆزشی خواست و گوتی: بمبۆرە، ئەتو نەبای گومرا دەبوم.

یەکیکی تر دیتی: وا پیاویک خەریکی ژنەکەیت، گوتی: ئەو چیە ئافەرە؟ گوتی: قەزاو قەدەرە.

ئەویش گوتی: (الخير فيما قضى الله: خير له وهدايه خوا تەقديري کردو). ئێتر لەپاش ئەو ناسناویان کردە (الخير فيما قضى الله).^(١)

ئەگەر پاسا و ھێنانەو ی قەدەری خوا بەم جۆرە راست بوایە ئەو ھەمو کەس بۆی ھەبو بکوژێ و بپڕێ و بدزێ و بچەوسێنێتەو، ئەگەر پێشی بێن: بۆچی وادەکە ی؟ دەلی: قەدەرە.

گومان لەو دا نیە ھەمو ھۆشمەندیکیش دەزانی ئەم جۆرە بڕویانوانە

١. خواوەنی معارج القبول لە (٢/٢٥٥) دا ئەم روداوانە ی ئێبنولقەیم راگواستۆتەو.

له راستیه وه دورن و کهس قبولیان ناکات، نه گهرنا ژیان و یران و گهندهل ده بو.
 خو زوربه ی قه ده ریه کانیش نه گهر سته میان لی کرابا هه لده چون و بهرگریان
 ده کردو به ودهش رازی نه ده بون پییان بگوترا بویه؛ قه ده ری خویه.
 نیمه ده بی به گویره ی نه و بو چون و ریوشوینه ی که زانا کانهان بو یان
 رهنگریژ کردوین بر و به قه ده ری خوا بینین، بو مان دروست نیه قه ده ری خوا
 بکهینه هو ی بی هه ولیمان وه چو دروست نیه بیکهینه بر و بیانوی
 لاریبونیشمان. به لکو به لگه ی قه ده ر هینانه وه ته نها له سه ر ناخوشیه کان ده بیته،
 نه که له سه ر عه یبه کان.

شیخلیسلام (رهحمته ی خوی لیبین) ده لی: (مرو ف له ناست قه ده ردا له دو
 حاله تان دایه؛ حاله تی پیش قه ده رو حاله تی پاش قه ده ر. له پیش قه ده رکه دا
 ده بی کو مه کخوازی له خوا بکات و پشت به و به ستی و له و بیاریته وه، جا
 نه گهر قه ده رکه به پیی کرده وه ی نه و نه بو، پیویسته نارام بگری، یان پیی رازی
 بی، نه گهر به پیی کرده وه که ی نه ویش بو، نه وه به خششیک ی خودایه و پیویسته
 سوپاسی خوا بکات. نه گهر گونا حیش بو نه و ده بی داوای لیخوشبون بکات.
 له ناست فه رمایشته کان دو حاله ت هیه؛ حاله تیکیان نه وه یه بهر له وه ی
 کرده وه که نه نجام بدات، ده بی عه زمی هه بی و کو مه کخوازی له خوا بکات تا
 کرده وه که ی جیبه جی بکات. حاله ته که ی تریش داوای کرده وه که یه، داوای
 لیخوشبون له خوا بکات نه گهر که مته رخمه می هه بو بی، سوپاسی خواش بکات
 نه گهر خوا چاکه یه کی پی به خشی بو.

خوا ده فه رموی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ نارام بگره
 به لیینی خوا راسته و دیته دی، داوای لیخوشبونیش بو گونا حه کانت بکه ﴿^(۱)﴾
 خوا فه رمانی پی کرده نارام له سه ر ناخوشیه کانی قه ده ر بگری و
 لیبور دنخوازی بو گونا حه کانی بکات.

کاته ده لئ: خوا هیئاویه تی و قه دهرو ویستی خوایه.

برو ابون به قه دهری خواو به لگه هیئانه وه پئی: ده بیته ریگه چاره و ده رتانی
ئه و گرفت و گری دهر و نیانه ی له کاتی شکست و سه رنه که وتندا توشی مروف
ده بیته: خو ئه گهر به پوختی له قه ده ر بگات هه رگیز بو ی نابیته له مپهری
کارکردن و هه ولدان، به لکو به پیچه وانه وه.

به لگه هیئاوه به وه فرموده یه ی که ئاده م قه ده ری تیئا ده کاته بیانو:

ره نگه که سانیکی که م زانست بو پاساوی نه نگیه کانیان فه رموده ی
به لگه خوازیه که ی ئاده م به یئنه وه و بیکه نه پارسه نگی قسه کانیان.

ئه بو هورهیره (رهزای خوای لیئ) ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی:
((احتج ادم وموسى عليهما السلام عند ربهما، فحج ادم موسى. قال موسى: أنت
آدم الذي خلقك الله بیده، ونفخ فيك من روحه، وأسجد لك ملائکته، وأسكنك في
جنته، ثم أهبط الناس بخطياتك الى الأرض؟ فقال آدم: أنت موسى الذي اصطفاك الله
برسالاته وبكلامه، وأعطاك الألواح فيها تبيان كل شيء، وقربك نجياً، فبکم وجدت
الله كتب التورات قبل ان أخلق؟ قال موسى: بأربعين عاماً. قال آدم: فهل وجدت
فيها: وعصى آدم ربه فغوى؟ قال: نعم. قال: افتلومني على أن عملت عملاً كتبته الله
عليّ أن أعمله قبل أن يخلقني بأربعين سنة؟ قال رسول الله ﷺ: فحج آدم موسى:
ئاده م و موسا (سهلامی خویان لیئ) له لای خودا کردیانه گفتوگوو به لگه هیئاوه.

موسا گوتی: تو ئه و ئاده مه ی که خودا به هه ردو ده ستانی به دیه یئانی و له روحی
خوی فوی پیداکردی و فریشته کان سوژده یان بو بردی و له به هه شتیئ نیشته جئ
کردی، پاشان به هوی گوناچه کانتیه وه خه لک بو زه وی دابه زین؟ ئاده م گوتی: تو
ئه و موسایه ی که خودا به په یام و گوته ی خوی هه لیبرژاردی و توی کرده
پیغه مبه رو ته خته کانی پیدای که رونکردنه وه ی هه موشتیکی تیئدبو و، له خوی
نزیک کردیه وه تا بتوانی قسه ی له گه لدا بکه ی، باشه به چه ند سال به ره وه ی
نافه ریده بم ته ورات نوسراوه؟ موسا گوتی: به چل سال. ئاده م گوتی: دیتت

نوسرايى: ئادەم سەرپىچى لەفەرمانى خوا كردو بەهەلەدا چو؟ گوتى: بەلى. گوتى: باشە تۆ بۆچى بەكرەدەوھىك سەرزەنشتم دەكەى كە خودا بەر لە چل سالى بەدەينانم نوسيوھىتى؟! پىغەمبەر ﷺ فەرموى: بەلگەكەى ئادەم زال بو و قسەى موساى برى))^(۱).

ئەم فەرمودەھىە هېچ بەلگەو پاساويكى بۆ ئەوانە تىدا نىە كە قەدەرى خوا دەكەنە ھۆى كارە دزىو ناپەسەندەكان، چونكە ئادەم ﷺ پاساوى گوناھى بەقەزاوقەدەر نەداو، موساش ﷺ سەرکۆنەى ئادەمى باوكى نەكردوھو گازاندەى لەو گوناھە ئىنەكردوھ كە تۆبەى ئىكردوھو خوداش تۆبەى ئىگىراكردوھو رىنوئىنى كىردوھو كىردوھىەتى بەپىغەمبەر. بەلكو سەرکۆنەو گازاندەكە لەوھدا بوە كە دەرچونى ئادەم و نەوھەكانى لەبەھەشتدا كارەسات و تەنگانەھىەكى گەورە و ناخۆش بوە.

ئادەم لەسەر موسىبەتەكە قەدەرى بەييانو ھىناوھتەوھ نەك لەسەر گوناھەكەى. چونكە قەدەر لەسەر موسىبەتان پاساوى پى دەدرىتەوھ نەك لەسەر نەنگى و گوناھان.^(۲)

مروّف لەسەرى پىويستە لەموسىبەتەكاندا خۆى تەسلىمى قەدەر بكات: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئەوانەى ئەگەر توشى موسىبەتەك بىن دەلەين ئىمە ھەر ئى خوداين و ھەر بۆلاى ئەويش دەگەرپىنەوھ ﷻ.^(۳)

بەلام گوناھبارەكان نابى پاساوكارى بەقەدەرەوھ بكنە، بەلكو لەسەريان واجبە تۆبە لەگوناھەكانيان بكنەن و داواى لىخۆشەبون بكنەن

۱ رواه مسلم: (۴/۲۰۴۳) ورقم الحديث (۲۶۵۲) حديث صحيح روتە كتب الصحاح والسنن وتلحدیث عند مسلم عدة روايات، وقد رواه البخاري أيضا في موضع من كتابه، ورواه ابو داود والترمذي في سننهما، انظر روايات الحديث في جامع الأصول: (۱۰/۱۲۴)

۲ شرح الطحاوية: ل ۱۵۴ شيخولئىسلام ھەمان وەلامى داوھتەوھ، تەماشای شفاء العليل ل ۳۵ بکە.

۳ البقرة: ۱۵۶.

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾: ئارام بگره به ئینى خودا راسته و دیتەجى، داواى لیبوردن له خوا بکه بۆ گوناچه کانت ﴿^(۱)

له م ئایه ته دا خودا رینمونیمان دهکات له موسیبه تان ئارام بگرین: له گونا حانیش تۆبه و لیبوردن له خوا بخوازين.

خوداش که له م ئایه ته دا: ﴿رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي﴾: ئیبلیس گوتى؛ خودایه له بهر ئەوهى تۆمنت گومرا کردوه ﴿^(۲)

سەرکۆنهى ئیبلیسی کردوه له بهر ئەوه نیه برۆای به قهدهر هیناوه به لکو له بهر ئەوه یه قهدهرى خۆای کردۆته پاساو. ئیینولقهیم به جوړیکى تر وهلامى ئالۆزیه (اشکال) کهى ئەوانهى داوه ته وه که له مه پ فرموده ی ئادهم و موسا توشى بون و ده ئى: (پاساو دانه وهى گونا حان به قهدهر له شوینیکدا زهره رى هه یه وه شوینیکى تر دا قازانج؛ ئەگەر له داواى گوناچه که قهدهرى پى بکریته بیانو و تۆبه ی لى بکات و نه گه پیته وه سهرى وه کو ئادهم بکات ئەوا سودى هه یه، ئەو کاتى ئەگەر یادی قهدهر به و جوړه دهکات یادی ناو سیفه ته کانی خوا دهکات، که ده بپیته مایه ی سود وهر گرتنى خۆی و گوینگرانى. چونکه ئەو کاته فرمان و بهر هه لستیه کانی خوا پوچ ناکاته وه و شهرعى خۆای پى به تال ناکات، به لکو له سوڤنگه ی یه کخواناسی و بیهیزو ده سه لاتى خۆیه وه یادی حه قى که دهکاته وه.

گوته کهى ئادهم که به موسای گوت؛ ئایه له کرده وه یه که سهرزه نشتم ده کهى بهر له به دیه یانم له سهرم نوسرابو بیکه م؟! ئەم شته رون دهکاته وه جا مروف ئەگەر گونا حیکى کردو پاشان تۆبه ی لیکردو ئیشه که برآوه وه بلی هه روى نه دا بى ئەوکات ئەگەر یه کی که سهرکۆنه شى کرد، شتیکی باشه ئەگەر بلی ئەوه قهدهرى خوا بو، بهر له وهى به دی به یتریم له سهرم نوسرابو، ئیدی ئەوکات حه قى به قهدهر وه لا نه ناوه و نه شى کردۆته پاساو و بیانوی کاره بى شهرعیه کانی. به لام ئەو شوینه ی ئەگەر قهدهرى پى بکریته پاساو زهره رمه ند ده بیت ئەوه یه

نەگەر لە ھالەتە ئایندەدا گوناحیك بكات یان واجبیك نەكات و یەككیش
گازاندە ی لئبكات، بەلام ئەو قەدەر بكاتە بیانوی گوناحەكە ی لە گوناحەكەشی
بەردەوام بێت، ئەوا لەو كاتەدا ھەقی پئی پوكەل دەكات و كاری ناھەقی پئی
دەكات، ھەروەكو ئەوانە ی كە لە سەر ھاوبە شپەرستی و ناخودا پەرستیەكە یان
بەردەوام دەبن.^(۱)

نایا واجہہ بہ قہدہری خوا رازی بیت؟

هه نديك ده ليين: ئەگەر گوناخه كانيش به گويږه قه دهري خوا بن، چوڻ ده كړي رومان له قه دهري خوا بيته وهو پيمان ناخوش بيت؟

وہ لامي ٿم پڙسيارہ ٺوہيہ: (نہ لہ قورٺان و نہ لہ سونہ تدا نايہ و
فرمودہ يہ ک نيہ فرمان بہ بہ نہد بکات بہ تہ اوای قہدہری خوا بہ چاک و
خراپيہ وہ رازی بيٺ، بہ لام لہ سہر خہ لک واجبہ بہ فرمانی خوا رازی بيٺ و
کہ س لہ فرمانی خوا تورہ نہ بيٺ.

خَوَا دَه فَرَمَوِي: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾: سویند به خوای
په روږدگارت که سیان بر ویان نابې تا تونه که نه دادوهری نیوان خوایان و که
فرمانیشیان له نیوان ددهی دهبی پیی رازی بن و له دلدا پیی په ست نه بن و
به ته و اوای بوی ملکه چ بن ﴿٢﴾.

پښوېسته مړوږ به هه مو قه دهره کانی خوا رازی بڼو ته نها گوناچه کان نه بڼ،
وهک هه ژاری و نه خوڅشی و زه بونی و نازاری خه لک، چونکه نارامگرتن له سهر
موسيبه تان واجبه، به لام پي خوشنود بون شتيکی مه شروع، جا نایا واجبه
يان موسته حبه؟

ئەوا يارانی ئىمام ئەحمەد دو که سانی تریش دو گوته یان لەم باره وه ههیه!

راست‌تره که یان نه وهیه که موسته‌هه بیه و واجب نیه. ^(۱)

شه‌شهم: پیین وایه نه‌رکبارکردنی به‌نده‌کان به‌غیری نه‌وهی کردویانسه
له‌خانهی نه‌رکبارکردنی له‌توانا به‌ده‌ره‌کان دایه:

خاوه‌نی نه‌م بۆچوانه پیین وایه نه‌وانه‌ی گونا‌حکارن نه‌یاندته‌توانی غه‌یری
گونا‌حه‌که بکه‌ن و نه‌گه‌ر نه‌رکبکی تریان لی‌بخوا‌زباویه له‌و جو‌ره ده‌بو که
له‌توانایان دانه‌بن، دیاره که شه‌ریعه‌تیش نه‌م جو‌ره نه‌رکداریه‌ی وه‌لاناوه
نه‌ری لی‌کردوه، خوا ده‌فه‌رموی:

﴿ لَا يُكَفِّرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا: خُودَا نَه‌رکی له‌توانا به‌ده‌ر به‌سه‌رکه‌سدا
ناسه‌پینی. ^(۲)﴾

﴿ لَا يُكَفِّرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا: خُودَا نَه‌رک ناخاته‌سه‌رکه‌س، مه‌گه‌ر
له‌وه‌ندی پیداوه. ^(۳)﴾

نه‌و نایه‌تانه‌شیان کردوته بیانو:

﴿ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا:
نه‌وانه‌ی که چاویان له‌یادی من قوچاو بو، نه‌شیان ده‌توانی بیستن. ^(۴)﴾

﴿ يَضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ:
بی‌ب‌واکان سزا‌کانیان چه‌ندانه‌ده‌بن، نه‌یاندته‌توانی هه‌ق بیستن و ببین. ^(۵)﴾

﴿ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ:
له‌مپه‌ری‌کمان له‌پیشیانه‌وه داناوه له‌مپه‌ری‌ک له‌پشتیانه‌وه؛ تارماییشمان
هاویشه‌سه‌ر گلی‌نه‌یان که نابین. ^(۶)﴾

ده‌لین نه‌م نایه‌تانه به‌راشکاوی نه‌وه راده‌گه‌یه‌نن که نه‌یاندته‌توانی غه‌یری نه‌م
کرده‌وانه بکه‌ن.

به لّام نهوانه نايه ته کانی خودايان به يه کتری داداوه، چونکه پينيان وايه له گهل
يه کدا ناسازن، به لّام دور له روی قورئان، قورئان شتی وای تیدا نيه.

وه لّامی نهو گيله وه ژه يه (شغب) ی کردويانه نهويه: (نهو له توانادا بونه ی
نهوان له نايه ته کاندا به به لگه ی دیننه وه، نهو له توانادا بونه مهر جداره ی فرمان و
به ره لستيه کان ناگريته وه، که نه گهر نهوی له گهلدا نه بی فرمان و به ره لستی و
هه ره شه و به لّين و ستايش و سه رکونه و سزاو پاداشت به تال دهنه وه،
ناشکراشه به نده کان فرمان پیکراو و به ره لستی لیکراو و به لّين پیدراو و
هه ره شه لیکراون، که واته نهو له توانادا هه بونه ی نه ری لیکراوه؛ نهو مهر جداره
نيه که له فرمان و به ره لستیدا هه يه).^(۳)

نهو له توانادا هه بونه نه فی کراوه ی نهوان له نايه ته کاندا به لگه خوازيان
پی کرده له بهر نه وه نيه کرده وه که مه حال بی يان له بهریدا دهسته و سان بن،
به لکو له بهر نهويه تا وازی لی بینن و به هاودژه که ی خهريک بن، بونمونه وه کو
نهو بی پروايه ی که خودا فرمانی پرواهينانی لی دهکات، خو نهام داوايه مه حال
نيه يان بی پرواکه له بهریدا دهسته وستان نيه، نهام له توانادا نه بونه وه کو نهو
که سه يه که له بهر نیش و کارو گوزهرانی ژيانه که ی ناتوانی به فی ربونی
زانسته وه خهريک بی).^(۴)

به لّام نهو له توانادا هه بونه ی که له خانه ی نه رکباریتی دايه وه کو لهام
نايه تانه دا باس کراون.

﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا:
خودا چه جی بریارد اوه بو هه رکه سی که بوی بلوی﴾.^(۱)

يان که دهه رموی: ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يَتِمَّاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِيْنًا: نه گهر يه کیك به نده ی نه بو نازادی

بكات، با دومانگ له سهریهك بهرۆژو بیټ، پېش ئه وهی بچنه لای یهك، ئه نجا
 ئه گهر یهكێك نهیتوانی با نانی شهست ههژار بدات ^(۱).

پیغه مبهه ^(۲) یش دهفرمویت: ((صل قائما، فإن لم تستطع فقاعدا، فإن لم تستطع
 فعلی جنب: به پیوه نویژ بکه، ئه گهر نهتوانی بهدانیشتنه وه، ئه گهر هه
 نهتوانی به پالدا نه وه)).

ناشکرایه خودا فرمان به ئه رکێک ناکات که به وهی بهر بهست و ریگریکه وه
 له توانا به ده ربی، ئه وهی نهتوانی به هه لسانه وه نویژ بکات ئه رکباری ناکات
 به پیوه بیکات، نه خوش ئه رکبار ناکات به پۆژو بیټ، کویر ئه رکبار ناکات جیهاد
 بکات، چونکه له توانا یاندا نیه.

زانایانیش کو دهنگن له سهر ئه وهی که ئه گهر بهندهیهك لهراپه پاندنی
 واجیبێکدا ناته وانا بو ئه و واجبه که ی له سهر لاده چی، به نمونه ئه گهر که سیك
 پیی بردرا بیته وه شوشتن له سهر پی بردرا وه که ی نیه، ئه وهی نهتوانی خو ی
 بشوات یان به پیوه نویژ بکات یان نهتوانی کړنوش ببات یان هه رشتیکی تر
 نهتوانی ئه و ئه رککه که ی له سهر لاده چی، له مه وه دهر ده که و ئی ئه و له توانادا
 نه بونه ی ئه وان له نایه ته کاندایه به لگه ی دیننه وه ئه و هه رجاره نیه که له فرمان
 و به ره له ستیه کاندایه هیه و موسلمانان له سهر ی یه کذهنگن، به لام ئه و
 له توانادا بونه ی له خانه ی فرمان و به ره له ستیه کاندایه هیه و له و نایه تانه ی
 هینامانه وه دهر ده که و ئی؛ ئه و خودا هیچ بهندهیهکی ناته وای پی ئه رکبار
 نه کردوه. ^(۳)

حه فته م: قسه کانیان وای لیدئ دو شتی ناکۆک وه کویهك لی بکه ن:

ئه م بۆچونه وای له خاوهن بۆچونه کان کردوه خراپکارو چاککار، باش و
 خراپ، دۆزه خی و به هه شتییه کان وه کویهك ته ماشا بکه ن و پییان وابی

۲ بگه زیوه بۆ مجموع فتاوی شیخ الاسلام (۱۳۰/۸)

جیاوازیان نه‌بئ، کهچی خودا خوئی جیای کردونه ته‌وهو ده‌فه‌رموئ:

﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾: ئاخو ئیمه ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن بپروان و ئاکارچاکن، هه‌روه‌ک ئه‌مانه‌ی داده‌نیین که له‌م زه‌ویه‌دا به‌دغه‌پن؟! یاخو ئیمه‌ی خو‌پاریزان وه‌ک گونا‌ه‌باران ده‌ژمی‌رین؟! ﴿^(۱)

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُم كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾: ئاخو ئه‌وانه‌ی به‌دکارن واده‌زانن ئیمه‌ی له‌ژین و مه‌رگیاندا وه‌ک ئه‌وانه‌یان داده‌نیین که خاوه‌ن بپروا و ئاکاری چاکن؟! ﴿^(۲)

﴿أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾، مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ: ئاخو بپرواداران وه‌کو به‌دکاران داده‌نیین؟! ئیوه‌ی چیتانه‌ی چو‌ن بپاری واده‌ن؟! ﴿^(۳)

جیبا سی سییه م

راپه وهی یاران ییازو کۆمه ل له باره ی قه زاوقه ده ره وه

له باسه کانی پیشودا باسی راپه و (مذهب) ی گومراکانمان کرد، هه ز ده که م ئیستاش باسی راپه وه ی یاران ییازو کۆمه ل (مذهب اهل السنة والجماعة) بکه م.

گه لیک له زانایانی به توانا راپه وه که یانی نوسیون و له باره یه وه دوان، ئیمه ش لیره دا نوسراوی سی له و زانایانه ده خهینه رو:

خوازگه ی یه که م

ئیبنته یمیه راپه وه که یان به پوختی ده خاته رو

شیخلئیسلام ئیبنته یمیه راپه وه که یان به پوخته یی ده خاته رو و ده لئ: (بۆچونی یاران ییازو کۆمه ل له م باره وه به پیی قورئان و سوننه ته، کۆچه رو پشتیوانان و شوینکه وتوه راسته کانیش ئه م بۆچونه یان هه بوه و پییان وابوه که خودا به دیهینه رو خاوه نی هه مو شتیکه، هه مو شتی که کرده وه ی بهنده و غهیری بهنده ش.

خودا چی ویستبی بو، ئه وه ی نه یویستوه نه بو، هه یچ شتیکی ش به ویست و توانستی خوا نه بی نابئ، ئه و شته ی بیه وئ لی عاسئ نابئ، توانای به سه ر هه مو شتی که ده شکی و هه ر شتیکی بوئ توانای هه یه بیهیئته دی.

خودا ئاگاداره به و شتانه ی بونه و ده بن، ئه وانه ش که هیشتا نه بونه ده یزانی ئه گه ر ببان چۆن ده بون، زانسته که ی خودا کرده وه ی بهنده و جگه له بهنده ش ده گریته وه.

خودا به ره له وه ی بونه وه ره به دی بهیئتی قه ده ربی بۆ بریار داو، قه ده ربی ئه جه ل و بزئوی و کرده وه کان و هه موشی نوسیون، نوسیویه تی سه ره نجامیان

بەدبەختى دەبنى يان بەختەوهرى.

يارانى رىيازو كۆمەل پروايان بەو ھەيە كە خودا ھەمو شتىكى بەدبەختاۋەو
تواناي بەسەر ھەمو شتىكىدا ھەيە، ويستى بە ھەمو بويىكىدا جىبەجى بوە، بەر
لەوھى شتەكان بىن زانستى پىيان ھەبوە، قەدەرى بو پىيار داۋن و پىش
ئەوھى بىن نوسىونى.^(۱)

(پىشىنانى نەتەوھو پىشەواكان لەسەر ئەوھ يەكەدەنگن كە بەندەكان
بەرئەركى فەرمان و بەرھەلستىكەكان، يەكەدەنگن لەسەر ئەوھى كە پروايان بە
بەلپىن و ھەرەشەكانى نىو قورئان و سوننەت ھەيە. ھەرۋەھا يەكەدەنگن لەسەر
ئەوھى كە ئەو كەسەي واجبىك نەكات يان ھەرامىك بكات پروبيانوى لەسەر
خوانى، بەلكو خوا پروبيانوى لەسەر بەندەكانى ھەيە).^(۲)

(پىشىنان و پىشەوايانى نەتەوھو ويپراي پروابونيان بە قەزاوقەدەر لەوھدا
يەكەدەنگن كە خودا بەدبەختەرى تەواۋى شتانه، ئەوھى ويستىتى بوە ئەوھى
نەويستەو نەبوە، خودا بەويستى خويەتى كىي بوئ رىنوئىنى دەكات و كىشى
بوئ گومپراي دەكات. لەگەل ئەوانەشدا پروايان وايە بەندەش ويست و
توانستيان ھەيە، بەو ويست و توانستە ئەو شتانه دەكەن كە خودا بوئ تەقدىر
كردون، لەھەمان كاتىشدا دەلپن؛ بەندەكان ويستيان نابى مەگەر خودا ويستى
لەسەر بى).^(۳)

خوازگەي دوھم

بىروباۋەرى نىمام ئەبۇبەكر موحەممەدولھوسىنى ئاجورى لەبارەي قەدەرەوھ

دەلى: (بوچونمان لەبارەي قەدەر ئەوھىە كە دەلپن: خودا بەھەشت و
دۆزەخى بەدبەختاۋە، بو ھەر يەكەكەياننىش خەلكانىكى ھەيە، سويندى
بەعيززەتى خوشى خواردوھ دۆزەخ بەجنۆكەو مروق پىر بكاتەوھ.

۱ مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (۴۴۹/۸)

۲ مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (۴۵۲/۸)

۳ مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (۴۵۹/۸)

پاشان ئادەمى ﷺ بەدىيەنناۋە ھەمو ئەو ئەوانەش كە تا رۆژى قىامەت بەدى دەھىننى لەپشتىيەۋە دەريھىنناۋن و پاشان كىردونى بەدو كۆمەل، كۆمەلىكىيان بۇ بەھەشت و كۆمەلەكەى تىرىش بۇ دۆزەخ.

ئىبلىسى بەدىيەنناۋ فەرمانى پىي كىرد سوژدە بۇ ئادەم بىبات، خودا دەيزانى سوژدە نابات و لەو قەدەرە لاناڧات كە خودا لەدېرىنەۋە زانىۋىتى.

فەرمانەكانى خوا لەمپەرى نىيە، چى لەبەدىيەنناۋان بوى دەيكات، قەزاوقەدەرى خودا دادگەرە.

ئادەم و ھەۋاي بەدىيەننا (سلاۋيان لىبى) بۇ سەرزەۋى بەدىيەننان، لەبەھەشتى نىشتەجىي كىردن، فەرمانى پىي كىردن بەنارەزۋى خۇيان چ دەخۇن با بخۇن، تەنھا يەك دار نەبى نابى توخنى بگەون، قەدەرى خوا ئەۋەى براندېۋو بەرى دارەكە دەخۇن و سەرپىچى دەكەن، خودا لەروالەتدا بەرھەلىستى لىكردون، بەلام لەناۋەۋەدا لەزانستى خۇى تەقدىرى كىردو لەبەرى درەختەكە دەخۇن ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ چى ئەو بىكا ناشى پرسىياري لىبكرى، و ئەۋانن كە بەرپرسىياري ﴿﴾^(۱)، ھەردەبو بىناخۋاردبا كەھۋى سەرپىچى و دەرچونىيان بو لەبەھەشت، چونكە بۇ زەۋى بەدىيەنناۋون و، دەيزانى و تەقدىرى كىردو لەدۋاي سەرپىچىكە لىيان خۇش دەبى. ھەمو ئەۋانەى لەزانستى پىشنىنەدا ھەبو، قەت شتىك روناڧات ئەگەر لەقەدەرى خۋادا نەبى، پىشتىرىش دەبى زانىاري خوا گىرتىيەۋە.

بونەۋەرى ۋەك چۈنى وىستۋە بوچى وىستۋە بەدىيەنناۋە، ھەمو كەسى بەرلەۋەى بىنە دنياۋە كە ھىشتا ھەر لەزگى دايكىاندان دىار كراۋە كى بەدبەختەۋ كى بەختەۋەرە، تەمەنيان چەندە نوسراۋە، بژىۋيان نوسراۋە، كىردەۋەكانىيان نوسراۋە، پاشان ھىناۋىنيە دنياۋە، ھەمو مەۋقئىكىش ھەۋل و تەقەللا بۇ ئەۋە دەڧات كە بوى نوسراۋە.

پاشان پیغمبرانی رهوانه کردوه و سروشی بۆ ناردون و فهرمانی پیکردون په یامه کانی خوا به خه لک رابگه یه نن، نه وانیش په یامه کانی خویان راگه یاندو نامۆزگاری گه له که یان کردو نه و جا نه وهی له قه ده ری خودا پرواداریتی بۆ نوسراوه پروای هیناوه، نه و که سه ش بیپروایی بۆ نوسراوه بیپروا بون.

خودا ده فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ هه ره نه ویشه که ئیوهی وه دیهیناوه، سا هیندیکتان پروای پی نه هیناوه و هیندیکتان به پروایه. هه ره کاریکیش ده یکه نه خوا ده بیینی^(۱).

هه ندی به ندهی خوشویستوه، بۆیه دل و سینه یانی بۆ ئیسلام و پروا فره وان کردوه و بۆینه پروادار، له هه ندیکیشیان رق و تورپی هه بوه و مۆری له دل و چاو گوئ داو ن بۆیه قه ت پروا ناهینن، کیی بۆی رینوینی ده کات و کیشی بۆی گومرای ده کات: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾.

به دیهینراوان هه موی هی نه ون، چی لییان بۆی ده یكات، سته میان لی ناکات، خودا له وه به رزتره سته م بکات، نه و که سه سته م ده کات شتیك ببات و هی خوی نه بی، به لام چی له نه رزو ئاسماندا هه یه هه موی مولکی خودایه، دنیاو ناخیره ت هی ویه، پاك و پیروزی بۆ نه وه.

خودا فه رمانبه رداریی به نده کانی خوش ده وئ و فه رمانی پی کردوه، نه وانیهی فه رمانبه رداریی خوا ده که نه به یارمه تی خوایه، هه روه ها به ره ه ئستی له خراپه کردوه، ویستی له سه ر بوه، به لام خوشی نه ویستوه و فه رمانی پی نه کردوه، خودا له و به رزتره فه رمان به خراپه بکات، یان خوشی بۆی، له وه ش به رزو شکو دارتره به بی ویستی وی شتیك له ناو مولکی ویدا روبدات، یان شتیك زانیاری پی نه بی بی، له پیش و پاش نه وهی به دیهینراوان به دی بهینی زانیویتی چ ده که نه و، قه زاو قه ده ری پرواندو ته وه.

قه له م به فه رمانی خوا هه رچی ده بی له چاک و خراپ له ته ختی پاریزراو(لوح

المحفوظ) دا نوسیویه تی، خوا ستایشی ئه و که سانه دهکات که فه رمان بهری دهکهن، کرده و دهکان ده داته پال بهنده کان و پاشانیش به ئینی پاداشتیان ده داتی، ئه گهر خودا یاریده یان نه دات ئه و کرده وانه یان پی نه ده کرا که ده بنه مایه ی پاداشت وهر گرتن: ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾: ئه م چاکه یه له خوا وه یه و ده رباره ی که سیکی دهکا که بو خوی مه یلی له سه ربی، چاکه ی خوا زور گه وره یه^(۱) هه روه ها سه رزه نشتی ئه و که سانه ی کردوه که سه رپیچی لی دهکهن و هه ره شه ی لی کردون، کرده و دهکانیش ئیزافه دهکاته سه ربکه دهکان، هه موشی به گویره ی راده و قه ده ری خوا براه ته وه، کیی بوئی رینوینی دهکات و کیشی بوئی گومرای دهکات. موحه ممه ی کوری حوسین (رحمه تی خوی لیبن) ده لی: له باره ی قه ده ره وه نه مایه بوچومان.^(۲)

خوازگه ی سییه م

بیروبا وه ری طه حاوی له باره ی قه ده ری خوا وه

طه حاوی (رحمه تی خوی لیبن) له باره ی قه ده ره وه ده لی: ((خودا بونه وه ری به زانستی خوی به دیه ئنا وه، قه ده ری بو ئه ندازه کیشا ون و ئه جه لی بو دیار کردون، بهر له وه ی به دیان به ئینی هه یج شتیکی لی بز نه بو وه زانیویتی چ دهکهن، فه رمانی پی کردون ملکه چی بن، به ره له سستی لی کردون سه رپیچی بکه ن، هه مو شتیک به ریوشوینی ته قدیرو ویستی خوا به پیره ده چی، ویسته که شی دیته دی، بهنده کان هه یج ویستیکیان نیه ئه گهر ویستی خوی له گه ل نه بی، ئه وه ی خوا ویستویه تی بو، ئه وه ی نه شیویستوه نه بو.

له چاکه ی خویه تی کیی بوئی رینوینی بکات و له گونا ح و سه رپیچیان بیپاریزی و به دادی خو شیه تی کیی بویت گومرا و ریسوا و گرفتاری بکات.

هەر هەمويان لەنیۆ ویستی خوا دان، چ وەبەر چاکە ی بکەون، چ وەبەر دادگەریی.

خودا لەو بەرزترە هاودژو هاوبەشی هەبێ، قەدەری خوا گەڕانەو و بەرپەرچی نیە، کەس نیە دەسکاری بپارەکانی خوا بکات، کەس نیە بەسەر فەرمانەکانی خوا زال بێت.

پرومان بەهەمو ئەوانە هەیه و دنیاین هەر هەمو ی لەلای خواو هیه. ^(١)
(خودا هەر لەدیرینهو زانیویتی ژمارە ی بەهەشتیان و ژمارە ی دۆزەخیان چەندە، نە لەو ژمارە یە کە مەتر دەبێتەو و نە زیاتر.

هەروەها زانیویتی چ جوړە کردەو یە کیش ئەنجام دەدەن، هەمو دروستکراو ی کیش ئەو ی بۆ ئاسان کراو کە بۆی بەدیھێنراو، کردەو کانێ کۆتاییش مەرجە، بەختەو و ریش ئەو کە سەیه بەقەزاو قەدەری خوا بەختەو و بێ، بەدبەختیش ئەو کە سەیه بەقەزاو قەدەری خوا بەدبەخت بێ.

قەزاو قەدەر لەبنە پەتدا نەینێه کی خودایە، نە فریشتە ی نزیک و نە پیغەمبەرانی ش چاویان بەو نەینێه نە کە و تەو، تێدا قولبۆنە وەشی سەردە کیشی بۆ ریسوایی، ھۆکاری بێ بەشبونە، پلە ی یاخی بونە، ژۆر و ریا بە ھیندە بەبیر کردنەو و تێ پرامان و ئەری و نەرییان دامەچو، چونکە خودا زانستی قەدەری لەخە لک شار دۆتەو و مەبەستەکانی ئی پەردە پۆش کردون ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾

ئەو ی بپرسێ و بلێ: بۆ ئەمە ی کرد؟ حوکمی قورئانی رەت کردۆتەو، ئەو کە سە ی حوکمی قورئانی ش رەتکاتەو دەچیتە ریزی بپروایان.

ئەمانە شتانێکن ئەوانە ی دلیان روناک بۆتەو و دۆستی خودان ئەو ندەیان بۆ بەسە. ئەمەش پلە ی ئەو کە سەنە یە کە لە زانستدا رەگیان داکوتاو، چونکە دو چەشنە زانست هەیه؛ زانستیکی دیار لەبارە ی بونەو و، زانستیکی نادیاریش

١ العقيدة الطحاوية، شرح وتعليق الشيخ ناصر الدين الألبان: ص ٢١

له باره ی بونه وهره وه. جا ئینگاری کردنی زانستی دیار کوفره، ههروهه
بانگه شه کردنی زانستی نادیاریش کوفره، بپروا نه وکاته دیته دی و داده مه زری
که زانستی دیار قبول بکری و واز له زانستی نادیاریش بهینریت.

دهبی پروامان به تهختی پاریزراو (لوح المحفوظ) و پینوس و بهه مو نه و
شتانهش هه بی که تییدا تهقدیر کران، نهگهر هه مو به دیهینراوان کۆببنه وه و
بیانه وی قهدهریکی بریار دراو بگۆپن و نه هیلن بیی؛ ناتوانن و هه دهبی،
به پیچه وانه شه وه نهگهر هه مو به دیهینراوان کۆببنه وه و بیانه وی قهدهریکی
بریار نه دراو بگۆپن و تهقلای بو بدن بیی؛ هه نابیی نه خشی قهلم تا روژی
قیامهت هه رچی دهبی نویویه تی و وشک بوته وه، نهگهر مروف شتیکی لییی
نه دهبو وای لی نه هاتایه، نهگهر شتیکی لی نهیهت نه دهبو وای لی بهاتبا.

له سه ره بندهکان پیویسته بزانه که زانیی خودا وه پیش هه مو شتیکی
که وتوه، هه مو بونه وهری زۆر به پوختهیی تهقدیر کردوه، کهس ناتوانی
هه لیبوه شینیته وه یان دهسکاری بکات یان لیی لابات یان بیگۆپی، هه رچی له
نه رزو ئاسمانهکانی به دیهینایی له و نه اندازهیی تهقدیری کردوه کهم و زیادیان
نه کردوه. نه وانه له بیرو باوه پدا بنه پهن و سه رچاوه ی مه عریفه ن و ئیعتراف
کردنه به یه کخوا په رستی و په روه ردگاریتی خودا وه که په روه ردگار دهفه رموی:
﴿وَلَقَدْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ هه موو شتی له راده ی خو ی دروست کردو
نه اندازه ی گرت ﴿^(۱)﴾، ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا﴾ خوا هه رچی فه رمان بدا بی
زیاد و کهم دهبی بکری ﴿^(۲)﴾.

نه و جا سزاو به دهختی بو نه وانه ی که رکه به رایه تی قهزاوقه ده ره ده کهن و
به دلی نه خوشه وه تیی ده روانن، که به خه یال و وه همی خو یان واده زانن
شاراوه یان دۆزیوه ته وه تا له نه بنامدا ده بنه گونا حبارییکی درۆزن. ^(۳)

به ندى شه شه م

هۆيه كانى گومر ابون له قه دهردا

هۆى گومر ابونى قه دهرى نه ريويزه كان و قه دهرى جه بريه كان نه وهيه كه ههر كومه ليكيان به شيكى قه زاقه دهرى ان ديتوهو له ناست به شه كه ي تردا كوير بون، وهكو كه سيكى يه كچاو وابون كه تهنه لايه كى شتان ده بينى.

ئه و قه دهرى نه ريويزانه ي كه نه رييان له قه دهرى خوا ده كرد ده يانگوت؛ خودا نايه وى بپروايى و گوناح و سه ريچى روبدات و نه خوشيشى ده وىن و نه پيشيان رازيه، كه واته چۆن ده بى بلين خودا كرده وهى به نده كانى به ديهيئاوه كه بپروايى و گوناح و سه ريچى تيدايه.

قه دهرى جه بريه كانش برويان به وه هينابو كه خودا به ديهيئهرى هه مو شتيكه و پيان وابو ههر شتيكى خوا به ديهيئابى و هيناويه تيه دى خوشى ده وى و پى رازيه.

به لام ياراني ريبارو كومه ل (اهل السنة والجماعة) هه مو هه قيقه ته كه يان ديت و برويان به و حه قه هينا كه له لاي هه ردو كومه لدا هه بو، ئه و نا هه قه شيان روت كرده وهو كه هه ردو كومه ل تي وهى گلابون.

ئه وان ده لين: (خوداى گه وره ئه گه رچى له قه دهردا ويستويه تى گوناح هه بى؛ به لام خوشى نه ويستوهو پى رازى نيه و فه رمانى پيناكات، به لكو رقى لى ده بيته وهو نه هيشى لى ده كات.)

قسه ي سه رجه م زانا يانى پيشين به م جوړيه كه ده لين: ((ئه وهى خوا ويستى هاته دى، ئه وهى نه يو يست نه هاته دى، ههر له بهر ئه وهيه فيقه زانان يه كده نكن له سه ر ئه وهى كه ئه گه ر كه سيك سويند بخوات و بللى به و خودا يه ان

شاء الله وادهكهم، نهگەر نهيكات سويندهكهى ناكهوى، نهگەرچى كارهكه واجب
يان سوننه تيش بى، به لام نهگەر بۆ كارىكى واجب يان سوننهت بلى نهگەر خوا
حهز بكات نهوا سويندهكهى دهكهويٓت)).

ليكوله رهوانى نههلى سوننهت ده ليين له قورئاندا دو جور ئيراده هاتوه:

۱- ئيرادهى خهلقى قهدهرى

۲- ئيرادهى شهرعى دينى

ئيراده شهرعیه که خوشويستن و پى رازیبونی خوا دهگريتهوه، به لام ئيراده
خهلقیه که ويستی سهرتا پاگیرى خوا بۆ سهرجهم بونه وهران دهگريتهوه.

خودا لهم نايه تاندا باسى ئيرادهى شهرعى دهکات:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ : خودا ئاسانى بۆتان دهوى،
سهختى بۆ ئيوه ناويٓت. ^(۱)

﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكُمْ﴾ : خودا نايه ويٓت له ديندا توشى سهختيتان بكات، به لكو ديهوى پاكتان
بكاتهوهو به خششى خوى به تهواوى بدات. ^(۲)

﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُم وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ، وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ
تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا، يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا:

خودا ديهوى هه مو شتيكتان بۆ رون بكاتهوهو ريئوينيتان بكات بۆ نهو ياساو
بهرنامانهى پيش خوتان، وه تهوبهتان لى وهريگريٓت، خودا زاناو دانايه، خودا
ديهوى تهوبهتان لى قبول بكات، كه چى نهوانهى وهداوى ئارهزو و شههوات
كهوتون ديهانهوى له رى لاتان بدهن، خوا ديهوى كارى ئيوه ئاسان بكات

چونکه ئادەمیزاد بە لاوازی بەدیھینراوە (كەم خۆی رادەگرت) ﴿^(۱)﴾.

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾
بەلكو خوا دەیهوئ پێسی و چەپەلیتان لەسەر لابباو پاک و خاوێنتان
راگری ﴿^(۲)﴾.

ئەم جوړە ئیرادەیه مەرج نیه مەبەستی پێ بێتەدی، تەنها ئەگەر جوړەکە
تری لەگەڵ هاوبەند بێ. ئەم جوړە ئیرادەیه بەناشکرا دیارە گوناح و
سەرپێچی و گومرایی و کوفری خوێش ناوێت و فەرمانی پێناکات و پێی رازی
نیه، ئەگەرچی ویستی بەدیھینان و هینانە ئاراشی لەگەڵدا بوێ.

بەلكو هەرچی پەییوەندی بەفەرمانە دینیەکانەو هەبێ خوێشی دەوێت و پێی
رازیە، پاداشتی ئەنجامدەرانیشی دەداتەو دەیانخاتە بەهەشت، لەدنیاو
لەناخیرەتیشدا سەرکەوتویان دەکات. بەهۆیەو بەندە دۆست و پارێزکارو
کۆمەڵە خواویست و چاکەکارەکانی پێ سەردەخات ﴿^(۳)﴾.

ئەم چەشنە ئیرادەیه سەرچەم فەرمانبەرەکان دەگرتەو، جا روبدات یان نا ﴿^(۴)﴾
بەلام ئیرادەیی قەدەری گەردونی -ئەو ئیرادەیی کە سەرچەم بونەوهران
دەگرتەو- لەبارەیهو دەگوتری؛ ئەوێ خودا ویستی هاتە دی، ئەوێ
نەویست نەهاتە دی. ئەم چەشنە ئیرادەیهش لەم ئایەتەدا باسی دەفەرموئ:
﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ
صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ هەر ئامۆزگاریەکتان بکەم بەهەرە نادا؛ ئەگەر خوا بڕیار بدا
گومراتان بکات. ﴿^(۵)﴾.

۱ النساء ۲۶-۲۸.

۲ الاحزاب ۳۳.

۳ بگەڕێوێ: یۆ: شرح الطحاوية: ل ۱۱۶، مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (۸/۱۸۸، ۵۸).

۴ بگەڕێوێ: یۆ: مجموع فتاوي شيخ الاسلام: (۸/۱۹۸).

۵ الانعام ۱۲۵

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ: مِنْ نَامُوزْگَارِیْشْتَانِ بَکَهِ، نَهْگەر خُودا بیهوئیت گومراتان بکات ناموزگار نابن.﴾^(۱)

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَکِنَّ اللَّهَ یَفْعَلُ مَا یُرِیدُ: نَهْگەر خُودا بیویستبا به شهپر نه ده هاتن، به لام خُودا چی بوئ ده یکات﴾^(۲)
 ﴿وَلَوْ لَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتْکَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ: ده بوايه کاتئ چویه ناو باخه کهت بتگوتایه؛ نه مه نیعمه تیکه خوا داوئیتی، هیزو به ره کهت ته نیا له لای خواوه یه﴾^(۳)

نهم جوره ئیراده یه، ئیراده یه کی هه موگره و سه رجه م بونه وهران ده گریتته وه، ته وای روداوه گهردونه کان له جوغزی ویستی خوادا ده بن، له مه شدا (بپروادارو بیپروا، چاک و خراپان، دۆزه خی و به هه شتی، دۆست و دوژمنانی خُودا، نه وانه ی گوپرایه لی خُودا ده کهن و خویان خوئ ده وئیت و خواش نه وانی خوئ ده وئیت و خُودا فریشته کان درودیان بو دنیرن و نه و سه رپیچیکارانه ی خُودا رقی لیان ده بیته وه لیان توپه یه و نه فره تیان لی ده کات...) هه مو نه وانه له ناست نهم ئیراده یه دا وه کو یه کن و ئیراده که هه مویان ده گریتته وه^(۴)
 نهم ئیراده یه نه و فره مانبه ری و ناهه رمانیانه ده گریتته وه که روده دهن^(۵)

به دیهینراوانیش له ناست هه ردو ئیراده دا ده بنه چوار جور:

یه کهم: نه و به دیهینراوانه ی هه ردو ئیراده که ی پیوه په یوه سته، نه و کرده وه چاکانه ده گریتته وه که روده دهن، چونکه خُودا ئیراده یه کی دینی و شه رعی

۱ هود ۳۴

۲ البقرة ۲۵۳

۳ الکهف ۳۹

۴ بگهرینه بۆ: شرح الطحاوی: ل ۱۱۶، مجموع فتاوی شیخ الاسلام: (۵۸، ۱۹۸/۸).

۵ مجموع فتاوی شیخ الاسلام: (۱۹۸/۸).

له‌سەر بوهو فهرمانی پێکردوهو پیتی رازی بوهو خوشیویستوه، هه‌روه‌ها ئیراده‌ی گه‌ردونیشی له‌سەر بوهو هاتۆته‌دی، ئه‌گه‌ر ئه‌و ئیراده‌یه‌ی له‌گه‌ڵدا نه‌یوابه‌ نه‌دمو.

دوهم: ئهوانه‌ی ته‌ن‌ها ئیراده‌ی دینیان پیوه په‌یوه‌سته، ئه‌مه‌ش کرده‌وه چاکه‌کان ده‌گریته‌وه که‌خودا فەرمانی پی‌کردوه و بی‌پروا و به‌دکاران سه‌ریښچیان تیدا کرده‌وه. ئه‌م جوړه ئیراده‌یه ته‌ن‌ها ئیراده دینی‌ه‌که‌یه، جا بیته‌دی یان نا. خودا ه‌ر خو‌شی ده‌و‌یت و بی‌ رازیه.

سییه: ئەوانەى تەنھا ئیرادەى گەردونیان پیۆه پەییوەستە، ئەمانەش ئەو روداوانە دەگریتهوه که خودا قەدەر و یستی لەسەر بوو و فەرمانی پێنەکردووە، وەکو موباح و گوناحەکان، خودا نەفەرمانی پێکردووە نەپیی رازی بوو و نەخۆشی و یستووە، چونکە خودا فەرمان بەکاری ناپێوا ناکات و لەبێپروایی بەندەکان رازی نابێت و ئەگەر یست و توانست و بەدیھێنانی خودای لەگەڵدا نەبوا یە نەدەهاتە ئاراو، چونکە ئەوێ خوا و یستی هاتە دی، ئەوێ نەویست نەهاتە دی.

چوارهم: نهوانه‌ی نه‌ئيراده‌ی يه‌که‌م و نه‌ئيراده‌ی دوه‌ميان پيوه په‌يوه‌ست نيه. نه‌و گوناخ و موباحانه ده‌گريسته‌وه که رويان نه‌داوه و نه‌هاتونده ئاراوه.^(۱)

جا به ندهی به ختوهر نهوکه سهیه که هردو ئیراده که ی ئی ها توته دی؛ هم ئیرادهی قهدهریی، هم ئیرادهی ته شریعی، به لام به ندهی به دبهخت نهوکه سهیه ئیرادهی قهدهری ئی ها توته دی به لام ئیراده شه ریعه که ی خوای جیبه جی نه کرده. یارانی ری بازو کو مه ل نهوانه ی به ته واوی له دینی خوا گه یشتون و نایه تهکانی پهروه دگاریان به رهنگاری یهک نه کرده تهوه، زانیویانه فرمانهکانی خوا به گویره ی نهه دو ئیرادهیه به پیوه دهچن، هر به ندهیه کیش بهه دو جاوه بروانته کرده هکان به رجاو رونه راسته ربئی گرتوته بهه، به لام

١ مجموع فتاوي شيخ الاسلام (١٨٩/٨)

ئهوانه‌ی تهنه‌ها ته‌ماشای قه‌ده‌ر ده‌که‌ن یان تهنه‌ها ته‌ماشای شه‌رع ده‌که‌ن،

چاویکیان کویره، وه‌کو هاوبه‌شپه‌رستانی قورپه‌یشیان لی دیت که ده‌یانگوت:

﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾: ئه‌گه‌ر خودا

بیویستایه نه‌خۆمان و نه‌باو و باپیرانمان هاوبه‌شپه‌رست نه‌ده‌بوین و ئیمه‌هیچ

شتیکمان حه‌رام نه‌ده‌کرد^(۱).

﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ

عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾:

ئه‌وی به‌ر له‌وانیش هه‌بون هه‌ر پرۆایان به‌ پیغه‌مبه‌ران نه‌هینا تا ئه‌و کاته‌ی که

جه‌زربه‌ی ئیمه‌یان چه‌شت، بلی: ئه‌گه‌ر له‌ زانین شتیک شک ده‌به‌ن، بۆمان

ده‌رخه‌ن! به‌لام ئیوه‌ هه‌ر وه‌شوین گومان ده‌که‌ون و هه‌ر له‌خۆوه

قه‌سه‌ده‌که‌ن^(۲)،^(۳).

---

۱ الانعام ۱۴۸.

۲ الانعام ۱۴۸.

۳ بگه‌ریوه بز مجموع فتاوی شیخ الاسلام: (۱۹۸/۸)

بەندى ھەفتەم

بەرۋبومى بىرۋابون بەقەدەر

پېشتىر رونمان كىردەۋە كە ئىسلام دورە لەتەمبەلى و سىستى و خاۋى و زەبۇنى ھەرچەندە ئەم سىفەتە نەخۋازراۋانە بەدرىژاۋى رۇژگار بەناۋى ئىمان ھىنان بەقەدەرەۋە روبەرىكى بەر فرەۋانى نەتەۋە ئىسلامى داگرتۇتەۋە. بىگومان بەرپرسىيارىتتەكە لەئەستۋى مۇسلمانان دايە چونكە لەبارەى قەدەرەۋە لاپى بون و بەپوختەىى ۋەكو خۋى تىى نەگەىشتون. ھەر كەسىكىش لە بىرۋابۋەرى ئەم قەدەرە وردىتتەۋە كە ئىسلام ھىناۋىتەى، ئەۋا بۋى دەرەكەۋى جۋرەھا بەرۋبومى پاك و بەرفرەى بەرھەم ھىناۋە، كە پېشتىر ئىستاش ھۆكارى چاكسازىى تاك و كۆمەل بون. ۋا لىزەدا ھەۋل دەدەىن ھەندىك لەۋ بەرۋبومانە بخىنە رو كە لەمىانەى ئەۋ توپىزىنەۋەىە بۇمان دەرەكەۋتەۋە:—

۱- بىرۋابون بەقەدەر رىڭاى رۇژاربونە لەھاۋىە شەپەرستى:

زۆر لەفەىلەسوفان گوتۋىانە: خىر لەلاىەن (اللە) ۋەىەۋ شەپىش لەلاىەن خواىەكى تر دايەۋ جگە لەخوا دەپھىننىتەدى، ئەمەشيان لەبەر ئەۋە گوتەۋ تا خۋيان لەۋە قوتار بكنە كە شەپ نەدەنەۋە لای خوا.^(۱) ئاگرپەرستەكانىش پىيان ۋابو (روناكى) بەدپھىنەرى خىر بوەۋ (تارىكىش) بەدپھىنەرى شەپ.

ھەرۋەھا ئەۋانەى لەم نەتەۋەىەدا پىيان ۋابو خودا كىردەۋەى بەندەكانى

به‌دی نه‌هیناوه، یان کرده‌وی گوم‌پراکانی به‌دی نه‌هیناوه ئەوا دو خوی تریان
بیجگه له (الله) بۆخوا بریارداوه.

ته‌نها ئەو که‌سه‌ش یه‌کخواپه‌رسته‌یه‌کی ته‌واوی هه‌یه؛ دان به‌وه‌دابنی ته‌نها
خودا به‌دی نه‌هینری ته‌واوی گه‌ردون و بونه‌وه‌ره، ئیراده‌که‌شی به‌رده‌وامه، ئەوه‌ی
ویستویتی بوه. هه‌ر شتی‌کی‌ش نه‌یو‌یستبێ نه‌بوه، بۆیه هه‌مو ئەوانه‌ی
بی‌پروابون به‌قه‌ده‌ر خویان به‌تاک و ته‌نیا دانه‌ناوه‌و به‌ته‌واوی نه‌یان‌ناسیوه. جا
پروا بون به‌قه‌ده‌ر دوریانی نیوان یه‌کخواناسی و هاوبه‌شپه‌رسته‌یه.

ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک پروای به‌قه‌ده‌ر هه‌بێ دان به‌وه‌ دانه‌نیت که‌هه‌رچی له‌بونه‌وه‌ردا
هه‌یه‌و رویداوه‌و رو‌ده‌دات هه‌ر هه‌مو‌ی له‌لایه‌ن خویه‌کی تاک و ته‌نهاوه‌یه، هه‌ر
که‌سی‌کی‌ش ئەو پروایه‌ی نه‌بێ ئەوا جگه‌ له‌خودا پروا به‌چه‌ند به‌ناو خودای
تریش دینێ.

٢- له‌ خوشی و ناخۆشیدا راسته‌پێ (استقامه‌) ده‌بێ:

مرو‌ف له‌به‌ر ئەوه‌ی لاوازی و که‌مو‌کورتی تیدا‌یه‌ بۆیه هه‌مو ده‌مێ له‌سه‌ر
راسته‌پێ نابێ، خودا ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا، إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا، وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا
إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾ : ئاده‌می به‌ به‌رچاو برسیه‌کی ته‌نگه‌تیلکه‌ به‌دی نه‌هینراوه، که
ناخۆشیه‌کی توش ببێ ده‌کاته‌ هاوارو نا‌له‌ نا‌ل، که‌ ده‌وله‌مه‌نیش ده‌بێ
به‌خه‌لکی نابه‌خشێ، ته‌نها نو‌یژکه‌ران نه‌بن. ^(١)

به‌لام پروابون به‌قه‌ده‌ر وا له‌ مرو‌ف ده‌کات له‌سه‌ر یه‌ک راسته‌پێ گوزه‌ر بکات،
به‌خۆشی هه‌لنه‌فریو‌ی و له‌خۆبایی نه‌بێ و ته‌نگانه‌و ناخۆشیش نا‌ئوم‌یدی
نه‌کات. چونکه‌ ده‌زانێ هه‌رچی خۆشی و ناخۆشی و به‌هه‌رو ته‌نگانه‌یه‌ له‌لای
خوداوه‌یه‌و به‌زیره‌کی و ته‌گبیری خۆی وه‌ده‌ستی نه‌که‌وتوه‌،

﴿وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ: هَر به هرهیه کتان هه بئ هه موی له لای خواو هیه﴾. بویه وهکو قارونی لئ نایهت و له خوئی بایی نابئ و کهش و فشان ناکا به هوئی. ئه و گهنجینه و مال و سامانهی خوا پیئی به خشیبو:

﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ، وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ، قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي: قَارُونَ لَهُ هُوْزَىٰ مُوسَىٰ بُو به لām سته می له وان کرد، ئه وهنده مان مال و گهنجینه پی دابو که هه لگرتنی هه ر گهنجینه یه کی بؤ ده سته یه کی به هیزیش سهخت بو، کاتئ هوژه که ی پییان گوت: هه لمه فریوئ چونکه خودا شادی که رانی سه رمه ست و مه غروری خو ش ناوئ: له وهی خوا پیئی داوی خو شی ناخیره تی پی به ده ست بینه و به شی گوزهرانی دنیا شت له بیر مه که، چاکه بکه وهکو خودا چاکه ی له گه لدا کردوی و خراپکاری له سه ر زه وی مه نیوه، خودا خراپکارانی خو ش ناوی. گوتی: نه خیر به سای زانستی خو م په یدام کردوه﴾^(۱).

جا ئه گهر بر وادار توشی ناخو شی و مهینه تیه کیش بی، دل سارد و هیوا بر نابئ به لکو نارام ده گری و چاره پیی پاداشت ده کات، چونکه سو پ ده زانی به ته قدیری خوا رویداوه و مایه ی تاقیکردنه وهیه، به لئ به م جو ره بر وایه ره زامه ندی و دل آرامی وه ده ست دینئ.

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنْزِلَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ، لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ:

هەر بەلایەك لەزەوی و لەخۆتاندا روی دابی بەرلەوهی كه بیخولقینین له له‌وحی مه‌حفوزدا نوسیومانە، بەراستی ئەمە بۆ خوا ئاسانە، تا بەلكو بۆ شتە لە دەست چوكانتان خەفەتبار نەبن و فریو نەخۆن بەو شتانەى دیتە دەستتان. ﴿^(١)﴾ ..
خودا بەبەندەكانیدا هەلگوتووە و دەر مویت: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَكُونَ﴾ ئەوانەى كه لەگەڵ توشى بەلا و بەسەرھاتى خراب دەبن دەلێن ئێمە هەر ئى خواىن و هەر بۆلای ئەویش دەگەڕێننەو، ئەوانە رحمەت و بەزەبى خوايان بۆ دیت، ئەوانە رێبازى هیدایەتیان گرتۆتە بەر ﴿^(٢)﴾.

٣- ئەوهی بپروای بەقەدەر هەیه هەردەم وریایە:

بپروادار بەقەدەر هەمیشە وریایە، چونكه خودا دەر مویت:
﴿.. فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾: كەس لەنەخشە و پیلانى خوا دلتیا نابێت مەگەر دۆراوەكان ﴿^(٣)﴾.

دلان بەردەوام لەگۆڕان دان و دلەكانیش لەنیوان دو پەنجەى خوای میهرەبانیش دان و چۆنێكى بوئى رویان وەردەگێڕئ ئەو فیتنە و ئازاوانەش كه تیری خویان ئاراستەى دلئى مەوۆف دەكەن گەلێك زۆرن، بۆیه بپروادار هەمو دەم وریایە نەبادا له دین وەرگەڕئ، یان ئاخرو ئۆخرى کردەوێكانى بەخراپەكارى بپێتەو، ئەمەش نابێتە مایەى تەمبەلئ و ساردوسپرى، بەپێچەوانەو دەبێتە پالنانى کردو کووششى بەردەوام و ئەنجامدانى چاكەى زۆرو دورەپەریز بون لەگوناخان.

١ الخدید ٢٢-٢٣

٢ البقرة ١٥٦-١٥٧.

٣ الأعراف ٩٩

٤- به دلیکی سه قامگرتو به رهنگاری ته نگانه و نه سته میه کان ده بیته وه:

ئه گهر یه کیک بر وای وایی هه رچی توشی ده بی له ژیانیدا له لای خودا
نوسراوه و بر وای وایی بژیوی و ته مه ن به ده ست خواجه، بیباکانه و به دلیکی پر له
وره وه یوبه پوی ناره حه تی و کاره ساته کان ده بیته وه.

هه ره ئه و بر وایه ش بو وره ی وه بهر موجهیدان ناو بوه پالنه ری ئه و په پری
مه ردا یه تیان، هی وایان هه بو کام شوین مه ترسی مردنی لی ده کرا بی سیودو
لیکردن هورژومی بو ده کرد، که چی که رزگاری ده بو و پاشان له سه ر جیگا
ده مرد، ده گریا له خه می ئه وه ی له شه ردا شه هید نه بوه.

ئه م بر وایه بو سه قامی وه بهر دلی پیاوچاکان ناو به و په پری نازایه تی و
چاونه ترسیه وه له روی سته مگه رو یا خیکاران هه لگه رانه وه، بی ئه وه ی له پیناو
خوا ی گه وره له لومه ی لومه کاران بترسن، چونکه ده یانزانی هه مو کارو
کرده وه یه ک به ده ست خواجه و چیان بو ته قدیر کرابی، هه ره ئه وه روده دات.

له وه نه ده ترسان ئه گهر له روی سته مکاراندا قسه ی هه ق بلین بژیویان لی
به ری، چونکه ده یانزانی بژیوی به ده ست خواجه و ئه گهر خوا بریاری دابی هه چ
که سیك ناتوانی بیته له مپه ر، ئه گهر بریاریشی نه دابی هه چ که سیك ناتوانی
بیگه یه نی.

سه رچاوه کان

- ١) الاعتقاد والهداية الى سبيل الرشاد، دار الافاق الجديدة-بيروت. الأولى ١٤٠١هـ-١٩٨١م.
- ٢) جامع الأصول لابن اثير. تحقيق شعيب الأرنؤوط. مكتبة الحلواني وآخرون. ١٣٩٢هـ-١٩٧٢م.
- ٣) سنن أبي داود. تحقيق محمد محيي الدين عبدالحميد. المكتبة التجارية- القاهرة.
- ٤) سنن الترمذي. دار إحياء التراث العربي- بيروت.
- ٥) شرح أصول اعتقاد اهل السنة والجماعة. لأبي القاسم هبة الله بن الحسين الطبري اللالكائي. دار طيبة- الرياض.
- ٦) شرح العقيدة. المكتب الإسلامي- بيروت. الرابعة ١٣٩١هـ.
- ٧) شرح النووي على صحيح مسلم المطبعة المصرية ومكتبتها. القاهرة.
- ٨) الشريعة للأجري. دار الكتب العلمية- بيروت. الأولى ١٤٠٣هـ-١٩٨٣م.
- ٩) شفاء العليل لابن القيم. دار الكتاب العربي- مصر.
- ١٠) صحيح البخاري. اعتمدت على متن فتح الباري. طبعة السلفية.
- ١١) صحيح الجامع الصغير. تحقيق محمد ناصرالدين الألباني. المكتب الإسلامي- بيروت.
- ١٢) صحيح سنن الترمذي للشيخ ناصرالدين الألباني. مكتب التربية العربي. الرياض. الأولى ١٤٠٨هـ-١٩٨٨م.
- ١٣) صحيح مسلم. تحقيق محمد فؤاد عبدالباقي. دار إحياء التراث. بيروت، الثانية ١٩٧٢م.
- ١٤) العقيدة الطحاوية. شرح وتعليق الشيخ ناصرالدين الألباني. المكتب الإسلامي، بيروت الأولى ١٣٩٨هـ-١٩٧٨م.

- (١٥) فتح الباري لابن حجر. طبعة السلفية - القاهرة.
- (١٦) الفرق بين الفرق لعبدالقاهر بن طاهر الأسفرايني. دار المعرفة، بيروت.
- (١٧) القاموس المحيط لفيروز الأبادي. مؤسسة الرسالة، بيروت. الأولى ١٤٠٦هـ.
- (١٨) لوامع الأنوار البهية، للسفاريتي. دولة قطر.
- (١٩) النهاية في غريب الحديث لابن الأثير. المكتبة العلمية، بيروت.
- (٢٠) مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية. جمع ابن قاسم. طبع دولة المملكة العربية السعودية.
- (٢١) مشكاة المصابيح. للخطيب التبريزي. بتحقيق الشيخ محمد ناصرالدين الألباني. المكتب الإسلامي. بيروت ١٣٨٣هـ - ١٩٦٢م.
- (٢٢) معارج القبول بشرح سلم الوصول الى علم الأصول في توحيد لأحمد حافظ حكيم. مطبوعات الرئاسة العلمية لإدارات البحوث - الرياض.
- (٢٣) معالم السنن للخطابي على مختصر سنن أبي داود للمنذري. مطبعة السنة المحمدية. ١٣٦٩هـ - ١٩٥٠م.
- (٢٤) المفردات في غريب القرآن للراغب الأصفهاني. تحقيق محمد سيد كيلاني. شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي، مصر. ١٣٨١هـ - ١٩٦١م.
- (٢٥) الملل والنحل للشهرستاني. دار المعرفة، بيروت. الثانية. ١٣٩٥هـ - ١٩٧٥م.

فەرھەنگۆك

تەلف	
پىۋىست، موحتاج.	ئاتاج
شۈينەوار.	ئاسەوار
ئەنجام. ئەجەل.	ئاكمام
نیشانە، رەنگ و رو، سەروسىما، ملامح.	ئەدگار
ھېما، ئىشارە.	ناماژە
باۋەپ و دلتىيى، يەقېن.	ئاۋەر
ھۆش و قام، عەقل.	ئاۋەز
خەلقكردن، خولقاندن، ئەفراندن.	ئافەرىدەكردن
خوای خالق.	ئافەرىدگار
وہسۋەسە گرتن.	ئەزىۋنەزىكردن
مكلف	ئەركىبار
زەحمەت و سەختى، دژوار.	ئەستەم
كۆلەكە، الركن.	ئەستون
داخ و خەفەت، جەسرەت.	ئەفسوس
گۈيىيىست، گۈيىرايەل، مطيع.	ئەژنەۋا
الباعث، الدافع.	ئەنگىزە
ئافەرىدەكردن.	ئەفراندن
ب	
باوك.	باب
بەرپەرچ دانەۋە، ۋەلامدانەۋەيەكى توند، الرذ.	باگۇدانەۋە
بەرەنگاربونەۋە، التحدي	بەرانگۇربونەۋە
كلۆل، چارەپەش، الشقي.	بەدبەخت
ممكّن.	بەرتوان

ب

بهره‌ه‌راو	بهره‌ره‌وان، بهره‌گوشاد.
بسه‌هره	سود، كه‌لك، نيعمه‌ت.
بسه‌ند	الفصل.
بسه‌رياد	به‌ريا.
به‌نگه‌خوآزى	الاستدلال.
بسه‌زر	ون، گوم.
بسه‌زاق	بزوتنه‌وه، الحركة.
بژيه‌وى	رزق و رۆزى.
بنسه‌ره‌ت	الاصل.
بسه‌وار	ده‌رفه‌ت، المجال.
بينيه‌آز	الغني.
بينيه‌وده	بيسود.
بينيه‌انو	هه‌نجه‌ت، الحجة.
بينيه‌وش	بيعهيب.
بينيه‌ارى	كارى به‌زۆرى، السخرة.

پ

پاكيگ‌ارى	پاكي‌کردن، التسبيح.
پارسه‌نگ	ئهو بره قورساييه‌يه كه بۆ يه‌سكان كردنى دو تاى ته‌رازو ده‌خريته سهر تايه‌كى ته‌رازوه‌كه.
پاساودانه‌وه	مه‌هانه دۆزينه‌وه بۆ به‌ره‌وا بينينى كارىك، التعليل.
پسه‌روا	ترس.
په‌شه‌يوى	شپيرزه‌يى و نارپىكوپىكى.
په‌يره‌وى	شوينكه‌وتنى به‌رتامه‌يه‌ك يان كه‌سيك.
په‌ره‌زنگ	ناخوشى و ته‌نگانه‌يى كاره‌سات ئاميز، الهول.
پسه‌تا	نه‌خوشيه‌كى ليكدى گره‌وه.

پ	
په زمه نده	پاشه كهوت، زه خيره.
په ي پښ بريدن	تيگه يشتن، الادراك.
پييز	هيزو كښ، بهر كهت.
پيودانگ	ريوشوين و دهستور.
پيش بين	كه سيك قسه له روداوان دهكا بهر له وه ي رو بدهن، الكاهن.
پيشه نك	پيشرو، القدوة.
پيوانه كاري	القياس.
پيش نيل	پنخوست.
پيوزش	ته وازو، عوزر.
پش تيوانه كان	الانصار.
پيكان	له نيشانه دان، الإصااية.
ت	
تارومار	ته فروتونا، تيك و پيك.
ته ختي پاريزراو	اللوح المحفوظ.
تهرم	جهنازه.
تهه ما	هوميد، الرجاء.
تهقه لا	مهول، كردو كووش.
تهه گير	راويژ، نه خشه كيستان بو كاريك، امتدنه.
تهه وانا	القادر.
ته خشان و پد خستان	پهرش و بلاو كردنه وه.
تهفاق	زه خيره.
تيشو	بژيوي سه فهر.
تيكرايي	الاجمالي.
تپيه ري كريدن	المبالغة.
توزينه وه	الدراسة، البحث.

ت	
الباحث.	تـــــــؤژر
شتى ناوپرى قايم.	تۆكـــــــمە
چين، الشريحة.	تولـــــــۇ
ئىيلاقە كردن، نزيك بونەوہ	توغۇن گەرتن
ج	
گەنج.	جەنـــــــىل
بازنە.	جوغـــــــۇز
شەپۆلى قەرەبالغى.	جەمـــــــە
المبحث.	جىيـــــــاس
چ	
المفهوم.	چەمـــــــەك
سوچ، قولينچك.	چەمـــــــەك
داروگەى زۆر باريكى كورت.	چىلكەـــــــدار
تويژ.	چىنـــــــىن
خ	
كپ بون، كوژانەوہى ئاگر.	خامۇش بون
قەرساندن، ئەندازەگرتن، التقدير.	خەملاـــــــندن
بەختيار، السعيد.	خۇشبەخت
المطلب.	خوازگە
تۆبىزى، زۆرى.	خورتى

د	
<p>(دایزی!) بۆ سه رکۆنه و به سوکگرتن به کار دی.</p> <p>پشتیوانی: لاگیری.</p> <p>المقتضی.</p> <p>دهربازگه، ریگه ی رزگار بون.</p> <p>نه گینا، نه گهرنا، و إلا.</p> <p>مهحتل ماو، العجز.</p> <p>وازمینان، الاستغناء.</p> <p>دهسته جی، فوراً</p> <p>زمان دریزی، زور بلایی.</p> <p>مهل، فرصت.</p> <p>دهرتان، ریی دهربازبون.</p> <p>ناشرین.</p> <p>کۆن. القدم.</p> <p>سه ری دو ریگه که دهگن بهیهک، مه فرهق.</p>	<p>دا ی ز ا ت</p> <p>داکۆکی</p> <p>داخواری</p> <p>دهرتهان</p> <p>دهننا</p> <p>دهسته و سبان</p> <p>دهسبه رداربون</p> <p>دهموده ست</p> <p>دهمه و هری</p> <p>دهرفهت</p> <p>دهربوار</p> <p>دزینو</p> <p>دیزیین</p> <p>دوریهان</p>
د	
<p>نیشانندان، العرض.</p> <p>المذهب.</p> <p>نامازه: نیشاره تدان.</p> <p>تیرادیتن.</p> <p>هه ئسانه وه: قیامت.</p> <p>رهگ داکوتاو.</p> <p>عشوائی.</p> <p>مطلق.</p> <p>خه لکی ره مه کی، عه وام.</p> <p>لا</p>	<p>رانوانندن</p> <p>راوره و</p> <p>راداشتن</p> <p>راپه رمون</p> <p>رابون</p> <p>رهگ اژو</p> <p>ره مه کیانه</p> <p>ره هه</p> <p>ره شه و کی</p> <p>ره خ</p>

د	
<p>رەشكەوتن</p> <p>رەموزن</p> <p>رەخت</p> <p>رەنۆنىسى</p> <p>رەوشوین</p> <p>رەسمان بەناسان</p> <p>رەیاندن</p> <p>رەزەژەو</p>	<p>إلتباس.</p> <p>بَلَج و رەزاقورسى ناشیرین.</p> <p>سروشت، الفطرة.</p> <p>الهداية.</p> <p>دەستورى کار. النهج.</p> <p>ئیدیۆمیکە بۆ مەحالیتى دەگوترى.</p> <p>برشت و پیژ، الثمرة، بەروبوم و بەرهم.</p>
ذ	
<p>زانایانی پاشین</p> <p>زانایانی پیشین</p> <p>زگ</p>	<p>الخُف.</p> <p>السلف.</p> <p>سك.</p>
ژ	
<p>ژیندەر</p> <p>ژیمان</p>	<p>سەرچاوه.</p> <p>پەشیمان، التائب، المنیب.</p>
س	
<p>سانۆزى</p> <p>سەبارەت</p> <p>سەرسەخت</p> <p>سەرەنگرى</p> <p>سەرەشق</p> <p>سەررەشت</p>	<p>خۆ لە گێلى دان، خۆی نەبان کردن، التجاهل.</p> <p>هۆ، السبب.</p> <p>كەللەرەق.</p> <p>رەت برده، هەلەنگوتە.</p> <p>نمونه بۆفێركردن، اسوة.</p> <p>سەرکۆنە، لۆمە.</p>

س	
سەر تا بن .	سەرتاپا
جىگىر، چەسپاۋ، خۇداگر .	سەقامگىر
بەتەنكىد .	سور
بىن دودلى	بىن سىيودو
بەمشت لىدان .	سىيخورمە
ئۆقرە گرتن .	سەرەوتن
شى	
ماندوبونى بېست بېر .	شەكەتى
لەرىن لەبەر با .	شىننەۋە
المقام .	شۈنپايە
التابعين	شۈنكەوتوان
ع	
شەيدا	عەھودال
ف	
رەخساندن، التهيئة .	فەراھەم ھىنان
گەشەکردن .	فراژويون
ق	
شان .	قەرە
كەمىك، تۆزىك، بېرىك .	قىچ
بىنرخ و پوچ	قېرىك

ك	
كاويزگرده وه	جوينه وه.
كه شم و نه شم	نازو عيشوه، ده عيه ليدان.
كه مايه سى	كه مو كورتى.
كوهمه ك	يارمه تى.
كوهمه كخوازى	يارمه تخوازى، الاستعانة.
كوچمه ران	المهاجرون.
كىرژ	كچ.
گ	
گازانده	گله يى.
گه واهى	شاهيدى.
گه مارودان	ده وره گرتن.
گه نده ل	رزيو.
گشتگير	هه موه كى، الشامل.
گوشاد	فره وان.
گومرا	الضال.
گير خواردن	گرفتار بون.
گيركه	ميروله ي بچوك.
ل	
لاړى	منحرف.
له ياردا هه بون	توانين له كردنى كار كدا.
له خوړا	له خوړيه وه، من تلقاء نفسه.
له مپهر	ريگر، بهر به ست، المانع.
له رزه ك	يه كيك نه نداميكي توشى له رزين ببى.
له كؤل كرده وه	براندنه وه، لادانى به لايه ك.

م	
دهمراست، عاقل و هوشمه‌ند.	ماموتك
خه‌فه‌تباری.	ماتهم
موسسه‌حیل.	مه‌حال
قسه، ورته.	مته‌ق
مونا‌قه‌شه.	مش‌تومر
سور، رشت، مصر.	مک‌سور
ن	
ناوزپاو.	ناوی‌ده
ناوه‌وه‌ی شت.	ناواخن
ناړيك و بلخ.	ناقولا
نه‌گونجاو.	ناساز
العاجز.	ناتمه‌وانا
اللقب.	ناس‌ناو
ناته‌با.	ناکوک
نه‌گونجاو.	نه‌ساز
ئه‌و که‌سانه‌ی شت ناسه‌لمیئن.	نه‌ریویر
عەیب.	نه‌نگی
لیژی.	نش‌یوی
نیخه‌نیخ له‌به‌ر زه‌حمه‌تی بارکردنی شتی گران.	نقوج‌بر
نه‌سه‌لماندن، ئینکاری.	نکولسی
نوئ، تازه، المحدث، الجديد.	نوزهن
و	
ویراده، فان.	ویست
التصویر.	ویناکردن

هـ	
هـاوينرکردن	جياکردنه وه.
هـاودژ	النقيض.
هـاموشـو	هـاتوچو.
هـاوچون	وهك يهك، الشبيه.
هـهـتهـركردن	هـهـلهـكردن، نه پيكان.
هـهـمبـينـز	ناميز.
هـهـدا	السكينة.
هـهـرمين	ره و اج.
هـهـموگر	الشامل.
هـهـژمار	حيساب.
هـهـزر	فيكر.
و	
يـهـماراني	اهل السنة والجماعة.
رئيـهـازو	
كۆمـهـل	